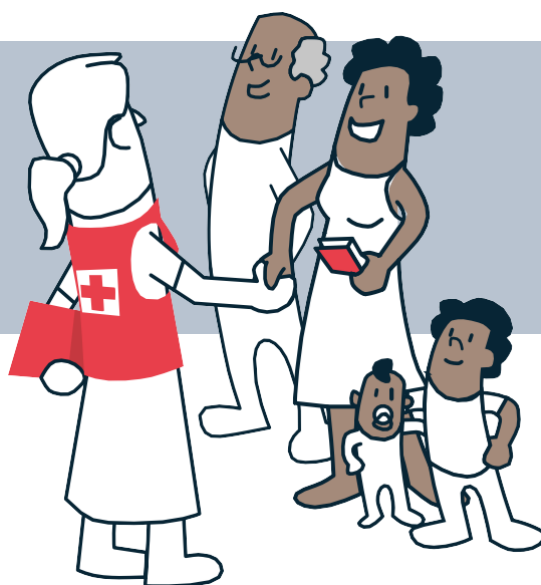


ECP-12

Entrevista per a l'avaluació de competències parentals

MANUAL
TÈCNIC



MANUAL TÈCNIC

ECP-12

Entrevista per a
l'avaluació de
competències
parentals



Cruz Roja

Tots els drets reservats.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquesta obra, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà (electrònic, mecànic, fotocòpia, gravació o altres) sense l'autorització prèvia i per escrit dels titulars del *copyright*.

© Autoria 2020:

M^a Victoria Hidalgo García

Universitat de Sevilla

Lucía Jiménez García

Universitat de Sevilla

Bàrbara Lorence Lara

Universitat de Sevilla

Milagrosa Sánchez Martín

Universitat Loyola Andalusia

Entitat promotora:

La Creu Roja, sota la coordinació de Catalina Alcaraz i Carlos Chana (Programa d'Infància en Dificultat Social).

Document elaborat a l'empareda del contracte subscrit entre la Creu Roja i la Universitat de Sevilla.

© Editorial 2020:

Cruz Roja Española

Reina Victoria, 26

28003 Madrid

Edició actualitzada i revisada 2023

Traducció:

Quality Translation Services, S.L.

Maquetació:

Ático, estudio gráfico, SL

DL: M-26094-2020

ISBN: 978-84-7899-128-0

ÍNDEX

1. Presentació	7
2. Procés d'elaboració de l'ECP-12	9
3. Model teòric de competències parentals	19
4. Descripció de l'ECP-12	23
5. Orientacions per a l'aplicació i correcció de l'ECP-12	61
6. Referències bibliogràfiques	65
Annex 1. Full de registre	69
Annex 2. Plantilla de correcció	83
Annex 3. Imatges de suport per a l'entrevista	89
Annex 4. Barem	95





1

PRESENTACIÓ

La criança i educació dels fills i les filles constitueix actualment un dels principals reptes per a les famílies i, en major o menor mesura, són molts els adults/adultes que experimenten dificultats, inseguretats, dubtes i frustracions, per la qual cosa requereixen suport per aconseguir un exercici adequat i positiu de les seves funcions i responsabilitats com a mares i pares. Per donar resposta a aquesta necessitat, cal disposar tant de polítiques i serveis de suport familiar de qualitat, com d'un cos de coneixements científicament avalat sobre què significa un exercici positiu de la criança, quines competències i habilitats són necessàries per dur-la a terme i com cal avaluar en quina mesura els adults/adultes tenen aquestes competències.

Són moltes les entitats i organismes que actualment endeguen projectes i programes amb la finalitat de promoure les competències parentals necessàries per a un exercici positiu de la criança. Per garantir l'efectivitat d'aquestes intervencions, és fonamental disposar d'eines d'avaluació validades que permetin fer una avaluació rigorosa de les competències parentals.

És en aquest marc que sorgeix l'interès de la Creu Roja per incorporar als seus projectes de suport a famílies amb menors d'edat a càrrec una eina per a l'avaluació de les competències parentals que resultés útil per als i les professionals, tant en la fase de valoració com de cara al procés d'intervenció familiar, i que tingués el rigor suficient

des d'un punt de vista psicomètric. Aquest interès va donar lloc a l'establiment d'un conveni de col·laboració entre la Creu Roja i la Universitat de Sevilla amb la finalitat d'elaborar un instrument per a l'avaluació de les competències parentals que pogués ser incorporat i utilitzat pels equips implicats en els projectes de suport a famílies amb menors d'edat a càrrec que duu a terme aquesta entitat.

Fruit d'aquesta col·laboració, es va presentar **l'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12)**, publicada el 2020. Es tracta d'un instrument que permet avaluar les competències parentals dels adults/adultes responsables de la criança i l'educació de nens, nenes i adolescents, i està especialment dissenyat perquè constitueixi un recurs d'utilitat per als i les professionals implicats en els serveis de suport i intervenció familiar. L'ECP-12 és el resultat d'un procés de construcció i validació complex, adreçat a garantir que l'eina d'avaluació dissenyada reuneix els estàndards de validesa i fiabilitat més consensuats a nivell internacional. Per a la seva elaboració, que ha durat més de dos anys, es va partir d'un estudi de la situació en el qual es va donar veu a les famílies i als i les professionals implicats en el projecte d'intervenció familiar amb la finalitat de conèixer les fortaleces i les necessitats en matèria d'avaluació; es va dur a terme una revisió sistemàtica de literatura empírica que va permetre identificar les competències i dimensions implicades en l'exercici positiu de la criança amb evidències científiques; posteriorment, després de l'elaboració de la versió preliminar i amb l'objectiu d'analitzar el funcionament de l'instrument, es va dur a terme un estudi pilot que va implicar una aproximació tant qualitativa com quantitativa per obtenir mostres de fiabilitat i validesa de l'eina elaborada.

Com a resultat d'aquest laboriós procés de construcció, la versió definitiva de l'ECP-12 permet avaluar dotze competències fonamentals per a un exercici positiu de la criança. El format d'aplicació és una entrevista semiestructurada que permet anar abordant les diferents competències que són objecte d'avaluació mitjançant un guió organitzat per temàtiques. Per a cadascuna de les dotze competències avaluades, l'instrument presenta un conjunt d'indicadors observables que en faciliten la valoració pel professional o la professional; a més,

en aquesta edició revisada i actualitzada s'inclou informació per a la interpretació adequada de les puntuacions en cadascuna de les competències. Es tracta d'una eina que es pot incorporar a la fase de valoració familiar, atès que representa una proposta respectuosa i comprensible per a les famílies mateixes; així mateix, es pot utilitzar en les fases d'acompanyament o seguiment, amb la qual cosa resulta un recurs útil i fàcil d'aplicar pels i les professionals.

L'ús de l'ECP-12 pot servir per a diferents finalitats. D'una banda, com a instrument d'avaluació validat, permet conèixer amb rigor en quina mesura una persona té les competències parentals necessàries per a un exercici adequat de la criança. Aquesta informació és essencial tant per a la presa de decisions en situacions de risc o desprotecció, com per a l'elaboració del pla d'intervenció en l'àmbit de les actuacions de preservació familiar. D'altra banda, l'ECP-12 també es pot fer servir per avaluar l'efectivitat de les intervencions que es duen a terme; en aquest cas, la seva utilització abans i després del procés d'intervenció permet comprovar el canvi experimentat en cadascuna de les competències avaluades.

En aquest manual, després d'aquesta presentació, es descriu, a l'apartat següent, el procés d'elaboració de l'ECP-12; al tercer apartat, el model teòric de competències parentals que és objecte d'avaluació; al quart apartat, les característiques detallades de l'instrument; i al cinquè apartat, les orientacions per a la seva aplicació i correcció. Finalment, figuren les referències bibliogràfiques i els annexos. Són moltes les persones que han participat en les diferents fases de l'elaboració d'aquest instrument. A totes (famílies, professionals i acadèmics/èmiques) cal agrair-los la seva valuosa contribució per poder presentar en aquest document una eina validada que permet una avaluació rigorosa de les competències parentals implicades en un exercici positiu i responsable de la criança.

En aquest manual, per economia del llenguatge, anomenarem "fills i filles" aquells nens, nenes i adolescents dels quals s'ocupen les famílies biològiques, les famílies d'acollida, els avis i àvies, els educadors i les educadores o les famílies adoptants. De la mateixa manera, anomenarem "pares i mares" les persones que s'ocupen de les tasques de criança.

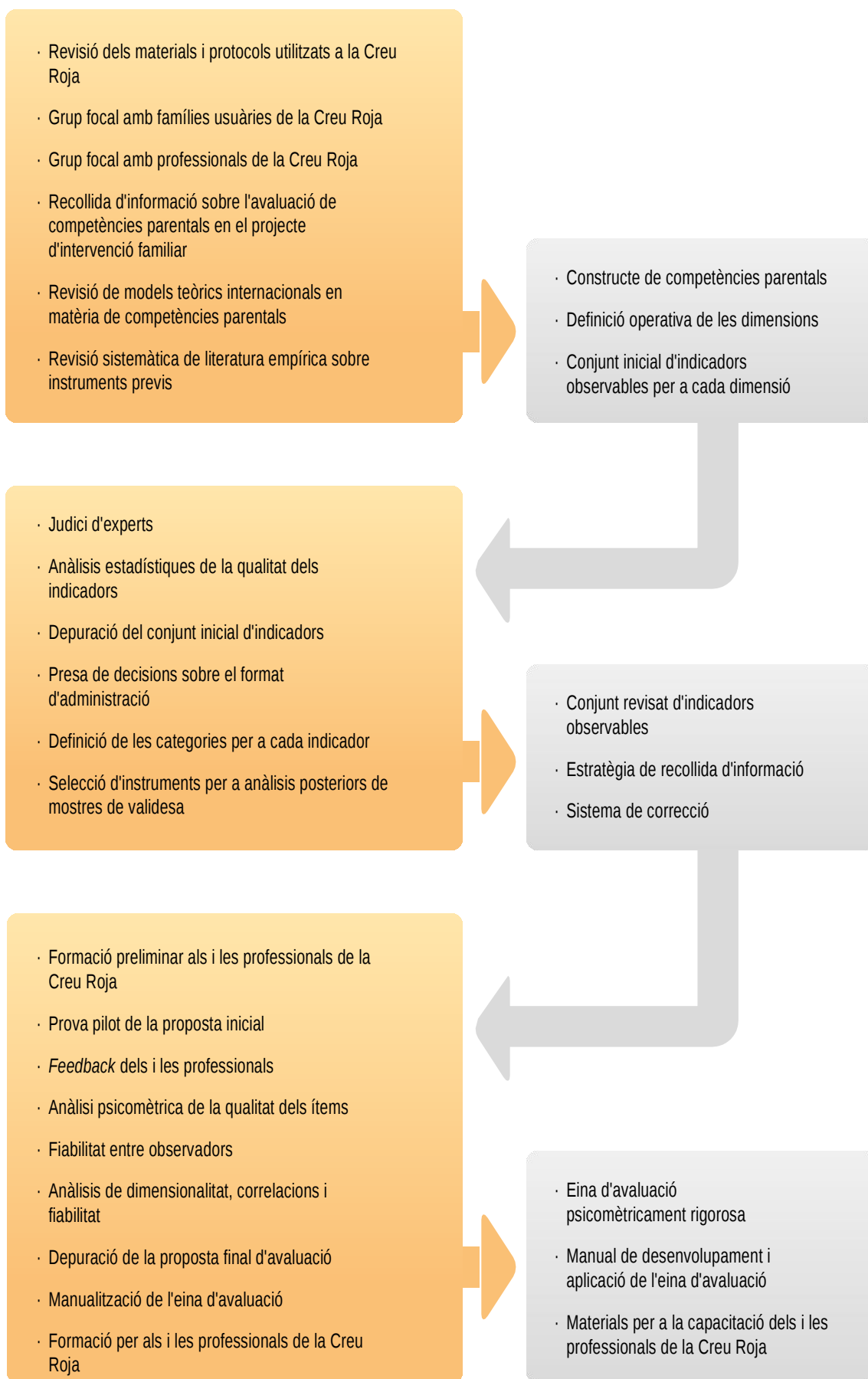


2

PROCÉS D'ELABORACIÓ DE L'ECP-12

El procés d'elaboració de l'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12) ha requerit diferents actuacions de l'equip de recerca per oferir una eina d'avaluació psicomètricament rigorosa d'acord amb els estàndards més consensuats internacionalment en matèria de construcció d'escales (American Educational Research Association, 2014; DeVellis, 2017).

A la figura que es presenta a continuació es recull un **resum del procés d'elaboració de l'eina des d'un punt de vista cronològic**, indicant tant les tasques desenvolupades per a la construcció de l'instrument en cada fase del procés, com les fites aconseguides en cadascuna d'aquestes fases.



El desenvolupament de les actuacions previstes en la primera fase del procés d'elaboració de l'eina ha permès assolir les fites següents: disposar d'un constructe de competències parentals fonamentat teòricament i empíricament, que a més a més té garanties de validesa ecològica; disposar d'una definició operativa de les dimensions que componen aquest constructe; i comptar amb un conjunt inicial d'indicadors observables per a cadascuna d'aquestes dimensions. El desenvolupament de les actuacions previstes en la segona fase del procés d'elaboració de l'eina ha permès disposar d'un conjunt revisat d'indicadors sobre les dimensions constitutives del constructe de competències parentals; d'una estratègia de recollida d'informació útil per a l'administració de l'eina; i d'un sistema de correcció de l'eina d'avaluació. Finalment, durant la tercera fase del procés d'elaboració de l'eina s'han assolit les fites següents: disposar d'una eina d'avaluació final depurada psicomètricament; d'un manual de

desenvolupament i aplicació de l'eina d'avaluació; i de materials per a la capacitat dels i les professionals de la Creu Roja.

Abans de presentar el producte final que conforma l'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12), a continuació es descriuen, amb rigor però també de manera sintètica, **les actuacions del procés d'elaboració de l'eina que han requerit una aproximació empírica**. Concretament es descriu la metodologia desenvolupada en relació amb l'estudi de la situació (que integra tant l'estudi de la documentació i protocols existents, com l'organització de grups focals i l'aplicació d'un qüestionari per als i les professionals del projecte d'intervenció familiar); la revisió sistemàtica de literatura empírica; i l'estudi pilot dut a terme (que integra les tasques de judici d'experts, fase prèvia a la prova pilot i prova pilot, combinant diverses anàlisis quantitatives i qualitatives).

2.1. Estudi de la situació

El procés d'elaboració de l'instrument es va iniciar amb una anàlisi de les estratègies i dimensions d'avaluació familiar utilitzades pels i les professionals del programa d'intervenció familiar de la Creu Roja. Aquest estudi de la situació tenia com a objectiu explorar tant les fortaleces com les necessitats en matèria d'avaluació, fent servir per a això tècniques qualitatives i quantitatives, i tenint com a informants els diferents agents implicats en les actuacions d'intervenció familiar. Per aconseguir-ho, després d'una fase preliminar d'estudi i revisió de tota la documentació i protocols d'avaluació familiar utilitzats a l'entitat, es van organitzar dos grups focals —un amb famílies i un altre amb professionals—, i posteriorment es va aplicar un qüestionari elaborat *ad hoc* per recollir informació dels i les professionals implicats en el projecte d'intervenció familiar.

El **grup focal organitzat amb mares i pares** participants en el programa d'intervenció familiar de la Creu Roja va permetre donar veu a les famílies amb un doble objectiu: d'una banda, identificar

competències parentals en què els adults/adultes percebien canvis com a resultat de la intervenció i, d'altra banda, conèixer les competències per a les quals experimentaven més necessitats de suport. En el desenvolupament del grup focal hi van participar 8 mares i 1 pare, sent 6 de les mares i el pare d'origen immigrant, i les altres 2, mares espanyoles. En tots els casos es tractava d'adults/adultes amb un nivell socioeconòmic baix i amb fills i filles en edat escolar a càrrec seu. Seguint les recomanacions d'ús d'aquesta estratègia qualitativa de recollida d'informació, es va utilitzar un guió semiestructurat de preguntes clares i obertes, conformes amb els objectius plantejats (Escobar i Bonilla-Jiménez, 2009; Onwuegbuzie *et al.*, 2011). El grup va ser moderat per dues investigadores i, amb el consentiment dels i les participants, la sessió va ser gravada íntegrament per a la transcripció posterior de les intervencions. L'anàlisi del discurs dels i les participants va permetre identificar tant les competències parentals en què els adults/adultes percebien que havien millorat com a resultat

de la intervenció, com aquelles per a les quals necessitaven més suport. En concret, del discurs van emergir les competències relacionades amb l'ús del control ("t'ensenyen com posar normes als fills", "la disciplina és fonamental"), la comunicació ("hem après com hem de parlar amb els fills"), l'estimulació de l'autonomia ("m'agradaria aprendre a no ser tan sobreprotectora i que la meua filla faci les coses sola"), la necessitat d'adaptar les pràctiques educatives als canvis evolutius ("l'adolescència és allò més difícil"), la gestió i resolució dels conflictes familiars ("no puc sofrir quan es baralla amb el germà"), el suport de la parella ("què faig si no puc comptar amb el pare") i tot allò relacionat amb el suport escolar ("no el puc ajudar perquè jo no ho entenc").

El grup focal organitzat amb professionals de la Creu Roja va tenir els objectius següents: explorar les condicions i estratègies d'avaluació utilitzades en el projecte d'intervenció familiar en les diferents seus de l'entitat; conèixer les competències parentals que avaluaven els diferents equips; i discutir sobre les seves fortaleces i febleses en matèria d'avaluació familiar. Els i les participants en el grup focal van ser 14 professionals (12 dones i 2 homes) pertanyents a 12 assemblees locals de diferents comunitats d'Espanya; en la seva gran majoria, responsables del projecte d'intervenció familiar de les diferents assemblees locals. En relació amb la seva formació, eren majoritàriament treballadors/ores socials, psicòlegs/òlogues i educadors/ores socials. El grup va ser moderat per dues investigadores mitjançant un guió semiestructurat de preguntes obertes i clares que es va elaborar d'acord amb els objectius plantejats (Onwuegbuzie *et al.*, 2011). Amb el consentiment dels i les participants, la sessió va ser gravada íntegrament per a la transcripció posterior de totes les intervencions. L'anàlisi de les intervencions va deixar de manifest, en primer lloc, l'existència d'una certa variabilitat en les estratègies d'avaluació utilitzades pels diferents equips, però amb dues clares coincidències: pràcticament sempre l'avaluació tenia com a informant la mare (habitualment la cuidadora principal), i en tots els casos l'instrument utilitzat per a l'avaluació era una entrevista més o menys estructurada.

En segon lloc, l'anàlisi del discurs dels i les participants va aportar informació de gran rellevància per conèixer en quina mesura les competències parentals eren objecte d'avaluació pels i les professionals. Aquesta anàlisi va revelar que les principals dimensions avaluades eren: les expectatives dels pares i mares; la distribució de rols dins de la família; les pràctiques educatives i les relacions amb els fills/filles; l'adaptació escolar de nens, nenes i adolescents; les activitats d'oci; el funcionament familiar; i les xarxes familiars i socials de suport. Finalment, es va observar un important consens a destacar com a fortaleça en els seus processos d'avaluació l'aliança i bona vinculació que establien amb les famílies, i com a principals febleses, la manca de sistematicitat i la necessitat de formació específica.

La informació obtinguda en els grups focals va ser utilitzada per dissenyar un **qüestionari** que permetés obtenir informació de forma sistematitzada sobre com es duia a terme el procés d'avaluació en el projecte d'intervenció familiar en les diferents assemblees locals de la Creu Roja i, sobretot, que servís per a explorar el valor i importància que els i les professionals atorgaven a les diferents dimensions de les competències parentals en el procés d'avaluació familiar. Per fer-ho, es va elaborar un qüestionari que incloïa, d'una banda, preguntes relatives a les característiques del procés d'avaluació (moment en què es duu a terme, temps que se li dedica, informants, instruments utilitzats, etc.), i d'altra banda, una llista de 19 dimensions de competències parentals per avaluar (en una escala d'1 = Gens a 3 = Molt) en quina mesura es considerava important i era avaluada cada dimensió. Es va enviar aquest qüestionari a totes les assemblees locals on s'implementava el projecte d'intervenció familiar perquè fos emplenat per tots els i les professionals implicats en el projecte. Es van obtenir 107 respostes de professionals (92 dones i 15 homes), amb diferents titulacions de l'àmbit psicosocioeducatiu (treballadors/ores socials, psicòlegs/òlogues, educadors/ores socials, pedagogs/ogues, integradors/ores socials, etc.), que tenien una antiguitat mitjana a la Creu Roja de 8.50 anys (els valors oscil·laven entre un màxim de 32 anys i un mínim de 3 mesos) i una experiència mitjana en el projecte d'intervenció familiar de 4.20 anys (els valors oscil·laven entre un màxim de 32 anys i un mínim

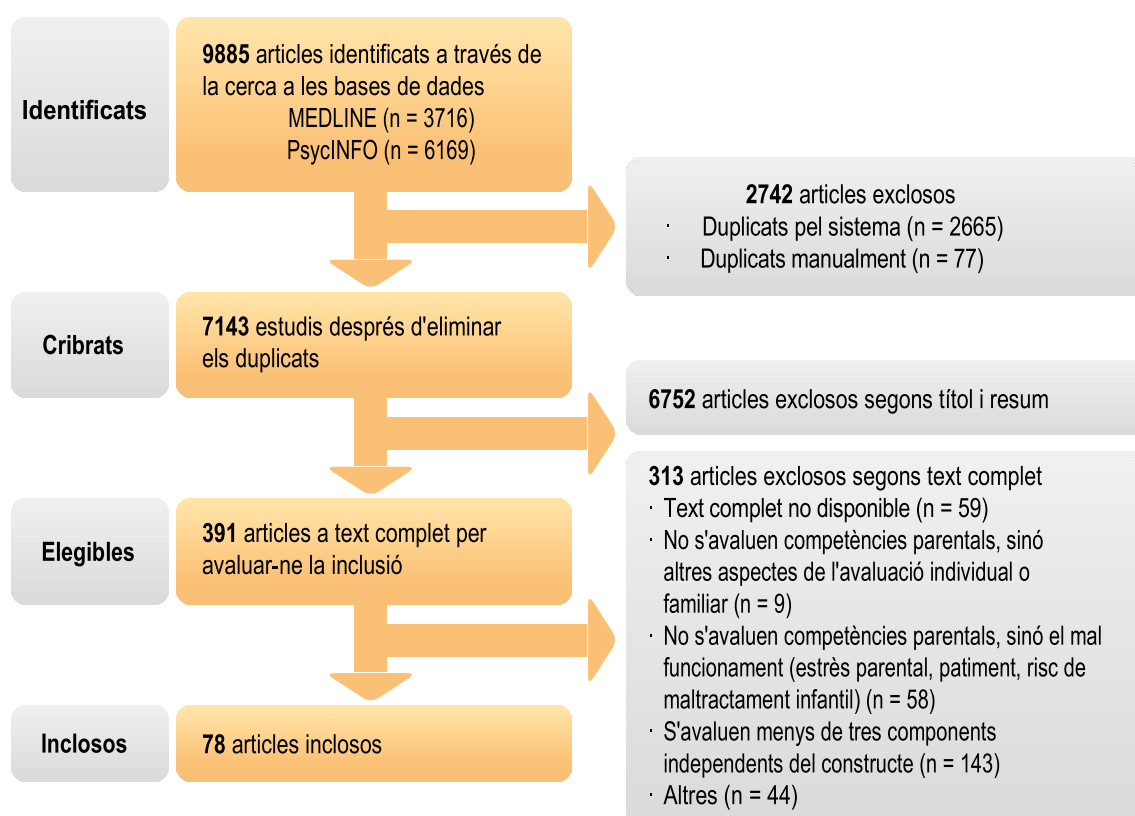
d'1 mes). L'anàlisi de les dades recollides va confirmar, en primer lloc, la informació obtinguda en el grup focal sobre les característiques del procés d'avaluació: en el 60.00% dels casos s'utilitzava com a informant únicament al cuidador/a principal (majoritàriament mares), i en més del 98.00% dels casos l'instrument central de l'avaluació era una entrevista. En segon lloc, i en relació amb la importància de les diferents dimensions de les competències parentals de cara a l'avaluació, les valorades com a més importants van ser: els coneixements sobre les necessitats de la infància, la vinculació emocional, l'organització de la vida quotidiana, la comunicació, les expectatives positives cap als fills/illes, l'autoregulació,

l'afrontament de l'estrès, i el control i supervisió dels nens, nenes i adolescents. Malgrat que totes aquestes dimensions van ser considerades com a molt importants d'avaluar per més del 90.00% dels i les professionals, cal assenyalar que el percentatge que realment avaluaven alguns/unes era bastant inferior. Finalment, cal assenyalar que davant la pregunta sobre en quina mesura calia disposar d'un instrument estandaritzat per avaluar les competències que facilités el procés d'intervenció, es va obtenir una puntuació mitjana de 7.30 en una escala d'1 a 10, la qual cosa posava de manifest una expectativa positiva dels i les professionals envers la construcció de l'instrument.

2.2. Revisió sistemàtica de literatura empírica

De manera complementària a l'estudi de la situació, la construcció de l'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12) va requerir realitzar una revisió sistemàtica de literatura en bases de dades especialitzades, que permetés aconseguir els següents objectius rellevants per a aquest procés de construcció: conèixer quines eren les competències parentals investigades empíricament a nivell internacional; i conèixer

quines eines existien per a l'avaluació d'aquest constructe. El procés de revisió sistemàtica va ser desenvolupat d'acord amb les recomanacions generals de la declaració PRISMA (Boland *et al.*, 2014; Higgins i Green, 2011; Moher *et al.*, 2009). La figura que es presenta a continuació mostra el diagrama de flux d'acord amb els estàndards de la declaració PRISMA, donant compte del procés de revisió sistemàtica dut a terme per a l'assoliment dels objectius proposats.



Dues investigadores amb formació en el camp d'estudi van dur a terme el procés de cerca, selecció i revisió d'articles, supervisades per una investigadora amb experiència en revisions sistemàtiques. A continuació es descriuen els aspectes més rellevants sobre el procediment i la presa de decisions relacionats amb la revisió sistemàtica, que inclouen: les fonts i estratègies de cerca utilitzades, els criteris d'elegibilitat aplicats per seleccionar els articles i el procés de selecció seguit en aquesta revisió. Posteriorment es descriuen els principals resultats d'aquest procés de revisió.

Respecte a les **fonts** utilitzades, es va dur a terme una cerca d'estudis revisats per experts fent servir les bases de dades MEDLINE i PsycINFO. L'**estratègia de cerca** utilitzada va ser una combinació de termes trobats en els tesaurus d'aquestes bases de dades sota el terme "parenting skills", així com de termes truncats (parent* skill*, parent* capacitat*, parent* competència*, competència* parent*, parent* abilitat*, efectivitat* parent*, parent* effectiveness, parent* capacitat*, parent* qualitat*, positive parent*, optimal parent*). No hi va haver restriccions en relació amb la data de publicació dels treballs; així s'inclouia tot el període disponible a les bases de dades fins al moment de la cerca (maig de 2018). Es van revisar articles en anglès, espanyol o holandès publicats en revistes d'edició periòdica.

Quant als **criteris d'elegibilitat** per a la identificació dels articles, es van tenir en compte tant criteris d'inclusió (per triar els articles a revisar) com d'exclusió (circumstàncies que es podrien donar en les condicions dels criteris d'inclusió però que són rebutjades pels autors). Respecte als criteris d'inclusió, es van considerar els següents: estudis amb una població objectiu d'adults/adultes amb fills i filles menors d'edat; estudis que utilitzessin o validessin eines d'avaluació que mesuressin el constructe general de competències parentals des d'un marc d'ecologia parental o que avaluessin un mínim de tres indicadors específics del constructe; eines d'avaluació de qualsevol tipus (qüestionaris, registres d'observació, entrevistes, etc.) amb informants que fossin professionals o figures parentals; estudis basats en l'evidència, que, amb independència

del seu disseny o metodologia, tinguessin l'objectiu de validar eines d'avaluació o avaluar intervencions promotores de la criança positiva. Respecte als criteris d'exclusió, es va prescindir dels estudis els informants dels quals eren els fills/filles; les recerques que utilitzaven eines d'avaluació centrades en competències específiques de criança en situacions particulars, en altres aspectes personals o familiars no identificats com a competències parentals, o bé en dimensions de criança des d'una perspectiva negativa. A més a més, es van excloure els estudis empírics publicats en format de monografia, llibre o tesi doctoral.

Pel que fa al **procés de selecció**, les citacions trobades durant la cerca es van exportar al programa informàtic de gestió de referències Mendeley (3761 de MEDLINE i 6169 de PsycINFO) i es van eliminar tots els duplicats trobats, amb la qual cosa el resultat va ser d'un total de 7143 articles. Posteriorment, es va llegir el títol i el resum dels articles identificats i es van aplicar els criteris d'elegibilitat descrits més amunt. Un cop exclosos els articles sobre la base del títol i el resum, es van examinar 391 articles a text complet per verificar el grau de compliment dels criteris d'elegibilitat i seleccionar definitivament els estudis que serien analitzats i inclosos en la revisió (un total de 78 articles). Les dues investigadores van anar contrastant i comentant l'elecció dels articles. En els casos en què no hi va haver acord, la tercera investigadora responsable de la supervisió va dirimir el desacord. La fiabilitat interobservador al llarg del procés de revisió va ser adequada.

El procés de revisió va donar lloc a l'**extracció** de 78 articles, que van ser examinats d'acord amb el doble objectiu d'aquesta revisió. Així, en primer lloc, es van identificar 151 eines d'avaluació, de les quals es va fer un registre de les seves característiques principals, per a la seva anàlisi posterior: nom, autoria, possible combinació amb altres instruments, mostra, subescales, informació psicomètrica, efectes mesurats amb l'eina i indicadors observables. En segon lloc, es va fer una llista de totes les competències parentals identificades en aquestes eines d'avaluació, com també dels indicadors observables utilitzats per avaluar-les.

Quant a les eines d'avaluació identificades en la literatura revisada, l'inventari Home Observation of the Measurement Environment (HOME; Bradley, 1993) seguit de l'inventari de paternitat per a adults i adolescents (IPAA; Bavolet, 1984) van ser els més utilitzats en els articles revisats. Un nombre molt reduït de les eines d'avaluació van realitzar una avaluació de les competències parentals de manera exhaustiva (Bradley, 1993; Kirk *et al.*, 1996; Martín *et al.*, 2013; Martínez-González, 2009); la majoria dels estudis van utilitzar una recopilació d'instruments o subescales diversos per a l'avaluació global de les competències parentals. Respecte als informants, les figures parentals van ser majoritàriament els qui informaven sobre les seves competències, tot i que també es van trobar instruments basats en el judici d'experts. En relació amb el format d'administració, les eines referides a competències parentals de caràcter eminentment personal (com ara la percepció ajustada del rol parental, les expectatives sobre el desenvolupament infantil o les estratègies d'afrontament) utilitzaven escales del tipus Likert pensades per ser autoadministrades. Les eines referides a competències parentals de caràcter diàdic (com ara les pràctiques educatives parentals o la vinculació afectiva) presentaven un format més divers i incloïen tant qüestionaris autoadministrats com registres observacionals de situacions pràctiques (reals o simulades).

Pel que fa a les competències parentals identificades, les que s'han citat més sovint en la

literatura revisada van ser les següents: pràctiques educatives parentals, coneixements i expectatives sobre el desenvolupament infantil, percepció d'autoeficàcia parental, autoestima parental i organització familiar. Aquestes competències havien estat avaluades en diverses mostres, procedents tant del context comunitari com de situacions de risc o exclusió social. A més a més, les mostres també variaven quant a l'edat dels fills i filles; es van trobar estudis centrats en famílies amb infants petits, i també en famílies amb fills i filles adolescents. Es tractava de competències parentals que havien estat utilitzades molt majoritàriament en avaluacions d'efectivitat de programes adreçats a la promoció de la criança positiva, sent molt escàs el nombre d'estudis que es referia a les validacions d'escales.

En definitiva, la revisió sistemàtica de literatura va permetre identificar competències clau en intervencions familiars adreçades a la promoció de la criança positiva, i també conèixer els indicadors observables utilitzats per avaluar aquestes competències. A més a més, aquesta revisió va posar de manifest una àmplia disponibilitat d'eines autoadministrades referides a competències específiques, i per contra, un reduït nombre d'eines exhaustives per a l'avaluació d'aquestes competències mitjançant el judici d'experts. Entre aquestes darreres, no vam trobar sistemes d'administració que facilitessin la recollida d'informació dels indicadors a avaluar (com ara entrevistes, preguntes guia, etc.).

2.3. Estudi pilot

L'objectiu d'un estudi pilot és analitzar el funcionament de l'instrument que s'està desenvolupant en una mostra de participants amb característiques semblants a la població objecte d'interès. És una etapa fonamental, ja que permet corregir possibles errors i fer una primera comprovació del funcionament de l'instrument en el context en què serà aplicat (Muñiz i Fonseca-Pedrero, 2019). Per al desenvolupament de l'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12) s'ha dut a terme un estudi pilot incorporant elements

tant qualitatius com quantitatius de manera interrelacionada (Wilson, 2005). Des d'una perspectiva qualitativa, s'han dut a terme consultes a experts per examinar diferents aspectes relacionats amb l'instrument de mesura (per exemple, la detecció d'errors semàntics o gramaticals, el grau de comprensibilitat dels ítems, les possibles incongruències semàntiques, etc.), com també l'anàlisi de les respostes obertes donades pels participants a l'instrument. Per la seva banda, des d'una perspectiva quantitativa s'han examinat les propietats

mètriques de la versió preliminar de l'instrument, per a la qual cosa s'han dut a terme diverses anàlisis estadístiques que han permès obtenir evidències de validesa de constructe i de criteri (Elosua, 2003). A continuació s'expliciten, de manera seqüencial, els diferents processos qualitius i quantitius duts a terme per a la depuració de l'instrument.

Com a resultat de les fases anteriors es va elaborar un conjunt de 120 indicadors agrupats teòricament en 11 dimensions, pensats per ser avaluats mitjançant una valoració professional. Seguint les recomanacions de diversos autors, com DeVellis (2017), l'instrument provisional es va dissenyar tres vegades més llarg que el que es pretenia com a instrument final, ja que en aquesta fase de prova pilot es depuren els ítems i se seleccionen els que presenten un millor funcionament psicomètric.

El primer pas va consistir a sotmetre aquest conjunt d'indicadors i les mateixes dimensions definidores de les competències parentals a un **judici d'experts**, a través del qual es poguessin obtenir evidències de validesa basada en el contingut del test (Pedrosa *et al.*, 2013; Sireci i Faulkner-Bond, 2014), és a dir, analitzar que l'instrument mesuri l'àrea de contingut que s'espera que mesuri (Frank-Stromborg i Olsen, 2004). La mostra estava composta per 25 experts/ertes, tant professionals de la Creu Roja amb experiència en intervenció familiar (68.00% de la mostra) com investigadors/ores prestigiosos en matèria de criança positiva a nivell nacional (32.00%). Es tractava de professionals amb formació en l'àmbit de les ciències socials (llicenciatura o doctorat en psicologia, treball social, educació social, pedagogia o sociologia), en la seva gran majoria dones (80.00%), entre 25 i 67 anys d'edat ($M = 44.36$) i amb una experiència professional mitjana de 17.44 anys, particularment de 13.24 anys en l'àmbit de l'estudi o la intervenció familiar.

Mitjançant un qüestionari de preguntes obertes, als experts/ertes se'ls va donar l'opció que poguessin fer qualsevol suggeriment de millora que creguessin convenient, relacionat amb la detecció d'errors semàntics o gramaticals, el grau de comprensibilitat dels ítems, les possibles incongruències semàntiques, l'adequació de les

dimensions constitutives del constructe, etc. A més a més, els experts/ertes van analitzar la representativitat de cada ítem respecte a la dimensió a la qual havia estat assignat, així com la seva utilitat per avaluar la competència parental respecte al domini on va ser assignat i la claredat en la formulació dels indicadors (DeVellis, 2017).

El grau de consens entre els experts/ertes es va quantificar mitjançant diversos índexs, com l'índex de congruència d'Osterlind (1998) i la ràtio de validesa de contingut (Ayre i Scally, 2014; Lawshe, 1975). La major part dels ítems van mostrar resultats satisfactoris quant a representativitat, utilitat i claredat, per la qual cosa es van mantenir per a la versió depurada de l'instrument. Sobre la base dels resultats obtinguts, es van eliminar 24 indicadors que no van mostrar resultats quantitius satisfactoris i es van depurar 39 indicadors sobre la base dels comentaris reportats pels experts/ertes. Van quedar, en aquest punt, 11 dimensions definidores de les competències parentals i 88 indicadors per continuar el procés de depuració. En aquest punt del procés d'elaboració de l'eina, es va optar per atorgar a cada indicador cinc nivells de categoria de resposta i es va triar el format d'entrevista com a sistema d'administració. Es van descriure orientacions per a les categories de resposta i es va dissenyar un guió d'entrevista per facilitar l'emplenament dels indicadors.

La proposta inicial de l'eina d'avaluació va ser sotmesa a un procés de **fase prèvia a la prova pilot** en el qual van participar dues expertes i investigadores del projecte. L'objectiu d'aquest pas era comprovar el grau de consens que mostraven respecte a la codificació de les categories de cada indicador i l'adequació del guió de l'entrevista. En aquest pas es va decidir eliminar 7 indicadors que no mostraven un grau d'acord satisfactori entre les expertes i es van redefinir les categories de 16 indicadors: van quedar 81 indicadors per a la fase següent i es van mantenir les 11 dimensions definidores de les competències parentals. Es va revisar i es va ajustar el guió de l'entrevista.

Amb la proposta depurada de l'eina d'avaluació es va dur a terme una **prova pilot** entre els i les professionals de les diferents seus de la Creu Roja. Es va sol·licitar a cada seu local que realitzessin entre 4 i 6 entrevistes de prova pilot, incorporant

famílies amb diferents **característiques sociodemogràfiques**, per explorar el funcionament de l'eina en funció del perfil sociodemogràfic de les famílies. Es va obtenir informació de 586 famílies, a partir de la qual es va analitzar l'existència de diferències significatives en les respostes donades als indicadors en funció de variables com ser immigrant, ser família monoparental, nivell d'estudis, qualificació laboral, vincle amb el nen, nena o adolescent, sexe del codificador, tipus de codificador i sexe del nen, nena o adolescent. Es van observar diferències significatives en les respostes en funció del tipus de codificador (treballador/a de la Creu Roja, voluntari/ària o estudiant en pràctiques). Per això, de cara a obtenir resultats el màxim de consistents possible, es va decidir depurar l'instrument exclusivament a partir de les respostes dels i les professionals treballadors/ores de la Creu Roja que participaven en l'estudi pilot, referits a un total de 496 famílies. El 83.60% dels informants eren els pares i mares, amb una edat mitjana de 41.56 anys (DT = 10.62), dones en un 92.34% dels casos i immigrants en un 52.82%, amb un nivell d'estudis baix-mitjà (87.50%) i en situació majoritàriament d'inactivitat laboral (73.39%). Aquests informants encapçalaven llars majoritàriament monoparentals (54.84%), amb una mitjana de 2.18 nens, nenes o adolescents a la llar. Respecte als i les professionals, el 91.50% eren dones, amb una edat mitjana de 35.71 anys (DT = 7.73), amb una experiència professional mitjana de 9.70 anys (DT = 7.18); en concret, treballant a la Creu Roja des de feia 7.35 anys (DT = 6.56) i en projectes d'intervenció familiar des de feia 4.06 anys (DT = 5.30), sent responsables del projecte d'intervenció familiar en el 51.50% dels casos.

A cada assemblea local es va demanar que almenys una de les entrevistes fos codificada per dos professionals de manera independent, per tal d'examinar la **fiabilitat interobservador**, de cara a comprovar en quina mesura diferents codificadors responien de manera similar davant la valoració de la mateixa família. Disposem de 100 codificacions en aquest procés i s'han obtingut índexs de

correlació intraclasse satisfactoris per a tots els indicadors (> 0.75) (Rosner, 2006).

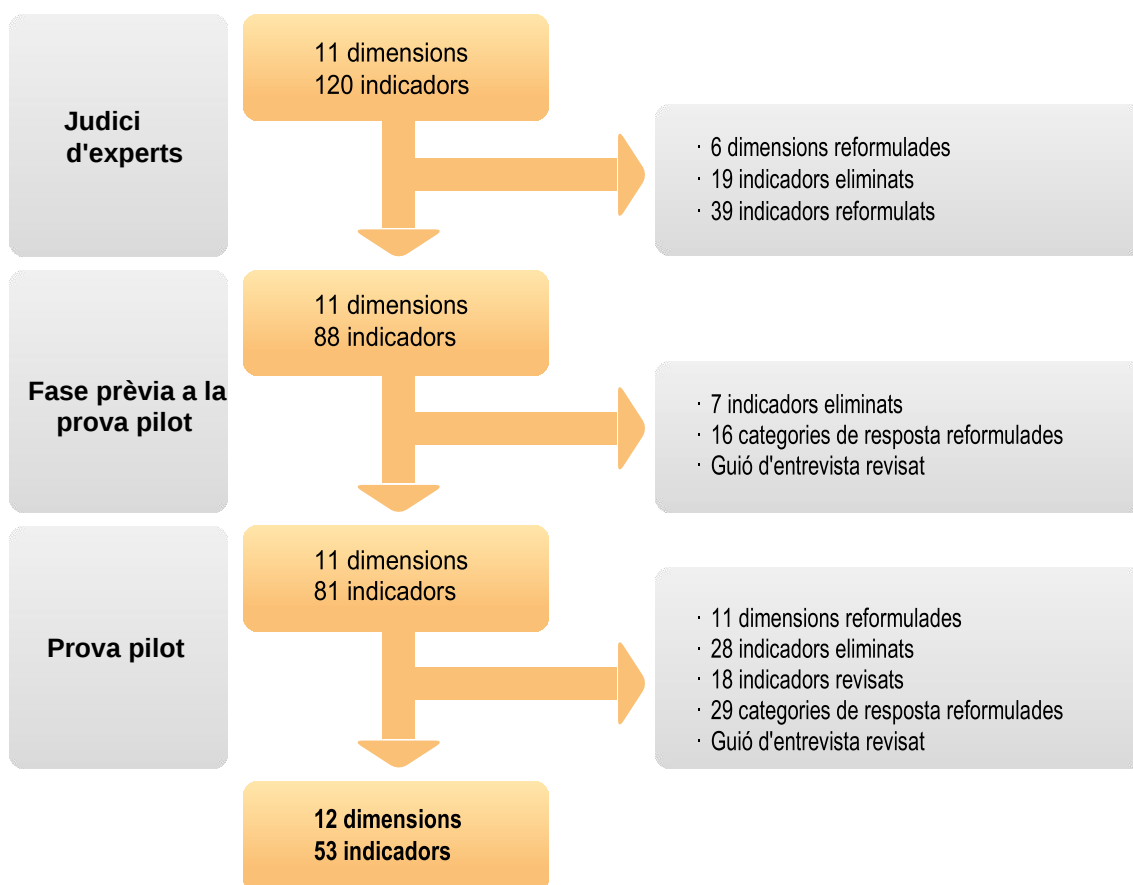
Es van registrar 120 **comentaris qualitatius** proporcionats pels i les professionals que van emplenar l'instrument, dels quals 5 es referien a les característiques de l'eina d'avaluació i van ser codificats a fi d'incorporar millores a l'eina. Aquestes propostes de millora feien referència a la presència d'àvies com a figures parentals i la necessitat d'utilitzar un llenguatge inclusiu que reconegués aquesta realitat.

Un cop comprovada la coherència en les respostes dels codificadors/ores i examinats els comentaris qualitatius proporcionats pels i les professionals, es va utilitzar la informació del total de 496 famílies entrevistades pels i les professionals contractats per la Creu Roja per dur a terme les anàlisis subsegüents. En primer lloc, es va analitzar la **qualitat psicomètrica** dels indicadors (ítems) a través dels índexs d'asimetria, curtosi i discriminació (Muñiz, 2018). Això va permetre tenir una primera visió dels indicadors que millor s'ajustaven al disseny plantejat i aquells altres que eren susceptibles de ser eliminats o modificats. Posteriorment, es va examinar l'**estructura dimensional** subjacent a les puntuacions de l'instrument de mesura mitjançant procediments estadístics rigorosos, com ara l'anàlisi factorial exploratòria i confirmatòria (Ferrando i Anguiano, 2010), i es van eliminar indicadors que presentaven una baixa càrrega factorial o que no s'ajustaven al model teòric plantejat. Es van eliminar 28 indicadors per problemes d'asimetria, curtosi o discriminació. A més a més, es va observar que els indicadors autoadministrats s'agrupaven no pel contingut sinó pel format de l'indicador, per la qual cosa es van mantenir 7 indicadors amb bon funcionament psicomètric i amb format autoadministrat, però amb la idea de revisar-los posteriorment i transformar-los en heteroadministrats, com la resta dels indicadors. Els 53 indicadors restants van mostrar, en conjunt, una fiabilitat o consistència interna molt satisfactòria ($\alpha = .97$). Es va ajustar el guió de l'entrevista, de manera que cada bloc de preguntes

fes referència a cadascuna de les dimensions obtingudes, amb un total de 12 preguntes principals per avaluar les 12 dimensions finalment establertes.

Així mateix, mitjançant **anàlisi de correlacions**, s'ha testat la relació entre les puntuacions a l'instrument i en altres instruments que mesuren constructes relacionats, com l'escala de competències parentals per a pares i mares amb nens petits (Martínez-González i Iglesias-García, 2018) i l'escala de criança positiva (Suárez, Byrne i Rodrigo, 2016), i s'ha comprovat que, efectivament, hi ha correlacions estadísticament significatives ($r = .71$ i $.46$, respectivament; $p < .001$). La correlació amb el qüestionari KIDSCREEN (European Kidscreen Groupe, 2006), que avalua la qualitat de vida infantojuvenil relacionada amb la salut, també mostra resultats satisfactoris, tant en la seva versió emplenada pels i les professionals que treballen a la Creu Roja ($r = .39$, $p < .001$) com en l'emplenada per les figures parentals ($r = .56$, $p < .001$).

En resum, la proposta que es presenta en els apartats següents per valorar les competències parentals és fruit d'un rigorós procés de desenvolupament i depuració. A partir d'un exhaustiu estudi de la situació i de la revisió de la literatura disponible, es va elaborar una proposta inicial que s'ha sotmès a una prova pilot i s'ha depurat a través de diverses anàlisis quantitatives i qualitatives. Els resultats obtinguts van permetre revisar el guió d'entrevista proposat, reformular algunes dimensions, eliminar determinats indicadors i reformular-ne d'altres, com també reformular algunes categories de resposta per obtenir una versió depurada. A continuació, s'expliquen les 12 dimensions finals i els 53 indicadors que conformen la versió final, com també les seves categories de resposta i el guió d'entrevista que es proporcionarà. A la figura que es presenta a continuació s'ofereix un fluxograma que recull cadascun dels passos desenvolupats a l'estudi pilot, posant l'accent en els aspectes depurats fins a l'obtenció de la versió final de l'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12) que es descriu en un apartat posterior.





3

MODEL TEÒRIC DE COMPETÈNCIES PARENTALS

En aquest instrument es defineixen les **competències parentals** com els sentiments, les actituds, els coneixements, les habilitats i les estratègies necessaris per a un exercici adequat de les tasques i responsabilitats que requereix la criança. Aquest exercici responsable d'una criança positiva requereix el compromís i implicació suficients amb les tasques de criança per tal de garantir els drets i satisfer les necessitats evolutivoeducatives de nens, nenes i adolescents, de manera adaptativa i ajustada al context sociocultural.

La definició de competències parentals a la qual es refereix aquesta entrevista per a l'avaluació de

competències parentals (ECP-12) rau en la noció de **criança** que ofereix el Consell d'Europa en la seva recomanació als estats membres sobre polítiques de suport a l'exercici positiu de la criança, que defineix com "totes les funcions pròpies dels pares i mares relacionades amb la cura i l'educació dels fills i les filles" (Consell d'Europa, 2006, p. 2 de la versió espanyola). El grup de treball nomenat pel Comitè d'Experts sobre la Infància i la Família del Consell d'Europa amplia aquesta definició, entenent que la criança designa el conjunt de relacions i activitats en les quals les figures parentals estan implicades per cuidar i educar als seus fills i filles.

La criança implica, doncs, posar en marxa un conjunt de recursos cognitius, emocionals i materials que permeten als adults/adultes exercir el seu paper de pares/mares, és a dir, respondre a les necessitats dels seus fills i filles en els plans físic, afectiu, intel·lectual i social (Daly, 2007). A partir d'aquesta definició, un exercici positiu de la criança implica el comportament de pares i mares fonamentat en l'interès superior de nens, nenes i adolescents, que cuida, desenvolupa les seves capacitats, no és violent i ofereix reconeixement i orientació que inclouen l'establiment de límits que permetin el seu ple desenvolupament (Consell d'Europa, 2006). Des d'aquests plantejaments, la tasca de ser mare o pare suposa l'establiment d'unes relacions positives amb els fills i les filles; unes relacions que han d'estar basades en l'exercici de la responsabilitat parental i que han de garantir els drets de nens, nenes i adolescents, com també promoure'n el desenvolupament i benestar. Definit així, l'**exercici positiu i responsable** de la criança suposa ser capaç d'implicar-se en la criança dels fills i filles amb pràctiques basades en l'afecte, el suport, la comunicació, l'estimulació i l'establiment de límits i normes sense utilitzar cap mena de violència (Rodrigo *et al.*, 2015).

Aquesta definició de la criança i del que suposa un exercici positiu i responsable d'aquesta té com a base les **teories basades en evidències** en la comprensió de la maternitat i la paternitat, que inclouen les aportacions de la neurociència, la teoria de la inclinació, la teoria de l'aprenentatge social, els models transaccionals, la teoria d'estils parentals, el model de l'ecologia humana, els models de vulnerabilitat i resiliència i la teoria de la cocriança (Asmussen, 2011; Hoghugh, 2004).

A més a més, en aquesta comprensió de la criança, al costat de les pressuposicions teòriques descrites, es troba de base un fort compromís amb una **perspectiva de drets**. Aquesta perspectiva implica, en primer lloc, prendre com a punt de partida els drets de la infància i l'adolescència, combregant amb el principi d'interès superior del benestar de nens, nenes i adolescents,

com també reconeixent-ne el paper que tenen com a subjectes actius de canvi en els espais socials on es desenvolupen (Consell d'Europa, 2011; Nacions Unides, 1989). En segon lloc, aquesta perspectiva considera els drets de la infància/adolescència i el benestar familiar com a aspectes compatibles i interdependents (Thieman i Dall, 1992), d'acord amb els principis de la filosofia de la preservació familiar (Rodrigo *et al.*, 2008), de manera que un exercici positiu de la criança beneficia alhora fills i filles i pares i mares, i només pot ser definida com a positiva si s'exerceix en benefici mutu (Daly, 2007). Finalment, aquesta perspectiva de drets implica assumir una visió dialògica sobre els processos de canvi i aprenentatge, des de la qual la veu dels mateixos nens, nenes, adolescents, pares i mares adquireix un paper fonamental (Racionero i Valls, 2007).

En la definició de la criança aquí presentada està implícita una **comprensió de la família** d'acord amb supòsits evolutius, transaccionals i ecológicosistèmics. Des del contextualisme evolutiu, es reconeix l'estreta relació recíproca de les persones amb els contextos on es desenvolupen i la naturalesa canviant d'aquestes relacions amb l'edat i altres circumstàncies socials i històriques (Lerner, 1986), de manera que les necessitats evolutivoeducatives dels membres de la família, particularment de nens, nenes i adolescents, se situen com a eix central de la criança. Des de l'enfocament transaccional, es destaca la multidireccionalitat i el dinamisme que caracteritzen les relacions familiars, de manera que les interaccions entre els membres de la família, i les de la família amb el seu entorn, són mútuament influents i, a més a més, canviant al llarg del temps (Sameroff i Mackenzie, 2003). Des de l'enfocament sistèmic, es reconeix que els diferents membres de la família estan interconnectats, de manera que un canvi experimentat per un d'ells repercuteix en els altres, que la família està integrada per diferents subsistemes relacionals (conjugal, parental i fraternal), i que està oberta a les influències de l'exterior (Minuchin, 1985). Finalment, el model ecològic situa la família com el primer microsistema de l'ambient ecològic de l'individu i, per tant, com el primer context de desenvolupament, en constant

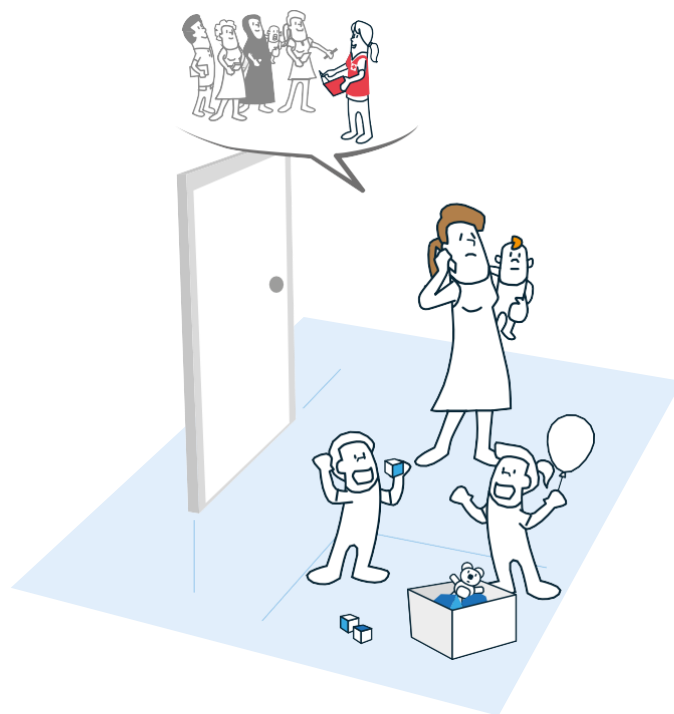
interacció amb la resta de les estructures que componen l'ambient ecològic (Bronfenbrenner, 1979).

Des d'aquesta conceptualització de la criança i la comprensió de la família com a context de desenvolupament, cal assenyalar també que les **figures parentals** a les quals es refereixen les competències avaluades en aquesta eina no se circumscriuen als pares i les mares, sinó que, d'acord amb les conceptualitzacions més consensuades actualment sobre què entenem per família (Rodrigo i Palacios, 1998), l'exercici parental competeix a tots els adults/adultes responsables de garantir els drets de nens, nenes i adolescents, i de promoure'n el desenvolupament potencial i benestar, independentment del seu vincle biològic (Daly *et al.*, 2015). En aquest sentit, els adults/adultes implicats en la criança i educació d'un nen, nena o adolescent haurien de conformar entre ells un veritable equip parental, compartint les tasques i funcions derivades de la criança des de la corresponsabilitat (Rodrigo *et al.*, 2015; Sullivan, 2008).

Un cop descrita la manera en què es conceptualitza en aquesta eina la criança i l'exercici positiu d'aquesta, i situats els fonaments conceptuals de la família com a context de desenvolupament, cal especificar què s'entén per **competència**. En relació amb això, la noció de competència a la qual es refereix l'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12) reflecteix una visió multidimensional i àmplia d'aquest constructe. Així, d'una banda, entenem que un exercici competent de la criança inclou components conductuals, afectius i cognitius (Coleman i Karraker, 2000) relacionats tant amb les habilitats educatives com amb recursos de caràcter personal (Hoghugh, 2004). D'altra banda, aquest exercici competent no es limita a una acció parental específica i puntual, sinó que implica un exercici adequat de la criança

de manera sostinguda en el temps i en diferents situacions (Conley, 2004).

Considerant la noció de criança i la comprensió de la família descrita en els paràgrafs anteriors, la visió del que suposa un exercici competent de la criança requereix incorporar tres consideracions afegides. La primera consideració es refereix a la necessitat d'adoptar un **enfocament plural** que reconegui que no existeix una única manera estandarditzada d'exercir el paper de pare/mare i que validi la diversitat de maneres d'exercir la criança (Daly, 2007). La segona consideració insisteix en el **caràcter situat** de l'exercici del rol parental, en el sentit que aquest exercici s'ha d'ajustar a les necessitats evolutivoeducatives dels nens, nenes i adolescents, a les circumstàncies familiars que són canviants, i al que en cada context sociocultural s'espera d'un exercici parental adequat (Atzar i Cote, 2002; Department of Health, 2000; White, 2005). D'acord amb tot el que s'ha exposat, l'avaluació de les competències parentals s'ha d'efectuar en termes de funcionalitat, examinant l'exercici parental inserit en la vida quotidiana de cada família (Budd, 2005). A més a més, tot allò assenyalat insisteix en l'adaptabilitat com un component central i vertebrador en la consideració d'un exercici competent de la criança, entesa com la flexibilitat suficient per adaptar-se als requeriments canviants en l'exercici del rol de mare/pare (Atzar, 2002). La tercera consideració reconeix que l'exercici de la criança és una activitat per a la qual **es necessiten suports** (Daly, 2007), per la qual cosa l'aprofitament de les oportunitats, la cerca de recursos i l'acceptació dels suports que brinden els sistemes i contextos d'influència de la família per desplegar les competències parentals constitueixen aspectes molt rellevants per avaluar-les (Rodrigo *et al.*, 2008).





4

DESCRIPCIÓ DE L'ECP-12

L'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12) avalua dotze **competències fonamentals** per a un exercici positiu i responsable de la criança. Per a cadascuna de les dotze competències i com a resultat del procés de construcció de l'instrument descrit anteriorment, es disposa d'un conjunt d'indicadors que permeten avaluar les competències a través d'**indicadors**

observables. A la taula que es presenta a continuació es defineixen les competències parentals avaluades per l'ECP-12 i s'indica el nombre d'indicadors associats a cada competència. A cada competència parental se li ha assignat una sigla per facilitar-ne la identificació.

• 1. Estimulació i estructuració (EST)**8**

Es refereix a totes les conductes i actuacions de les figures parentals encaminades a promoure i optimitzar el desenvolupament integral dels nens, nenes i adolescents a càrrec seu. Aquestes actuacions inclouen tant l'oferiment d'oportunitats d'aprenentatge formal i informal com la implicació directa de les figures parentals en les interaccions amb nens, nenes i adolescents que siguin enriquidores i promotores del seu desenvolupament. Així mateix, per tal de promoure

el desenvolupament es considera necessari estructurar la vida quotidiana amb rutines i hàbits saludables. L'estimulació integral del desenvolupament inclou els aspectes psicomotors, cognitivolingüístics i socioemocionals que permetin adquirir una progressiva autonomia i capacitat. Es considera que l'estimulació més adequada és la que millor s'adapti a les característiques específiques de cada nen, nena o adolescent.

• 2. Temps compartit en família (FAM)**3**

Fa referència a les actuacions que duen a terme les figures parentals per organitzar la vida quotidiana dels nens, nenes i adolescents, de manera que inclogui un temps compartit en família, tant en els hàbits quotidians com en activitats d'oci.

És important que aquestes activitats compartides s'ajustin a les característiques i preferències dels diferents membres de la família, de manera que els permeti gaudir a tots i totes d'aquest temps compartit.

• 3. Corresponsabilitat parental (CO)**4**

Fa referència a la capacitat que mostren els adults/adultes responsables de nens, nenes i adolescents per establir un veritable equip parental, cooperant entre ells/elles en totes les qüestions relacionades amb la seva criança i educació. Aquesta competència implica la capacitat d'establir una bona aliança parental entre els adults/adultes que exerceixen com a figures parentals dels nens, nenes o adolescents, siguin o no el seu pare/mare. Aquesta corresponsabilitat entre les figures parentals

suposa tant una gestió adequada i satisfactòria del repartiment de tasques, com la capacitat d'arribar a acords a l'hora de prendre decisions. La corresponsabilitat parental es pot valorar amb independència de l'estructura familiar. Així, el suport, el respecte i la cooperació que implica una bona aliança parental pot observar-se tant en famílies biparentals com en monoparentals, i entre figures parentals que convisin o no a la mateixa llar.

• 4. Creences i expectatives adequades sobre el desenvolupament (CRE)**3**

Es refereix a les creences i expectatives que tenen les figures parentals sobre els processos de desenvolupament infantil i adolescent. Aquestes expectatives es consideren adequades quan les

figures parentals s'atribueixen influència en els processos de desenvolupament i quan les seves expectatives s'ajusten a l'edat i característiques específiques dels nens, nenes i adolescents.

• 5. Afecte, comunicació i acceptació (AFE)**8**

Es refereix a tots aquells comportaments parentals presents en les interaccions entre les figures parentals i els seus fills i filles que tenen com a objectiu afavorir una relació basada en l'afecte, la calidesa emocional, la comunicació, el diàleg, la implicació, l'acompanyament i l'interès pel seu fill o filla. Aquestes conductes parentals

es consideren positives quan el nen, nena o adolescent se sent segur/a, estimat/ada, escoltat/ada, atès/esa, comprès/esa i acceptat/ada. Això resulta possible en la mesura que els adults i les adultes s'adaptin i són flexibles a les característiques individuals del fill o la filla i a les circumstàncies que l'envolten.

• 6. Implicació escolar (ESC)**3**

Es refereix a un comportament relacionat amb la implicació, acompanyament i supervisió dels nens, nenes i adolescents en l'àmbit escolar. Es considera una implicació escolar adequada quan els adults i adultes estan pendents del

comportament dels seus fills i filles a l'escola, els donen suport en tot allò relacionat amb les seves tasques escolars, mantenen un contacte regular amb el professorat i els companys i companyes de classe, i s'impliquen en la gestió escolar.

• 7. Normes i supervisió (NOR)**5**

Es refereix a les actuacions de les figures parentals que tenen com a finalitat l'establiment de normes i rutines, com també la gestió adequada davant l'incompliment d'aquestes. És important que nens, nenes i adolescents participin i coneguin des del principi quines són les normes i els límits que han de respectar, com també les contingències associades.

Aquesta dimensió inclou el coneixement i supervisió de les activitats d'oci o entreteniment que facin els fills i filles. Finalment, les pràctiques de control i supervisió han de ser consistents i adaptades tant a cada situació com a les característiques individuals del nen, nena o adolescent.

• 8. Autoregulació emocional (REG)**4**

Habilitat demostrada per les figures parentals per respondre a les demandes d'experiència en el rang de les emocions d'una manera socialment tolerable i prou flexible perquè resulti adaptativa. Aquesta resposta adaptativa implica que les figures

parentals expressen i comprenen adequadament les seves emocions, manifestant control i maneig adequat d'aquestes. A més a més, comprenen les emocions dels seus fills/illes i les accepten.

• 9. Percepció adequada del rol parental (JO)**5**

Aquesta dimensió fa referència a la mesura en què les figures parentals exhibeixen una visió ajustada del seu paper com a pares o mares. És a dir, s'avalua l'existència d'una percepció realista de les capacitats pròpies per a la cura i la criança dels fills i filles, i s'observa la confiança en aquestes

capacitats. A més a més, s'avalua en quina mesura les figures parentals se senten satisfetes amb la tasca de ser pare o mare i si aquesta tasca ocupa un paper central en la definició de la seva identitat. S'observa si els adults/adultes coneixen les dificultats associades a l'exercici de la criança.

• 10. Afrontament de situacions estressants (AFR)**3**

Es refereix al desplegament d'accions adaptatives per part de les figures parentals durant el procés d'afrontament de situacions estressants relacionades amb l'exercici de la criança. Aquest afrontament implica prendre consciència de la

situació i gestionar-la mitjançant estratègies cognitives, emocionals o conductuals que ajudin les figures parentals a afrontar de manera efectiva i satisfactòria la situació estressant.

• 11. Suport social (SUP)**4**

Aquesta dimensió avalua l'ajuda amb què compten les figures parentals en relació amb la cura i criança dels seus fills i filles. Aquesta dimensió, per tant, inclou la capacitat de buscar i accedir a fonts de suport diverses, significatives i útils en la criança dels fills i filles, com també una certa

reciprocitat en el suport. Així mateix, reflecteix en quin grau el suport proporcionat permet cobrir de manera eficaç i satisfactòria la necessitat de suport existent. La cerca de suport implica en certa manera motivació per a la millora de les competències parentals.

• 12. Gestió domèstica (DOM)**3**

Aquesta dimensió avalua les habilitats de les figures parentals per gestionar d'una manera eficient les tasques relacionades amb l'organització

domèstica. Concretament, es valora la seguretat i el manteniment adequat, la neteja i l'ordre a la llar.

L'ECP-12 permet valorar els 53 indicadors que es corresponen amb les 12 competències parentals descrites. Aquests indicadors s'avaluen mitjançant la **valoració dels i les professionals** responsables de l'atenció a les famílies i, per tant, l'aplicació d'aquest instrument s'efectua mitjançant un judici d'experts. Com veurem a continuació, l'entrevista dissenyada permet anar abordant les diferents competències que són objecte d'avaluació mitjançant un guió organitzat per temàtiques (com és un dia en la vida de la família, quant temps passen junts, etc.). Per a cada temàtica abordada a l'entrevista (que es correspon amb una competència), apareix una pregunta general al principi (en negreta) i un conjunt de preguntes més concretes (en gris) que permeten valorar els indicadors específics de la competència corresponent. Així, hi ha 12 preguntes generals, una per a cada competència

parental que avalua aquest instrument. Les preguntes més concretes es presenten a títol orientatiu i no cal fer-les si ja s'ha obtingut la informació necessària amb les preguntes més generals. Així mateix, si cal, es poden afegir altres preguntes per poder valorar els indicadors. Aquest instrument d'avaluació incorpora unes imatges de suport que s'utilitzaran al llarg de l'entrevista per facilitar l'abordatge d'alguns dels continguts. L'entrevista semiestructurada consisteix en una conversa natural i no intrusiva en què la persona no percep que hagi de respondre a qüestions que no vol. Les preguntes concretes són orientacions perquè el professional o la professional pugui explorar les diferents dimensions de la criança. A continuació, es presenta el guió de l'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12).

Entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12)

1. **Com és un dia en la vida de la teva família? Què fan els teus fills/filles des que es lleven fins que se'n van a dormir?**
 - 1.1. A quina hora se solen llevar? Què solen prendre per esmorzar? Com van a l'escola?
 - 1.2. On i amb qui mengen a migdia?
 - 1.3. Què fan a les tardes? Van a alguna activitat extraescolar? Practiquen algun esport?
 - 1.4. Es dutxen cada dia? A quina hora? A quina hora sopen i amb qui? A quina hora se'n van a dormir?
 - 1.5. Quan estàs tu amb ells/elles? T'asseus a jugar molt amb els teus fills/filles? A què jugues amb ells/elles? Llegeixes contes amb ells/elles amb freqüència? T'agrada que es relacionin amb altres nens/nenes?
 - 1.6. A què els agrada jugar? Quin tipus de joguines tenen? Tenen bicicletes o patinet? Trencaclosques o contes? Pintures o manualitats? Algun instrument de música?
 - 1.7. Quines coses teniu en compte a l'hora de comprar-los les joguines? I com decidiu a quines activitats els apunteu?
2. **Ara m'agradaria que em paréssis del temps que passeu junts tota la família. En quin moment del dia esteu tots junts/juntes?**
 - 2.1. Feu diàriament alguna cosa tots plegats? I els caps de setmana?
 - 2.2. Què us agrada fer junts/juntes?
 - 2.3. Pots recordar alguna situació o moment en què us hàgiu divertit tots plegats en els darrers dies?
3. **En el cas dels teus fills/filles, quins adults/adultes participeu i sou responsables de la seva criança i educació?**
 - 3.1. Com us organitzeu per atendre la cura dels nens/nenes? Qui s'encarrega de cada tasca?
 - 3.2. Qui i com decidiu les coses que tenen a veure amb els nens/nenes?
 - 3.3. Què feu quan no esteu d'acord? Discutiu molt amb aquests temes?
 - 3.4. Com veus l'altre/a com a mare/pare/àvia?
 - 3.5. Estàs content/a amb la manera com us organitzeu amb el tema dels nens/nenes?

4. **Ara m'agradaria conèixer la teva opinió sobre la importància de la família. Tu creus que els pares/mares poden influir en la manera com són els seus fills/filles?**
 - 4.1. En quins aspectes poden influir més? I com?
 - 4.2. Per exemple, què poden fer els pares/mares perquè un nen/a es porti bé? I perquè li vagi bé a l'escola? I perquè aprengui a relacionar-se amb altres nens/nenes?
 - 4.3. Creus que és bo exigir als fills/filles perquè aprenguin i madurin? En quines coses sou vosaltres més exigents? I com ho feu?

5. **Ara m'agradaria que em parlessis una mica més del teu fill/a.** [En cas de tenir més d'un fill/a, demaneu-li que pensi en el fill/a en el qual se centri la intervenció.] **Com és? Digue'm les 5 coses que millor el/la defineixen.**
 - 5.1. T'agradaria que fos molt diferent de com és? En què t'agradaria que canviés?
 - 5.2. Quines coses li agrada fer al teu fill/a? Coneixes bé els seus amics/igues?
 - 5.3. Com diries que és la relació que mantens amb ell/a?
 - 5.4. Quines coses fas per demostrar-li que l'estimes? Al teu fill/a li agraden aquestes mostres d'afecte?
 - 5.5. Diries que hi ha moments en què et resulta complicat ser respectuós/osa i afectuós/osa amb ell/a? Quins? Cada quant temps passa?
 - 5.6. Si algú (un professor, una veïna...) et truca per explicar-te que el teu fill/a s'ha portat malament, què fas? Com sols actuar en aquests casos? T'alteres o ets capaç de parlar de manera calmada amb ell/a?
 - 5.7. Sols parlar molt amb el teu fill/a? En quins moments del dia? Qui acostuma a iniciar la conversa?
 - 5.8. Com sols parlar-li al teu fill/a? Sols parlar-li enfadat/ada, o t'hi adreces amb afecte? Sols escoltar i estar atent/a sempre a allò que et diu?
 - 5.9. Diries que el teu fill/a confia en tu? Per exemple, si té un problema, acudeix a tu i te l'explica perquè l'ajudis?
 - 5.10. Pensa en la darrera vegada que el teu fill/a hagi necessitat alguna cosa de tu (per exemple, si ha tingut un problema amb els amics/igues o et demana ajuda perquè no sap fer alguna cosa sol/a). Què fas en aquests casos?
Sempre que necessita la teva ajuda actues igual?

6. **A continuació, m'agradaria que pensessis sobre el comportament escolar del teu fill/a. Com li va a l'escola?**
 - 6.1. En relació amb els deures per fer a casa, necessita la vostra ajuda? Reviseu tot el que fa?
 - 6.2. Acostumeu a parlar amb els professors/ores? I amb els seus companys/anyes de classe?
 - 6.3. Aneu molt a l'escola? Per a què soleu anar-hi?

7. **Les relacions amb els fills/filles no sempre són fàcils. Ara m'agradaria que parléssim sobre la part més complicada: que es comportin com ens agradaria.**
 - 7.1. Hi ha normes a casa? Com ho decidiu? Què passa si els nens/nenes no les obeeixen?
 - 7.2. Si jo tingués l'oportunitat de parlar amb els teus fills/filles, em sabrien dir quines són aquestes normes? Sols avisar-los per endavant què pot passar si incompleixen les normes?
 - 7.3. Quan decidiu aplicar un càstig, acostumeu a ser fermes en la decisió o els perdoneu amb facilitat?
 - 7.4. I com ho feu per controlar què està fent el vostre fill/a quan no podeu estar pendent d'ell/a? (Per exemple, si és gran, quan surt fora de casa; si és petit/a, quan mira la tele.)
 - 7.5. Concretament, quines normes teniu per a l'ús de videoconsolles, tauletes i mòbils?
 - 7.6. Les normes són les mateixes per a tots els vostres fills/filles? Les normes van canviant amb l'edat?

- 8. Com acabem de comentar, tots els nens/nenes es porten malament a vegades. Aquí veus una sèrie de situacions de nens/nenes que s'han portat malament. M'agradaria que pensessis si t'identifiques amb algunes d'aquestes situacions. [Per contestar a aquests indicadors, cal utilitzar les imatges. L'entrevistador/a pot utilitzar totes les imatges que calgui per obtenir la informació.]**
- 8.1. Com et vas sentir en aquesta situació?
 - 8.2. I li vas saber transmetre com et senties tu?
 - 8.3. Si tinguessis el teu fill/a davant en aquesta situació, què li diries?
 - 8.4. A vegades és difícil no perdre els papers en aquestes situacions. Tu què n'opines?
 - 8.5. Per què creus que el teu fill/a es va comportar així? Sols entendre per què es porta malament a vegades? I com se sent en aquestes situacions? Et resulta fàcil posar-te en el seu lloc?
 - 8.6. Quan el teu fill/a et diu que el deixis tranquil·la, o s'enfada i et crida, o et diu que no t'estima i fins i tot quan és petit/a intenta pegar-te, què fas en aquests casos? Com reacciones?
- 9. Ara m'agradaria que em parlessis de tu com a pare/mare. Com et veus? Quines diries que són les teves millors i pitjors qualitats? [Per contestar a aquests indicadors, cal utilitzar les imatges.] En aquestes imatges apareixen representats pares/mares molt diferents. A la imatge A veiem un pare/mare que se sent capaç de tot, que podrà afrontar qualsevol problema; se sent com un superheroi/superheroïna. A la imatge B veiem un pare/mare que sent que no és capaç; sembla fins i tot haver llençat la tovallola. A la imatge C veiem un pare/mare cuinant/practicant esport; sembla que hi té més aptituds i gaudeix més fent altres coses abans que ser pare/mare. Cap d'aquestes imatges és real, però amb quina diries que t'identifiques?**
- 9.1. Et sents capaç d'afrontar qualsevol situació en allò que té a veure amb la criança dels teus fills/filles?
 - 9.2. La veritat és que l'educació i criança dels fills/filles no és una tasca fàcil. Quines diries que són per a tu les dificultats més importants?
 - 9.3. Dediques temps a pensar en aquestes coses? T'atures a pensar sovint com pots millorar com a pare/mare?
 - 9.4. Què intentes fer per millorar com a pare/mare? T'apuntaries a una escola de pares/mares?
 - 9.5. Malgrat les dificultats, diries que ser pare/mare és una cosa que t'omple de satisfacció, que et dona felicitat? O preferiries estar fent qualsevol altra cosa com el pare/mare de la imatge?
- 10. La veritat és que no és una tasca fàcil, això de ser pare/mare. Altres pares/mares amb qui he parlat m'expliquen que a vegades senten que no arribaran al final del dia. A tu també et passa això a vegades, que et sents desbordat/ada intentant tirar-ho tot endavant (la família, la feina, la casa...)?**
- 10.1. Aquesta sensació de no poder amb tot, et passa sovint o en general et consideres una persona resolutiva?
 - 10.2. Em podries posar algun exemple d'una situació que t'hagi atabalat o desbordat, i explicar-me l'última vegada que et va passar?
 - 10.3. Et resulta fàcil reconèixer aquestes situacions, quan et sents atabalat/ada o desbordat/ada?
 - 10.4. Com t'adones que estàs atabalat/ada? Què és el que et dona el senyal d'alarma?
 - 10.5. I en aquestes situacions, què fas? Què és el que et funciona? Me'n podries posar alguns exemples?
 - 10.6. Et costa molt sobreposar-te en aquestes situacions, quan et sents atabalat/ada?

11. Quan necessites ajuda com a pare/mare, què fas?

- 11.1. A qui demanes ajuda? Amb qui comptes? On acudeixes?
- 11.2. Hi ha alguna cosa en què aquestes persones no et puguin ajudar?
- 11.3. T'ha fet falta alguna vegada acudir a un/a professional per a alguna d'aquestes qüestions? Sabries a qui acudir?
- 11.4. I al contrari, qui acudeix a tu per demanar-te ajuda en aquests temes?
- 11.5. T'agrada que ho facin?

12. Per acabar, m'agradaria que em parlessis una mica de la vostra llar. Com és la teva llar? T'agrada per criar els teus fills/filles?

- 12.1. I diries que és segura? Per exemple, hi ha un lloc on puguis desar les coses perilloses com ara els medicaments o els productes de neteja?
- 12.2. Quan es trenca alguna cosa, triga molt temps a arreglar-se?
- 12.3. Dediqueu molt temps a netejar la casa? Amb quina freqüència?
- 12.4. Quan has de buscar alguna cosa, et resulta fàcil trobar-la perquè les coses solen ser al seu lloc?
- 12.5. Teniu llocs diferents per fer coses diferents? Per exemple, els nens/nenes tenen un lloc per fer els deures?

La informació obtinguda gràcies a aquesta entrevista ha de permetre a l'entrevistador/a puntuar els 53 indicadors de l'ECP-12. Cadascun dels indicadors ha de ser valorat d'acord amb les instruccions proporcionades i l'opinió del professional, en una escala que oscil·la entre 1 (*la competència està totalment absent*) a 5 (*la competència està present íntegrament, reflectint-se en totes les facetes*). El 3 ocupa una posició

intermèdia (*la competència està present de manera parcial*).

Per tal de facilitar la valoració que l'entrevistador/a ha de fer de cadascun dels 53 indicadors corresponents a les 12 competències que avalua l'ECP-12, a continuació es presenta una descripció de tots els indicadors, com també dels seus valors extrems i intermedis.



Descripció dels indicadors de l'ECP-12

1. Estimulació i estructuració (EST)

Es refereix a totes les conductes i actuacions de les figures parentals encaminades a promoure i optimitzar el desenvolupament integral dels nens, nenes i adolescents a càrrec seu. Aquestes actuacions inclouen tant l'oferiment d'oportunitats d'aprenentatge formal i informal com la implicació directa de les figures parentals en les interaccions amb nens, nenes i adolescents que siguin enriquidores i promotores del seu desenvolupament. Així mateix, per promoure el

desenvolupament es considera necessari estructurar la vida quotidiana amb rutines i hàbits saludables. L'estimulació integral del desenvolupament inclou els aspectes psicomotors, cognitivolingüístics i socioemocionals que permetin adquirir una progressiva autonomia i capacitat. Es considera que l'estimulació més adequada és la que millor s'adapti a les característiques específiques de cada nen, nena o adolescent.

EST.1. Les figures parentals organitzen la vida quotidiana dels nens, nenes i adolescents amb rutines i hàbits saludables relacionats amb l'alimentació, la higiene, l'activitat física i el descans

5 = Totalment

Les figures parentals es preocupen per mantenir rutines i hàbits saludables en tots els aspectes de la vida dels seus fills i filles. Per exemple, en relació amb el menjar, els nens, nenes i adolescents fan quatre àpats al dia en horaris similars, tenen una dieta variada i no abusen d'aliments poc saludables (brioixeria, refrescos, llaminadures...). Així mateix, els nens, nenes i adolescents es banyen cada dia, fan alguna activitat física i se'n van a dormir a la mateixa hora aproximadament cada dia, dormint les hores suficients d'acord amb la seva edat.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals mantenen rutines, però no sempre són adequades, o mantenen hàbits saludables només pel que fa a algunes qüestions. Per exemple, els nens, nenes i adolescents es banyen cada dia i se'n van a dormir a la mateixa hora, però l'horari no és adequat perquè no dormen prou hores. Tenen horaris per als àpats, però no tenen una dieta alimentària adequada (habitualment prenen brioixeria per esmorzar i molt menjar ràpid).

1 = Gens

Els nens, nenes i adolescents no tenen rutines o mantenen hàbits clarament perjudicials per a la seva salut: alimentació poc variada, amb excés de greixos, dolços o menjar ràpid, falta d'higiene, etc.

EST.2. Els nens, nenes i adolescents participen en activitats d'oci o estimulació reglades i estables

5 = Totalment

Els nens, nenes i adolescents fan de manera regular activitats extraescolars que requereixen una alta implicació (amb un temps prefixat a la setmana), que estimulen facetes del desenvolupament menys promogudes des de l'escola i que no necessàriament impliquen un cost econòmic. Per exemple, formen part d'un equip esportiu municipal, van al conservatori de música, formen part de la banda de música del seu poble o van a les classes de pintura del seu districte.

3 = Nivell intermedi

Els nens, nenes i adolescents fan activitats extraescolars que no estimulen competències gaire diferents de les promogudes des de l'escola o que requereixen poca implicació. Per exemple, els nens, nenes i adolescents es queden a l'escola dos dies a la setmana una hora més a la ludoteca.

1 = Gens

Els nens, nenes i adolescents no participen en cap activitat d'aquest tipus.

EST.3. Els nens, nenes i adolescents participen en activitats i rutines estimulants promogudes per les figures parentals

5 = Totalment

Les figures parentals s'asseguren que la vida diària dels seus fills i filles estigui integrada per rutines i activitats que estimulin el seu desenvolupament, tant a casa com fora de casa. Per exemple, es preocupen perquè tinguin una escolarització adequada, juguen habitualment amb ells/elles a casa a jocs educatius, els porten a activitats culturals amb freqüència, etc.

3 = Nivell intermedi

Els nens, nenes i adolescents participen en algunes activitats estimulants, però a part de l'escola no participen en altres de manera quotidiana ni són gaire variades. Per exemple, nens, nenes i adolescents els pares/mares dels quals els solen portar sovint al parc o als centres comercials, però rares vegades els porten a visitar un monument o un museu.

1 = Gens

Els nens, nenes i adolescents no participen en activitats estimulants de manera habitual, ni tan sols acudeixen a l'escola regularment.

EST.4. Les figures parentals proposen als seus fills i filles activitats que faciliten el seu desenvolupament psicomotor (activitats físiques, esport...)

5 = Totalment

Les figures parentals fomenten que els seus fills i filles participin en activitats que promoguin el seu desenvolupament psicomotor dins i fora de casa. Per exemple, els compren joguines com pilotes o tricicles, van d'excursió al camp, surten a anar en bici sovint, els apunten a activitats extraescolars d'esports, etc.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals fomenten la participació dels seus fills i filles en algunes d'aquestes activitats, però moderadament. Per exemple, disposen de joguines d'aquest tipus a casa però les activitats d'oci familiar no solen estar relacionades amb l'esport o l'activitat física.

1 = Gens

Les figures parentals no fomenten la participació dels seus fills i filles en cap activitat d'aquest tipus.

EST.5. Les figures parentals fomenten activitats que faciliten el desenvolupament cognitivolingüístic dels seus fills i filles (lectura de contes, jocs educatius...)

5 = Totalment

Les figures parentals fomenten que els seus fills i filles participin en activitats que promoguin el seu desenvolupament cognitivolingüístic dins i fora de casa. Per exemple, els compren joguines educatives, llegeixen amb ells/elles contes cada nit, visiten llocs com parcs de ciències, els apunten a activitats extraescolars com escacs, etc.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals fomenten la participació dels seus fills i filles en algunes d'aquestes activitats, però de manera moderada. Per exemple, els nens/nenes tenen joguines educatives però rares vegades les figures parentals els proposen jugar amb ells o les activitats d'oci sempre estan relacionades amb l'esport o l'activitat física.

1 = Gens

Les figures parentals no fomenten la participació dels seus fills i filles en cap activitat d'aquest tipus.

EST.6. Les figures parentals aporten als seus fills i filles experiències que promouen el seu desenvolupament socioemocional**5 = Totalment**

Les figures parentals fomenten que els seus fills i filles participin en activitats que promoguin el seu desenvolupament socioemocional dins i fora de casa. Per exemple, els porten al parc perquè es relacionin amb altres nens/nenes, els ajuden a comprendre les seves emocions i les dels altres, a resoldre els conflictes amb altres nens/nenes posant-se en el seu lloc, els animen a ser cada vegada més autònoms/ònomes, etc.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals fomenten la participació dels seus fills i filles en algunes d'aquestes activitats, però no és habitual que les utilitzin per promoure habilitats socials o el seu desenvolupament emocional. Per exemple, els porten habitualment al parc o conviden altres nens/nenes a casa perquè juguin amb ells/elles, però no aprofiten aquestes situacions per ensenyar-los com relacionar-se amb els altres o com controlar les pròpies emocions.

1 = Gens

Les figures parentals no fomenten la participació dels seus fills i filles en situacions o experiències que afavoreixin el desenvolupament d'habilitats socioemocionals.

EST.7. Els nens, nenes i adolescents tenen accés a joguines i materials variats i estimulants, apropiats per a la seva edat i nivell de desenvolupament**5 = Totalment**

Les figures parentals s'asseguren que els nens, nenes i adolescents puguin tenir accés a materials variats i estimulants, dins i fora de casa, apropiats per a la seva edat i etapa evolutiva. Per exemple, disposen de joguines variades (d'activitat física, educatives, per a jocs de rol), llibres i contes, instruments musicals, aparells tecnològics (ordinador, videoconsoles), i van a biblioteques, ludoteques, etc. Aquestes joguines, a més, són apropiades per a la seva edat. Per exemple, els bebès tenen joguines que estimulen la percepció i el control corporal (mòbils, taca-taques); els infants, joguines per al desenvolupament de la psicomotricitat i el llenguatge (trencaclosques, jocs de construcció, contes); i els/les més grans, joguines educatives que afavoreixin l'aprenentatge i s'ajustin a les seves preferències. Els videojocs que tenen els nens, nenes i adolescents són en tots els casos els apropiats per a la seva edat.

3 = Nivell intermedi

Els nens, nenes i adolescents disposen d'una certa varietat de joguines, però no disposen de materials estimulants menys habituals dins de la llar (instruments musicals, materials per modelar, etc.) o no hi tenen accés fora de casa. També puntuaria en aquest nivell si els nens, nenes i adolescents disposen d'algunes joguines apropiades i d'altres que no ho són, o aquestes no s'ajusten a les seves preferències. Per exemple, per a un nen/a de 3-6 anys, tenir algunes joguines apropiades (pilotes, bicicleta, contes, ninots...) però compartir els videojocs del seu germà/ana de 8-10 anys, o no disposar d'algun tipus de joc especialment important per a la seva etapa evolutiva (no té cap trencaclosques ni cap joguina de blocs o encaix).

1 = Gens

Els nens, nenes i adolescents no tenen accés ni disposen de joguines o materials variats i estimulants, o aquests no són apropiats per a la seva edat i nivell de desenvolupament.

EST.8. Les experiències d'estimulació proporcionades per les figures parentals són enriquidores i s'ajusten a les característiques específiques dels nens, nenes i adolescents

5 = Totalment

Totes les activitats que les figures parentals proposen als seus fills i filles són enriquidores, apropiades i s'ajusten a l'edat, nivell de desenvolupament i característiques personals. Per exemple, abans de comprar-li una joguina o portar-lo a una activitat extraescolar es paren a pensar si és adequat per al seu fill/a, comproven per a quina edat està aconsellat, si s'ajusta a les seves preferències i si li va bé en funció de com és ell o ella.

3 = Nivell intermedi

Els nens, nenes i adolescents participen en algunes activitats i experiències enriquidores apropiades per a la seva edat i característiques i d'altres que ho són menys. Per exemple, els nens, nenes i adolescents tenen joguines apropiades per a la seva edat, però solen mirar la televisió quan els seus pares/mares estan veient programes per a persones adultes. O situacions en què les figures parentals impliquen els seus fills i filles en moltes activitats, tant si s'ajusten a les seves preferències com si no.

1 = Gens

Els nens, nenes i adolescents estan exposats continuament a situacions que no són enriquidores ni adequades per a la seva edat o característiques personals.

2. Temps compartit en família (FAM)

Fa referència a les actuacions de les figures parentals per organitzar la vida quotidiana dels nens, nenes i adolescents de manera que inclogui un temps compartit en família, tant en els hàbits quotidians com en les activitats d'oci.

És important que aquestes activitats compartides s'ajustin a les característiques i preferències dels diferents membres de la família, de manera que els permeti gaudir a tots plegats d'aquest temps compartit.

FAM.1. Tots els membres de la família participen en activitats conjuntes (sopar, veure una pel·lícula, passejar, jugar, xerrar...)

5 = Totalment

Tots els membres de la família coincideixen diàriament en algun moment del dia i fan junts alguna activitat quotidiana, de manera que es converteix en un hàbit familiar (per exemple, sempre sopen junts i es queden una estona mirant la tele abans d'anar-se'n a dormir).

3 = Nivell intermedi

Tots els membres de la família solen coincidir i fer algunes activitats conjuntes diversos cops a la setmana. Per exemple, sempre mengen tots plegats els diumenges i alguna nit d'entre setmana.

1 = Gens

No existeix l'hàbit de fer cap activitat quotidiana de manera conjunta. Les activitats en les quals participen tots els membres de la família es duen a terme molt esporàdicament.

FAM.2. Tots els membres de la família participen en activitats lúdiques o d'oci (anar al cine, visitar familiars, sortir d'excursió...)**5 = Totalment**

Tots els membres de la família fan alguna activitat d'oci compartit almenys un cop a la setmana. Per exemple, sempre surten junts els diumenges al matí i van al parc, al cine o a visitar els avis.

3 = Nivell intermedi

La família fa activitats d'oci compartit (sortir d'excursió, anar al cine o visitar algun familiar) un o dos cops al mes.

1 = Gens

No es fan mai activitats d'oci compartit o es fan molt esporàdicament.

FAM.3. La família es diverteix fent coses tots plegats**5 = Totalment**

Els membres de la família gaudeixen fent coses tots plegats, ja siguin activitats quotidianes o d'oci. Els agrada fer diferents activitats quotidianes conjuntament i comparteixen aficions en el seu temps lliure. Per exemple, procuren ajustar els horaris de cadascun/a per coincidir tots i totes a l'hora del sopar, prefereixen veure una pel·lícula tots plegats en comptes que cadascun/a la vegi per la seva banda, o tracten de buscar activitats d'oci els caps de setmana que els agradin a tots i totes i els permetin gaudir conjuntament.

3 = Nivell intermedi

Els membres de la família gaudeixen fent algunes coses junts, però no d'altres. Per exemple, s'ho passen bé quan surten fora, però a casa no gaudeixen de la convivència diària. O gaudeixen fent junts/juntes algunes activitats quotidianes, però no comparteixen aficions ni gaudeixen amb activitats d'oci compartit.

1 = Gens

La família no comparteix moments que resultin satisfactoris per a tots els seus membres.

3. Corresponsabilitat parental (CO)

Fa referència a la capacitat que mostren els adults/adultes responsables de nens, nenes i adolescents per establir un veritable equip parental, cooperant entre ells/elles en totes les qüestions relacionades amb la seva criança i educació. Aquesta competència implica la capacitat d'establir una bona aliança parental entre els adults/adultes que exerceixen com a figures parentals de nens, nenes o adolescents, siguin o no el seu pare/mare. Aquesta corresponsabilitat entre les figures parentals

suposa tant una gestió adequada i satisfactòria del repartiment de tasques, com la capacitat d'arribar a acords a l'hora de prendre decisions. La corresponsabilitat parental es pot valorar amb independència de l'estructura familiar. Així, el suport, el respecte i la cooperació que implica una bona aliança parental es pot observar tant en famílies biparentals com en monoparentals, i entre figures parentals que convisquin o no a la mateixa llar.

CO.1. Els adults/adultes que conviuen a la llar comparteixen les tasques de cura i educació dels nens, nenes i adolescents

5 = Totalment

Les tasques diàries relacionades amb la cura dels nens, nenes i adolescents estan repartides de manera igualitària entre els adults/adultes que conviuen a la llar. Per exemple, en una família biparental, el pare s'encarrega de portar l'infant a l'escola als matins i de banyar-lo/a i ficar-lo/a al llit a la nit; mentre que la mare el/la recull de l'escola i passa la tarda amb ell/a. En el cas d'una mare separada que conviu amb l'àvia materna, l'àvia s'encarrega de les cures del matí, mentre que la mare ho fa quan torna de la feina a la tarda.

3 = Nivell intermedi

Gran part de les tasques diàries són assumides per un dels adults/adultes que conviuen a la llar i l'altre/a només participa en alguna tasca concreta de manera habitual. Per exemple, en una família biparental, el pare només s'encarrega de ficar l'infant al llit a la nit i és la mare la que s'encarrega de tota la resta. En el cas d'una mare separada que conviu amb l'àvia materna, és aquesta la que assumeix la majoria de les tasques de cura, i la mare només s'encarrega del tema de l'escola.

En el cas de custòdia compartida, puntuaria en aquest nivell si hi ha un repartiment igualitari de tasques en una de les llars però no a l'altra.

1 = Gens

La totalitat de les tasques diàries són assumides només per un dels adults/adultes que conviuen a la llar, sense que la resta dels adults/adultes participin en les cures habituals dels nens, nenes i adolescents.

CO.2. Les figures parentals consensuen i acorden tot allò relacionat amb l'educació dels seus fills i filles

5 = Totalment

Les figures parentals parlen entre si i acorden tot allò relacionat amb l'educació dels fills/filles: pràctiques de criança, normes, estil educatiu, etc. Quan sorgeix algun conflicte relacionat amb la criança dels fills/filles, el resolen de mutu acord. Hi ha una alta congruència entre les actituds i les pràctiques educatives de les figures parentals.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals consensuen i mantenen acord sobre algunes qüestions relacionades amb l'educació dels seus fills i filles, però no respecte a d'altres. Per exemple, poden estar d'acord respecte a les pràctiques de criança, però en desacord sobre les pràctiques disciplinàries, i actuen de manera diferent quan el nen/a es comporta malament.

També puntuaria en aquest nivell quan la majoria de les decisions són preses per una de les figures parentals però aquesta situació no és motiu de desacord ni de conflicte. En el cas de les parelles divorciades, puntuaria en aquest nivell quan cada membre de la parella pren decisions diferents, que no són fruit del consens però són acceptades per l'altra part.

1 = Gens

Hi ha un clar desacord entre les figures parentals en tot allò relatiu a l'educació dels seus fills i filles. Hi ha una important incongruència entre les actituds i les pràctiques de les figures parentals que sol ser motiu de conflicte.

CO.3. Les figures parentals es respecten i s'ajuden mútuament en l'exercici de la criança**5 = Totalment**

Cada figura parental respecta i valora l'altre/a com a mare/pare/àvia, sentint que formen un bon "equip" per a tot allò relacionat amb la criança i educació dels seus fills i filles. Fan una valoració clarament positiva de l'altre/a en aquesta faceta, esmentant explícitament algunes de les seves qualitats i mostrant confiança en les seves competències parentals. L'altra o altres figures parentals són una important font de suport en tot allò relacionat amb la criança i educació dels fills/filles.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals es respecten i s'ajuden moderadament. Per exemple, es poden valorar algunes competències de l'altre/a com a pare/mare/àvia alhora que s'esmenta que no es confia en ell o ella per a altres coses. O reconèixer la seva vàlua però no percebre el seu suport. No hi ha una percepció de veritable "equip".

També puntuaria en aquest nivell quan, en cas que hi hagi més de dues figures parentals, es respecta i valora una figura parental (per exemple, l'àvia amb la qual es conviu i que participa activament en la criança dels nens/nenes) però no una altra (per exemple, l'exmarit).

1 = Gens

Les figures parentals no mostren cap mena de respecte o acord entre si. Es critica obertament l'altre/a com a pare/mare/àvia o se'l desautoritza davant dels fills/filles. Més que una font de suport, l'altra o altres figures parentals resulten ser una font d'estrès i conflicte.

CO.4. Les figures parentals se senten satisfetes amb com gestionen entre si tot allò relacionat amb l'educació dels seus fills i filles**5 = Totalment**

Les figures parentals estan molt satisfetes amb com tenen repartides entre si les tasques de cura dels seus fills i filles. El tema de la criança i educació dels fills/filles no sol ser motiu de discussió entre ells/elles.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals estan moderadament satisfetes amb el repartiment de tasques. Per exemple, verbalitzen que el repartiment no és l'ideal però entenen que les seves circumstàncies (per exemple, a causa de qüestions laborals o per estar separats) no permeten un altre repartiment.

També puntuaria en aquest nivell quan els temes relacionats amb la criança dels fills/filles són a vegades motiu de discussió o no saben gestionar-lo de manera satisfactòria. En el cas de diverses figures parentals, puntuaria en aquest nivell quan s'està satisfet amb el repartiment amb una de les figures parentals (per exemple, amb la implicació d'una germana amb la qual conviu una mare separada) però no amb una altra (per exemple, amb l'exmarit).

1 = Gens

Tot allò relacionat amb les tasques de cura i educació dels fills/filles és motiu de conflicte permanent entre les figures parentals.

A més a més, els adults/adultes manifesten sentir-se molt insatisfets/etes amb el repartiment de tasques.

4. Creences i expectatives adequades sobre el desenvolupament infantil (CRE)

Es refereix a les creences i expectatives que tenen les figures parentals sobre els processos de desenvolupament infantil i adolescent. Aquestes expectatives es consideren adequades quan les figures

parentals s'atribueixen influència en els processos de desenvolupament i quan les seves expectatives s'ajusten a l'edat i característiques específiques dels nens, nenes i adolescents.

CRE.1. Les figures parentals creuen que la seva manera d'actuar com a pares i mares influeix en com són els seus fills i filles

5 = Totalment

Les figures parentals creuen que la seva manera d'actuar i educar els seus fills i filles influeix molt en com són i com es comporten. Així mateix, saben en quina mesura poden influir i com fer-ho. Demostren saber que el desenvolupament dels seus fills i filles depèn del fet que ells/elles els proporcionen experiències estimulants però que també depèn de la pròpia herència ("Crec que parlant-li i cantant-li l'ajudem a aprendre a parlar, encara que cada nen/a té el seu propi ritme"; "És cert que hi ha nens amb molt de geni, però posar-li límits des del principi és fonamental perquè es comportin bé").

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals reconeixen la influència de l'actuació de pares i mares en el desenvolupament infantil i adolescent, però no tenen coneixements precisos sobre en quina mesura es pot influir o com fer-ho. O els adults/adultes pensen que poden influir en alguns aspectes, però no en d'altres. Per exemple, poden donar respostes que posen de manifest un excessiu ambientalisme ("Els pares/mares poden aconseguir que un nen/a sigui exactament com ells volen"), en les quals limiten la seva influència a la selecció de contextos estimulants ("El que cal fer és portar-lo a una bona escola i evitar males companyies").

1 = Gens

Les figures parentals no reconeixen el seu paper i influència en el desenvolupament infantil. Mantenen creences totalment innatistes ("Cada nen/a és com és en funció de la seva herència") o ho atribueixen a l'atzar ("És una qüestió de sort que un nen o nena surti d'una manera o una altra").

CRE.2. Les figures parentals atorguen importància al que succeeix a la família de cara al rendiment dels seus fills i filles a l'escola i altres contextos

5 = Totalment

Les figures parentals saben que poden influir molt perquè als nens, nenes i adolescents els vagi bé a l'escola o altres contextos, i coneixen estratègies concretes sobre com aconseguir-ho. Per exemple, saben que perquè els vagi bé a l'escola és important llegir amb ells/elles o posar-los un horari diari per fer els deures. Així mateix, saben que perquè aprenguin a relacionar-se amb altres nens/nenes és important portar-los al parc, convidar altres nens/nenes a casa, etc.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals creuen que el que succeeix a la família és important perquè als seus fills i filles els vagi bé a l'escola o altres contextos, però no coneixen gaires estratègies concretes sobre com aconseguir-ho. De fet, quan se'ls pregunta què fan ells/elles, les figures parentals responen generalitats com "ajudar-los", però no són capaces de concretar.

1 = Gens

Les figures parentals no atorguen gens d'importància ni responsabilitat a la família en relació amb l'adaptació dels nens, nenes i adolescents a l'escola o altres contextos. Pensen que el que succeeixi en aquests contextos no depèn d'ells/elles ni del que facin.

CRE.3. Les figures parentals creuen que és bo per al desenvolupament plantejar reptes assolibles pels fills/illes en funció de la seva edat i capacitats

5 = Totalment

Les figures parentals reconeixen la importància d'exigir als nens, nenes i adolescents que s'esforcin a anar aconseguint noves fites com a estratègia per promoure el desenvolupament i l'aprenentatge, i saben fer-ho ajustant-se a la seva edat i nivell de desenvolupament. En preguntar-los sobre aquest aspecte, esmenten almenys dos aspectes concrets en els quals plantegen exigències de maduresa ajustades a la seva edat i característiques ("Intento que mengi sol/a, encara que és tant petit/a que es taca moltíssim", "Li demano que tregui millors notes perquè sé que ell/a pot fer-ho").

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals pensen que cal exigir als fills/illes, però no mostren coneixements molt precisos sobre com fer-ho o els reptes plantejats no són realistes ni assolibles per a la seva edat o nivell de desenvolupament. Per exemple, poden plantejar les mateixes exigències a tots els seus fills i filles, però sense tenir en compte les capacitats específiques de cadascun/a ("Només li demano que tregui les mateixes notes que la seva germana"). O poden dir que és important ser exigent amb les notes, però ells/elles no s'impliquen directament per aconseguir-ho ("Sempre li demano a principi de curs que estudiï i tregui bones notes, però mai em fa cas"). O donen exemples de reptes poc assolibles ("Vull que s'encarregui d'ordenar i netejar la seva habitació, però no és capaç ni de desar la roba neta que li deixo sobre el llit").

1 = Gens

Les figures parentals creuen que exigir als nens, nenes i adolescents és negatiu per al seu desenvolupament o no saben exigir als seus fills i filles d'acord amb la seva edat o capacitats. Aquesta falta de competència pot venir donada per una manca total d'exigències de maduresa o, per contra, per exigir molt per sobre de les capacitats.

5. Afecte, comunicació i acceptació (AFE)

Es refereix a tots aquells comportaments parentals presents en les interaccions entre les figures parentals i els seus fills i filles que tenen com a objectiu afavorir una relació basada en l'afecte, la calidesa emocional, la comunicació, el diàleg, la implicació, l'acompanyament i l'interès pel seu fill i filla. Aquestes conductes

parentals es consideren positives quan el nen, nena o adolescent se sent segur/a, estimat/ada, escoltat/ada, atès/esa, comprès/esa i acceptat/ada. Això resulta possible en la mesura en què els adults i les adultes s'adapten i són flexibles a les característiques individuals del fill o filla i a les circumstàncies que l'envolten.

AFE.1. Els adults/adultes reconeixen la vàlua dels seus fills i filles

5 = Totalment

Les figures parentals destaquen almenys tres qualitats positives o èxits dels seus fills/illes, i parlen d'ells/elles amb orgull i satisfacció ("és molt llest/a", "és molt afectuós/osa", "té bon cor", "els seus professors en parlen molt bé", "l'han triat capità de l'equip de futbol").

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals destaquen almenys una qualitat positiva o èxit dels seus fills/illes, i es refereixen a ells/elles amb certa satisfacció.

1 = Gens

Les figures parentals no destaquen cap qualitat positiva dels seus fills/illes. Es poden referir als seus fills/illes amb apel·latius negatius i fins i tot despectius ("és un desastre", "és un totxo", "no puc dir res de bo d'ell/a").

AFE.2. Les figures parentals accepten els seus fills i filles tal com són

5 = Totalment

Les figures parentals accepten totes les característiques i peculiaritats dels seus fills/filles. Responen amb fermesa "no" a la pregunta de si els agradaria que els seus fills/filles canviessin i fossin diferents.

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes accepten només en part els seus fills/filles, reconeixent que els agradaria que fossin diferents en alguns aspectes ("m'encanta que el meu fill/a sigui divertit, encara que porto malament que sigui tan inquiet/a").

1 = Gens

Les figures parentals no accepten els seus fills/filles tal com són. Per exemple, manifesten el desig d'haver tingut un altre fill/a diferent del que tenen ara o mostren cert menyspreu en parlar sobre com és.

AFE.3. Les figures parentals mostren interès i s'impliquen en el món dels seus fills i filles

5 = Totalment

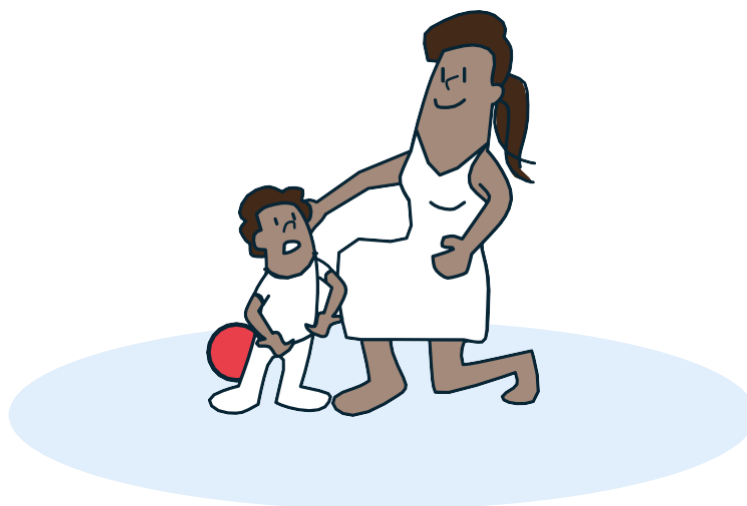
Els adults/adultes mostren interès per conèixer i compartir tot allò relacionat amb la vida dels seus fills/filles. Per tant, les figures parentals estan al corrent, acompanyen els seus fills/filles en les activitats diàries i fins i tot hi participen. Per exemple, coneixen quines són les activitats amb les quals els seus fills/filles gaudeixen més, o s'interessen per com els va a l'escola. Coneixen i es relacionen amb els amics/igues més pròxims dels seus fills/filles (per exemple, conversen amb ells/elles per telèfon o quan van a casa seva de visita).

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes mostren un interès moderat pels interessos dels seus fills/filles. Per exemple, coneixen alguns dels seus gustos, però no d'altres. O coneixen els seus interessos, però no mostren interès per compartir-los junts habitualment. Per exemple, les figures parentals saben que al nen/a li agrada molt un superheroi, però no prenen la iniciativa d'anar plegats al cine a veure una pel·lícula seva. O els adults/adultes no sempre són coneixedors del que fan els seus fills i filles fora de casa.

1 = Gens

Les figures parentals no demostren interès per la vida dels seus fills/filles, no coneixen els seus gustos, ni el que solen fer en la seva vida diària, no demostren interès per compartir les seves preferències ni els acompanyen ni participen en algunes de les seves activitats.



AFE.4. Els adults/adultes es mostren afectuosos amb els seus fills i filles ajustant-se a les seves característiques personals

5 = Totalment

Les figures parentals ofereixen el seu amor i atenció, incondicionalment, als seus fills/filles. Per exemple, la figura parental atén el seu fill/a quan plora o necessita alguna cosa, no condiciona l'afecte al comportament del nen/a i no li retira el seu afecte, encara que estigui enfadat/ada amb ell/a. S'adrecen a ells/elles de manera afectuosa, mostrant-los el seu afecte amb gestos (mirades, carícies, somriure, abraçades, petons, etc.) i paraules ("t'estimo", "amor meu", "el més bonic", etc.), adaptant l'expressió de l'afecte a l'edat, característiques personals i circumstàncies. Per exemple, les figures parentals poden fer un petó i dir "t'estimo" en públic als seus fills/filles més petits, però amb els adolescents reserven l'expressió física d'afecte per a l'àmbit més privat. O es mostren més afectius quan els seus fills/filles aconsegueixen un èxit fruit de molt d'esforç que quan l'èxit és per atzar. La manera en què les figures parentals expressen l'afecte permet als seus fills i filles sentir-se estimats/ades.

3 = Nivell intermedi

Són figures parentals afectuoses amb els seus fills/filles, però només expressen l'afecte en algunes situacions. Per exemple, si el nen/a s'acosta, l'abracen, però no ho fan per iniciativa pròpia habitualment. Una altra mostra d'un nivell moderat en l'expressió d'afecte seria quan la manera en què s'expressa l'afecte no permet als nens/nenes sentir-se a gust. Per exemple, la figura parental està contínuament fent petons al seu fill/a encara que a ell/a no li agradi. També pot passar que els adults/adultes se sentin pròxims i estimin els seus fills/filles, però no els atenguin o demostrin la incondicionalitat de l'afecte en totes les ocasions. Per exemple, la figura parental sol atendre el seu fill/a quan plora, però sol mostrar-se indiferent quan li demana que jugui amb ell/a. O es mostra distant quan el nen/a es porta malament.

1 = Gens

Es mostren distants i freds/edes en la relació amb els seus fills/filles. Per exemple, no recorden l'últim cop que li van dir al seu fill/a que l'estimaven, que li van fer un petó o una simple abraçada. Quan parlen al seu fill/a, ho poden fer amb menyspreu o de manera insultant. Aquest nivell també inclou la manca de resposta, respostes inapropiades o una involucració excessiva amb els nens/nenes i adolescents.

AFE.5. Les figures parentals utilitzen el diàleg i el raonament amb els seus fills i filles com a estratègia educativa

5 = Totalment

Els adults/adultes parlen amb els seus fills/filles d'una manera calmada i assossegada quan han d'arribar a un acord o solucionar un conflicte. En aquesta interacció s'intenta conèixer els diferents punts de vista de les parts implicades i es pren una decisió negociada. Per exemple, si el nen/a es comporta malament, l'adult/a actua de manera serena i tranquil·la, sense insults ni recriminacions, busca el diàleg amb el fill/a per entendre què ha pogut passar i trobar acords justos i proporcionats.

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes utilitzen el raonament per prendre decisions i solucions als conflictes amb els seus fills/filles en unes ocasions sí i en d'altres no. A vegades, els adults/adultes es comporten de manera autoritària (imposant càstigs, cridant) o indiferent (sense fer res sobre el tema), sense propiciar el diàleg i el raonament.

1 = Gens

Els adults/adultes no solucionen mai els problemes ni promouen arribar a acords a través del diàleg i el raonament. Els comportaments dels adults/adultes podrien ser la indiferència, l'autoritarisme o la imposició, la culpabilitat, la coerció per afrontar els possibles conflictes amb els fills i les filles.

AFE.6. Les figures parentals promouen la comunicació en les seves relacions amb els fills i filles de manera cordial i respectuosa

5 = Totalment

Les figures parentals creen espais diaris amb els seus fills/illes que promouen la comunicació (per exemple, menjar junts o passejar) i en els quals els adults/adultes fomenten converses sobre alguna temàtica (notícies, escola, amics, programes de televisió, planificació del dia) i interactuen amb ells/elles amb educació, cortesia i respecte. Com a resultat, les figures parentals mantenen alguna conversa diària amb els seus fills/illes sobre algun tema d'interès o d'actualitat, fent atenció a les seves argumentacions i responen les seves preguntes. Per exemple, els adults/adultes pregunten cada dia als seus fills/illes què tal els ha anat a l'escola i si s'han divertit en algun moment del dia. Els escolten atentament i els pregunten per alguna curiositat del seu relat. Amb nens/nenes molt petits, les figures parentals expliquen al seu fill/a com els ha anat i intenten promoure el seu interès per les converses.

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes i els fills/illes mantenen converses de manera habitual, encara que aquestes no es produeixen diàriament o no són promogudes majoritàriament per les figures parentals. La comunicació sol ser cordial i respectuosa, encara que no en totes les situacions. Per exemple, les figures parentals no solen tenir temps diàriament per conversar, però sí els caps de setmana. O els adults/adultes i els fills/illes mantenen converses diàriament, però iniciades habitualment pel nen/a o adolescent. O els adults/adultes escolten el seu fill o filla però no sempre ho fan (si en aquell moment estan fent una altra tasca o activitat) o davant qualsevol tema (si els explica alguna cosa que li ha passat amb els seus amics/igues).

1 = Gens

Els adults/adultes no es preocupen de generar espais que afavoreixin la comunicació amb els seus fills/illes, ni tampoc d'iniciar converses amb ells/elles. Fins i tot poden arribar a utilitzar la burla, la humiliació, l'arrogància, els insults, la recriminació o la ignorància quan s'adrecen a ells/elles. Les figures parentals no solen parlar de res amb els seus fills/illes, encara que comparteixin el mateix espai. O els adults/adultes sempre s'adrecen als seus fills i filles cridant-los, sense escoltar-los, faltant-los el respecte, desqualificant-los per donar la seva opinió ("tu no en tens ni idea") o els interrompen constantment ("calla, nen, i no em molestis").

AFE.7. L'actuació de les figures parentals promou que els seus fills i filles puguin confiar en elles

5 = Totalment

Les figures parentals tenen estratègies que afavoreixen la confiança en la relació paternofilial (no jutgen, escolten activament, no traeixen la seva confiança, respecten la seva intimitat, atorguen responsabilitats, accepten les seves crítiques, tenen en compte les seves opinions). Els adults/adultes són una font de suport fonamental per als seus fills/illes. Per exemple, si un nen/a està estressat/ada o preocupat/ada, busca el seu pare/mare perquè l'ajudi o el calmi.

3 = Nivell intermedi

L'actuació de les figures parentals fa que els seus fills/illes confiïn en elles moderadament. Això es pot deure al fet que els adults/adultes tenen poques estratègies per afavorir la relació de confiança, o al fet que siguin una font de suport dels fills/illes només per a algunes qüestions.

1 = Gens

L'actuació de les figures parentals no afavoreix que els fills i les filles confiïn en elles. Les figures parentals no han aconseguit establir una relació de confiança i seguretat amb els seus fills/illes. Les figures parentals no són una font de suport per als seus fills/illes. Per exemple, en cas que necessitin parlar amb algú, no ho farien amb elles.

AFE.8. Els adults/adultes estan disponibles i responen eficaçment a les necessitats dels seus fills i filles**5 = Totalment**

Les figures parentals estan disponibles i, davant les diferents necessitats dels fills/filles, els adults/adultes responen adequadament, aportant-los l'ajuda necessària. Responen aviat a les necessitats dels seus fills/filles. Per exemple, si un nadó plora, el consolen; si un nen/a no sap fer alguna cosa sol/a, l'ajuden per aconseguir-ho; si un noi/a necessita parlar, l'escolten.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals responen moderadament a les necessitats dels seus fills/filles. Estan disponibles per atendre les necessitats més bàsiques dels nens/nenes i adolescents, però no d'altres que els poden semblar menys importants. O els adults/adultes habitualment atenen aviat les necessitats dels fills i les filles, encara que a vegades es demoren una mica en el temps.

1 = Gens

Els adults/adultes no mostren disponibilitat per atendre les necessitats dels seus fills/filles. Les necessitats dels nens/nenes i adolescents semblen no estar cobertes per les figures parentals.

6. Implicació escolar (ESC)

Es refereix a un comportament relacionat amb la implicació, acompanyament i supervisió dels nens, nenes i adolescents en l'àmbit escolar. Es considera una implicació escolar adequada quan els adults i adultes estan pendents del

comportament dels seus fills i filles a l'escola, els donen suport en tot allò relacionat amb les seves tasques escolars, mantenen un contacte regular amb el professorat i els companys/anyes de classe, i s'impliquen en la gestió escolar.

ESC.1. Les figures parentals donen suport als seus fills i filles en les seves tasques escolars**5 = Totalment**

Les figures parentals donen suport als seus fills i filles en tot allò relacionat amb les tasques escolars, alhora que afavoreixen la seva responsabilitat en aquest àmbit. Així, s'interessen, coneixen i els ajuden a organitzar les seves tasques escolars diàries i, quan és necessari, s'asseuen amb ells/elles per ajudar-los. Una altra manera d'oferir ajuda seria buscar ajuda professional (classes particulars) quan és necessari.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals donen suport als seus fills i filles moderadament en tot allò relacionat amb les tasques escolars. Per exemple, s'interessen per les tasques que porten a casa, però no sempre els ofereixen l'ajuda necessària. O deleguen completament l'ajuda en una figura externa (professor/a particular).

També és possible que les figures parentals ajudin els seus fills/filles en les tasques escolars, però d'una manera en què no permeti que ells/elles desenvolupin un comportament responsable en aquest àmbit. Per exemple, una mare o pare que fa els deures que el seu fill/a no sap fer, en comptes d'ajudar-lo a aprendre com fer-los.

1 = Gens

Les figures parentals no s'interessen ni ajuden els seus fills/filles en tot allò relatiu a les tasques escolars. Així, desconeixen si els seus fills/filles porten tasques de l'escola per fer a casa i no els ajuden a fer els deures o a estudiar la lliçó, si requereixen ajuda.

ESC.2. Els adults/adultes supervisen el comportament escolar dels seus fills i filles

5 = Totalment

Els adults/adultes supervisen el comportament dels seus fills/filles en tot allò relacionat amb l'escola. Per exemple, cada dia revisen els deures i pregunten pel seu dia a l'escola.

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes supervisen algunes de les conductes dels seus fills/filles relacionades amb l'escola. Per exemple, pregunten cada dia als seus fills/filles què tal els ha anat a l'escola, però no solen supervisar que els deures estiguin fets.

1 = Gens

Els adults/adultes són aliens al comportament escolar dels seus fills/filles. Poden pensar fins i tot que el que passa a l'escola o institut és cosa del centre educatiu, i que no té res a veure amb ells/elles.

ESC.3. Les figures parentals s'impliquen activament a l'escola

5 = Totalment

Les figures parentals coneixen personalment el tutor/a dels seus fills/filles, coneixen l'interior de l'escola, assisteixen a totes les tutories, assisteixen a les festes escolars i participen activament en les actuacions desenvolupades per l'AMPA (assemblees i activitats). Coneixen la majoria dels companys/anyes de classe dels seus fills/filles i tenen contacte amb algunes famílies. En alguna ocasió, han estat delegats/ades de classe o curs, membres del Consell Escolar, membres de la Junta Directiva de l'AMPA o han format part de la cooperativa del centre escolar al qual pertanyen els seus fills/filles.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals no mantenen un contacte regular amb els professors, excepte si sorgeix algun problema o els citen per a tutories. Només participen en les activitats de l'escola relacionades amb les festes de Nadal o fi de curs. Coneixen alguns companys/anyes de classe dels seus fills/filles. Són socis de l'AMPA, però no participen en les assemblees o activitats que organitza. Mai no han assumit funcions que competeixen a l'AMPA, el Consell Escolar o la Cooperativa Escolar.

1 = Gens

Les figures parentals no han parlat en cap ocasió amb el tutor/a del seu fill/a, no acudeixen a les tutories quan són citats pel tutor/a, no assisteixen a les activitats organitzades a l'escola per a les famílies, no són membres de l'AMPA, i mai no han participat activament en l'organització i funcionament del centre. A més a més, no coneixen els companys/anyes de classe dels seus fills/filles.

7. Normes i supervisió (NOR)

Es refereix a totes les actuacions de les figures parentals que tenen com a finalitat l'establiment de normes i rutines, com també la gestió adequada davant l'incompliment d'aquestes. És important que els nens, nenes i adolescents participin i coneguin des del principi quines són les normes i els límits que han de respectar, com també les contingències associades.

Aquesta dimensió inclou el coneixement i supervisió de les activitats d'oci o entreteniment que fan els fills i les filles. Finalment, les pràctiques de control i supervisió han de ser consistents i adaptades tant a cada situació com a les característiques individuals del nen, nena o adolescent.

NOR.1. Els adults/adultes estableixen normes i límits clars als seus fills i filles**5 = Totalment**

Els fills/filles tenen unes normes establertes a casa, que coneixen i han de respectar. Els adults/adultes parlen amb els seus fills/filles sobre quines són les normes de casa i els fan partícips de les conseqüències de l'incompliment de les normes. Per exemple, si el fill o la filla és menor de deu anys, els adults/adultes poden tenir escrites aquestes normes en algun lloc de la casa (menjador, cuina) per facilitar-ne la interiorització. O quan el nen, nena o adolescent incompleix alguna norma a casa, s'asseuen a parlar del que ha passat, i li plantegen preguntes com: què opines sobre el que ha passat?, com creus que hem d'actuar nosaltres ara?

3 = Nivell intermedi

Hi ha unes normes mínimes a casa, encara que no totes són clares o no sempre es fa partícips als fills o filles de les conseqüències. Per exemple, els adults/adultes a vegades reclamen el compliment de normes familiars desconegudes pels seus fills/filles. O a vegades no anticipen als seus fills/filles les conseqüències dels seus actes, perquè no estan previstes.

1 = Gens

No hi ha normes a casa que els fills/filles hagin de complir, i si n'hi ha algunes, els fills/filles no en són coneixedors, ni de les seves conseqüències. Per exemple, els nens, nenes i adolescents no tenen responsabilitats a casa, poden fer el que vulguin, tenen total llibertat per a tot.

NOR.2. Les figures parentals apliquen de manera consistent les seves pràctiques disciplinàries**5 = Totalment**

Quan estableixen una norma, els adults/adultes tracten de mantenir-la de manera consistent. Les figures parentals segueixen endavant amb una conseqüència (per exemple, treure-li una joguina) quan els seus fills/filles incompleixen una norma. Es mostren fermes amb la decisió presa i, excepte en circumstàncies molt especials, no canvien d'opinió.

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes es mantenen fermes o no amb les seves pràctiques disciplinàries, depenent del moment o la circumstància. Per exemple, algunes vegades l'adult/a es manté ferm en la decisió presa sobre la conseqüència de l'incompliment de la norma, però un altre dia retrocedeix fàcilment després de la insistència del seu fill/a. Podria ser també que els adults/adultes es mostrin fermes davant qüestions relacionades amb les tasques domèstiques, però no davant d'altres relacionades amb les sortides amb amics o amigues.

1 = Gens

Les figures parentals no són consistents en les seves pràctiques disciplinàries. Per exemple, amenacen amb alguna cosa (no comprar alguna cosa que vulguin) quan els seus fills/filles es porten malament, però després no compleixen mai el que s'ha dit. O es rendeixen fàcilment davant les peticions, precís i enutjos dels seus fills/filles perquè els retirin el càstig.

En aquest nivell puntuarien també els casos en els quals a casa no hi ha normes que els fills i les filles hagin de complir.

NOR.3. Les figures parentals supervisen allò que fan els seus fills i filles en el seu temps lliure

5 = Totalment

Els adults/adultes estan al corrent d'allò que fan els seus fills/illes en el seu temps lliure o d'oci i supervisen aquestes activitats dins i fora de casa. Per exemple, les figures parentals supervisen on, amb qui i què sol estar fent el seu fill/a totes les tardes.

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes supervisen les activitats d'oci i temps lliure dels seus fills/illes en algunes ocasions. Per exemple, ho fan amb les activitats reglades fora de casa, però no sempre amb activitats de caràcter més informal o dins de casa (no sempre saben què està fent el seu fill/a quan es tanca a la seva habitació o surt amb els seus amics/igues).

1 = Gens

Les figures parentals no supervisen el que fan els seus fills/illes en el seu temps lliure. Desconeixen les activitats que fan, i també el lloc i les persones amb les quals les comparteixen.

NOR.4. Les figures parentals supervisen l'ús que els seus fills i filles fan de les noves tecnologies

5 = Totalment

Els adults/adultes han previst normes concretes relacionades amb l'ús de consoles, mòbils o tauletes. Supervisen el temps i l'ús que inverteixen els seus fills/illes en les noves tecnologies. Coneixen els continguts als quals accedeixen per Internet i els videojocs que utilitzen, i es preocupen perquè en facin un ús adequat. Per exemple, no tenen accés a videojocs per a majors d'edat, controlen el temps que hi dediquen, estan pendents amb qui entaulen converses en les xarxes socials, etc. A més a més, els adults/adultes han parlat amb els seus fills/illes sobre els perills de l'abús o mal ús d'Internet.

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes estableixen certes normes relacionades amb l'ús de les noves tecnologies, però la supervisió que en fan és moderada. Per exemple, els adults/adultes poden controlar el tipus de jocs que utilitzen els seus fills/illes, però no els continguts als quals accedeixen per Internet. Hi ha un horari prefixat per fer ús d'aquests dispositius, però els adults/adultes no són consistents del seu compliment.

1 = Gens

Els adults/adultes no estableixen normes relacionades amb l'ús de dispositius com ara mòbils, tauletes i consoles, de manera que els seus fills/illes tenen llibertat per utilitzar les noves tecnologies quan i com vulguin. Els adults/adultes no controlen ni supervisen l'ús que en fan, ni el temps ni el contingut.



NOR.5. Les figures parentals apliquen les normes de manera flexible per ajustar-se a les característiques dels nens, nenes i adolescents i a les circumstàncies

5 = Totalment

Les normes i pràctiques disciplinàries dels adults/adultes en relació amb els seus fills/filles s'ajusten a la seva edat i característiques personals. Per exemple, les normes existents, com també les conseqüències associades al compliment o no d'aquestes, han variat a mesura que el fill o la filla ha anat creixent. O en el cas d'un nen/a hiperactiu/iva, el control exercit per les figures parentals és diferent del del seu germà/ana gran, que no presenta aquesta dificultat.

A més a més, si la situació ho requereix, els adults/adultes es mostren flexibles en el compliment de les normes familiars. Per exemple, retarden l'hora d'arribada un divendres a la nit si aquest dia se celebra la festa d'aniversari d'un amic/amiga. O no obliguen el seu fill/a a acabar-se tot el plat si té per menjar alguna cosa que no li agrada.

3 = Nivell intermedi

Les normes i pràctiques disciplinàries dels adults/adultes s'ajusten moderadament a les característiques personals dels fills/filles o a les circumstàncies. Per exemple, són flexibles en algunes circumstàncies sí i en d'altres no, o per a algunes normes sí però no per a d'altres. O exigeixen a tots els fills i filles el mateix rendiment escolar, independentment de les seves capacitats.

1 = Gens

Els adults/adultes es caracteritzen per una rigidesa excessiva en el compliment de les normes, sense adaptar-se a les necessitats dels nens/nenes i adolescents, ni a les circumstàncies.

La inexistència de normes familiars puntuaria en aquest nivell.

8. Autoregulació emocional (REG)

Habilitat demostrada per les figures parentals per respondre a les demandes d'experiència en el rang de les emocions d'una forma socialment tolerable i prou flexible perquè resulti adaptativa. Aquesta resposta adaptativa implica que les figures

parentals expressen i comprenen adequadament les seves emocions, manifestant control i maneig adequat d'aquestes. A més a més, comprenen les emocions dels seus fills/filles i les accepten.

REG.1. Les figures parentals saben identificar i posar nom a les seves emocions

5 = Totalment

En el transcurs de l'entrevista, les figures parentals esmenten almenys tres emocions negatives diferents referides a si mateixos/eixes. Per exemple, indiquen sentir-se "cabrejats/ades", "tristos/es" i "decebuts/udes".

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals són capaces d'identificar i posar nom només a algunes de les seves emocions. Identifiquen almenys dues emocions negatives.

1 = Gens

Les figures parentals no verbalitzen emocions pròpies en el transcurs de l'entrevista. Quan es refereixen a les seves emocions, utilitzen etiquetes generals del tipus "estic fatal", "em sento fatal", sense demostrar capacitat per discriminar entre diferents emocions.

REG.2. Les figures parentals saben expressar adequadament i sobreposar-se a les seves emocions, sense que afectin negativament l'exercici de la seva criança

5 = Totalment

Les figures parentals saben expressar adequadament les seves emocions, demostrant ser un model per als seus fills/filles pel que fa a l'expressió d'emocions. Davant situacions problemàtiques o conflictives quotidianes, els adults/adultes són capaços de transmetre els seus sentiments (tristor, enuig, etc.) de manera apropiada (sense cridar, sense xantatge emocional, sense retirada d'afecte, etc.), "deixant de banda" les seves emocions i centrant-se en el seu rol parental. Una manera d'aconseguir-ho seria que, davant una situació estressant, les figures parentals expressin que són capaces de mantenir la calma i no sentir enuig. Per exemple, davant un mal comportament dels seus fills/filles, els adults/adultes poden sentir ira, però ser capaços de "comptar fins a tres" i afrontar adequadament la situació.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals mostren certa capacitat per sobreposar-se a les seves emocions. És a dir, inicialment se centren en les seves pròpies emocions, però finalment utilitzen estratègies que els permeten centrar-se en la criança. En aquest sentit, són capaços d'exercir el seu rol parental, tot i que l'afectació de les seves emocions negatives limita la seva eficàcia en la tasca de pare/mare.

Una possibilitat seria que, davant situacions conflictives, les figures parentals presentin reaccions d'ira o enuig, perdent inicialment el control de la situació. Per exemple, un adult/a expressa que necessita "anar-se'n a una altra habitació o a fer un tomb per relaxar-se i poder afrontar la situació", o que se li "escapen alguns crits" però al final aconsegueix moderar-se.

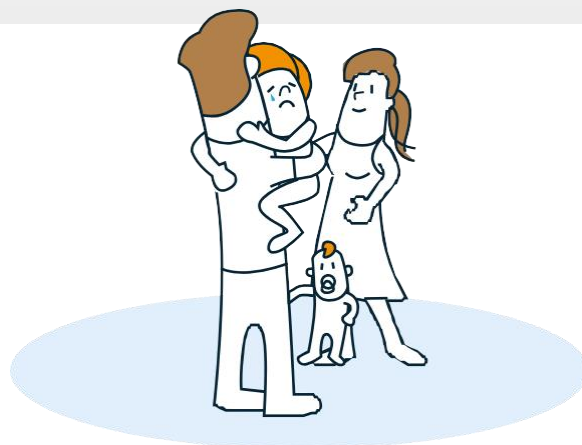
Un altre indicatiu seria un adult/a que, fruit d'una profunda tristor o situacions molt complicades, té dificultats per centrar-se en el seu rol com a mare/pare. Per exemple, un adult/a explica que li costa llevar-se als matins perquè se sent deprimet/ida i que la seva parella o el seu fill/a l'ha d'ajudar a posar-se en marxa cada dia, aconseguint finalment complir les seves responsabilitats encara que de tant en tant s'esfondri.

1 = Gens

Les figures parentals no saben expressar adequadament les seves emocions, expressant-les de manera clarament inadequada, o no sent capaces d'expressar-les. Així mateix, es mostren incapaços de sobreposar-se a les seves emocions, i aquestes tenen un impacte clarament negatiu en l'exercici de la criança.

Un clar indicatiu d'aquesta situació seria una figura parental amb una profunda depressió que no afronta les seves tasques com a mare/pare.

Una altra possibilitat seria una figura parental que verbalitza la seva dificultat per mantenir la calma davant situacions conflictives. Per exemple, explica que quan s'enfada no és capaç de "sortir del bucle", diu coses de les quals després es penedeix o sol explotar amb molta facilitat.



REG.3. Les figures parentals són capaces de posar-se en el lloc dels seus fills i filles**5 = Totalment**

Les figures parentals tracten de comprendre el comportament i les emocions dels seus fills i filles, demostrant capacitat d'adopció de perspectives. Davant una situació real en la qual el seu fill/a es va portar malament (pregunta 8 de l'entrevista), els adults/adultes busquen explicacions a les conductes dels seus fills/filles i demostren una bona capacitat de posar-se en el seu lloc. Per exemple, els adults/adultes pregunten al seu fill/a per què ha actuat així, com se sent..., tractant d'entendre les causes del seu comportament i el seu estat emocional ("intento posar-me en el seu lloc, pensar com es pot estar sentint").

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals tracten d'entendre el comportament i les emocions dels seus fills i filles i de posar-se en el seu lloc, tot i que no sempre ho aconsegueixen. Per exemple, poden fer-ho o no depenent de la situació ("Depèn del que hagi fet"). O pot dependre del mateix estat emocional de l'adult/a. Per exemple, les figures parentals expliquen que en general són capaces de posar-se en el lloc dels seus fills/filles, excepte quan ells mateixos/eixes s'enfaden, ja que en aquest cas "se'ls enterboleix el seny".

1 = Gens

Les figures parentals no solen reflexionar ni parar-se a pensar per què els seus fills o filles actuen com ho fan ni com se senten. L'actuació dels adults/adultes davant una situació conflictiva no té en compte les raons que expliquen el comportament dels nens, nenes i adolescents. Poden verbalitzar expressions del tipus "Si jo no m'entenc ni a mi mateix/a, com puc entendre'l a ell/a?", o "A vegades es posa fet/a una fúria, no hi ha qui l'entengui".

Les figures parentals solen fixar-se sempre en el costat negatiu del comportament dels seus fills i filles, pensant que els seus comportaments negatius tenen la clara finalitat de molestar-los.

REG.4. Les figures parentals saben acceptar adequadament les emocions dels seus fills i filles**5 = Totalment**

Les figures parentals accepten totes les emocions dels seus fills i filles de manera adequada. Exemples d'això serien que els seus fills/filles puguin expressar emocions negatives sense rebre un càstig, o que respectin els seus fills/filles si demanen "un temps per estar sol/a". En cas de divorci, un exemple d'aquesta competència seria que l'adult/a acceptés els sentiments d'amor del seu fill/a cap a l'altra figura parental.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals tenen certes dificultats per acceptar adequadament les emocions dels seus fills i filles. Aquesta dificultat pot venir donada perquè accepten algunes emocions però d'altres no. També poden mostrar una acceptació moderadament adequada de les emocions dels seus fills i filles. Per exemple, si el fill/a demana un temps per estar sol/a, la reacció inicial del seu pare/mare no indica acceptació ("Ai, fill/a, quina ximpleria, si tu sabessis els problemes que tinc jo..."), tot i que acaba demostrant comprensió i acceptació de les emocions.

1 = Gens

Les figures parentals no accepten ni toleren les expressions emocionals dels seus fills i filles. Un exemple seria que, davant un nen/a que no para de plorar, el seu pare/mare indica que la situació el/la supera, o una expressió del tipus "Quan el meu fill/a està de mal humor li dic que es deixi de ximpleries".

9. Percepció adequada del rol parental (JO)

Aquesta dimensió fa referència a la mesura en què les figures parentals exhibeixen una visió ajustada del seu paper com a pares o mares. És a dir, s'avalua l'existència d'una percepció realista de les capacitats pròpies per a la cura i la criança dels fills/filles, observant-se confiança en aquestes capacitats. A

més a més, s'avalua en quina mesura les figures parentals se senten satisfetes amb la tasca de ser pare/mare i aquesta tasca ocupa un paper central en la definició de la seva identitat. Els adults/adultes coneixen les dificultats associades a l'exercici de la criança.

JO.1. Els adults/adultes tenen una visió realista de les seves competències com a pares i mares

5 = Totalment

Les figures parentals donen mostres d'un bon grau d'autoconeixement de les seves pròpies competències i febleses com a pares i mares. Així, en resposta a la pregunta 9 de l'entrevista ("Quines diries que són les teves millors i pitjors qualitats?"), són capaces d'esmentar de si mateixos/eixes dues qualitats i també dues febleses en la seva tasca com a pare/mare. Per exemple, indiquen ser "pacients" i "interessar-se per les coses que preocupen als seus fills/filles", tot i que reconeixen que "fan les coses pels seus fills/filles més del que deuriem" i "perden els papers amb facilitat".

La descripció de les pròpies qualitats i febleses com a pares i mares reflecteix una visió realista de les seves competències.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals reflexionen sobre les seves fortaleces i febleses com a pares/mares, tot i que en el seu discurs s'observa alguna de les qüestions següents: un grau moderat d'autoconeixement de les seves competències i febleses com a pares i mares, o una visió moderadament realista d'aquestes.

Un grau moderat d'autoconeixement de les seves competències i febleses com a pares i mares vindria donat perquè, en resposta a la pregunta 9 de l'entrevista, les figures parentals són capaces d'esmentar de si mateixos/eixes dues qualitats però no dues febleses, o bé únicament són capaces d'esmentar una qualitat i una feblesa.

De manera complementària, una visió moderadament realista de les seves competències vindria donada per demostrar una visió molt optimista de les pròpies competències. És a dir, aquest autoconeixement moderat pot venir donat també per una descripció més ideal que real.

1 = Gens

Les figures parentals no dediquen temps a reflexionar sobre les seves fortaleces i febleses com a pares/mares.

Mostra d'això seria que no fossin capaces d'esmentar de si mateixos/eixes més d'una fortaleza o feblesa relacionada amb la criança en resposta a la pregunta 9 de l'entrevista.



JO.2. Els adults/adultes tenen confiança en les seves capacitats parentals

5 = Totalment

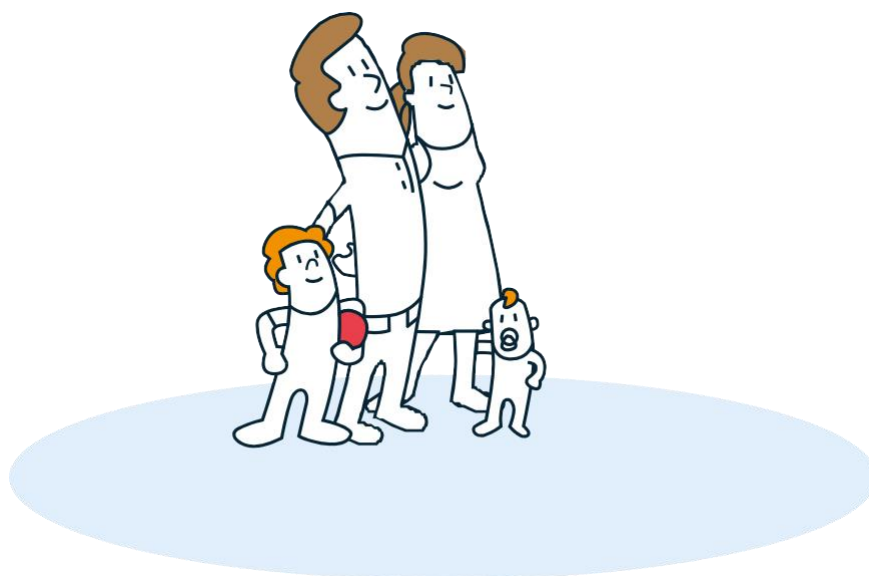
Davant la visualització de les imatges proposada a la pregunta 9, o davant la pregunta "Et sents capaç d'afrontar qualsevol situació en allò que té a veure amb la criança dels teus fills/filles?", els adults/adultes demostren confiança en les seves competències parentals. No es tracta que les figures parentals es considerin preparades per superar qualsevol situació, perquè reflectiria una visió poc realista de les seves competències, però sí que verbalitzin que, en termes generals, se senten preparats/ades com a pares/mares. Exemples d'aquesta competència serien expressions com les següents: "No em considero el millor pare/la millor mare del món, però en general crec que soc un bon pare/una bona mare", "No sé si tinc tot el que cal per resoldre qualsevol situació, però tinc confiança que trobaria la manera de fer-ho", o "No diria que soc un superheroi/superheroïna, però sí que crec que m'assemblo a aquest pare/mare que es veu capaç d'afrontar qualsevol problema".

3 = Nivell intermedi

Davant la visualització de les imatges proposada a la pregunta 9, o davant la pregunta "Et sents capaç d'afrontar qualsevol situació en allò que té a veure amb la criança dels teus fills/filles?", els adults/adultes demostren una confiança moderada en les seves competències parentals. Aquest grau moderat de confiança pot venir determinat perquè se senten competents en algunes qüestions sí, però en d'altres no. També és possible que els adults/adultes verbalitzin aquesta circumstància indicant, per exemple, "Crec que soc un pare/mare normal/a, ni el millor ni el pitjor del món".

1 = Gens

Davant la visualització de les imatges proposada a la pregunta 9, o davant la pregunta "Et sents capaç d'afrontar qualsevol situació en allò que té a veure amb la criança dels teus fills/filles?", els adults/adultes demostren una gran manca de confiança en les seves capacitats parentals. Mostra d'això serien expressions com les següents: "A mi no se'm dona gaire bé això dels nens/nenes", o "He llençat la tovallola". Puntuarien en aquesta categoria aquelles figures parentals que clarament se sentin identificades amb els adults/adultes de les imatges B o C, és a dir, amb adults/adultes que no se senten preparats per a la criança dels seus fills i filles (imatge B) o que se senten més còmodes en l'exercici d'altres rols en comparació amb l'exercici de la criança (imatge C).



JO.3. Les figures parentals són conscients dels problemes i dificultats que comporta l'exercici de la criança

5 = Totalment

En el seu discurs, els adults/adultes presenten una visió realista sobre les dificultats associades a l'exercici de la criança, reconeixent aquestes dificultats. Mostra d'això és que, davant la pregunta "Quines diries que són per a tu les dificultats més importants?", són capaços d'identificar almenys tres àrees de dificultat. Per exemple, poden indicar "mantenir la calma en situacions de conflicte", "ajudar els meus fills/filles amb les qüestions escolars" i "posar-nos d'acord la meua parella i jo".

3 = Nivell intermedi

En el seu discurs, els adults/adultes mostren una visió moderadament realista de les dificultats associades a l'exercici de la criança. Un exemple d'aquest nivell seria que els adults/adultes expressessin "Soc conscient dels problemes i dificultats que comporta ser pare/mare", però únicament fossin capaços d'identificar dues àrees de dificultat.

1 = Gens

Els adults/adultes no demostren haver pres consciència dels problemes i dificultats associats a l'exercici de la criança. N'és la prova el fet que, davant la pregunta "Quines diries que són per a tu les dificultats més importants?", no són capaços d'identificar cap àrea. Alguns exemples d'expressions associades a aquest nivell serien "Jo manego perfectament aquestes coses" o "Ara no se m'acut cap aspecte especialment difícil; mai m'havia parat a pensar en això".

JO.4. Els adults/adultes mostren interès per les qüestions relacionades amb l'exercici de la criança

5 = Totalment

L'exercici de la criança ocupa un lloc important en la vida de les figures parentals, s'interessen per com "fer-ho bé" en tot allò relatiu a la cura i educació dels seus fills i filles, i duen a terme actuacions per aconseguir-lo.

Un exemple d'aquesta competència seria que demostrin interès per millorar com a pare/mare i que hagin fet alguna cosa sobre aquest tema. Per exemple, les figures parentals dediquen temps a pensar en com ajudar el seu fill/a en l'assoliment de fites pròpies de la seva edat i han llegit sobre aquest tema, o s'han inscrit en una escola de pares/mares.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals mostren una certa preocupació per "fer-ho bé" com a pares/mares, o només en algunes qüestions. També és possible que s'interessin per "fer-ho bé" però que no duguin a terme actuacions efectives per aconseguir-ho. Per exemple, demostren interès per millorar com a pare/mare, però quan se'ls ofereix ajuda els costa col·laborar.

També puntuaria en aquest nivell quan l'exercici de la criança resulta tan absorbent que impedeix que les figures parentals es desenvolupin en altres aspectes de les seves vides.

1 = Gens

Les figures parentals no donen mostres d'interessar-se per "fer-ho bé" pel que fa a la cura i educació dels seus fills i filles, ni tenen comportaments adreçats a produir canvis per introduir millores en el seu rol parental. També puntuaria en aquest nivell si els adults/adultes fan reflexions generals i difuses, com ara "vull millorar, però no puc".

JO.5. Les figures parentals gaudeixen amb l'exercici del rol parental

5 = Totalment

Durant el transcurs de l'entrevista, les figures parentals donen mostres de gaudir de la criança i educació dels seus fills i filles. Davant la pregunta "Diries que el fet de ser pare/mare t'omple de satisfacció?", la resposta és clarament positiva, i aquesta informació és congruent amb la que han ofert en la resta de l'entrevista.

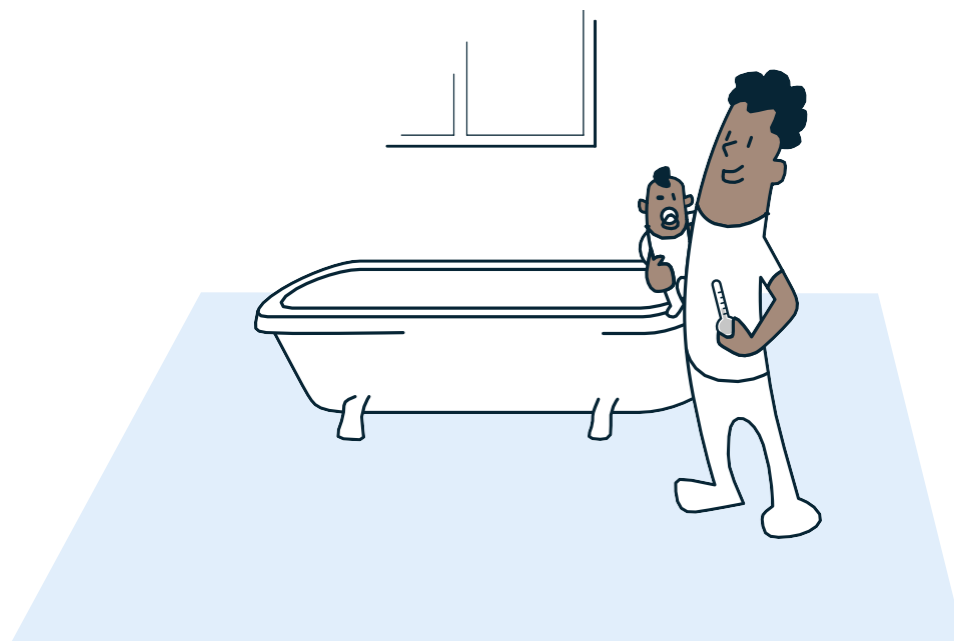
3 = Nivell intermedi

Les figures parentals donen mostres d'una satisfacció moderada en l'exercici del seu rol parental. Per exemple, davant la pregunta "Diries que el fet de ser pare/mare t'omple de satisfacció?", responen "M'agrada ser pare/mare, tot i que no estic totalment satisfet/a". O indiquen que gaudeixen de l'exercici de la criança, però que se senten més satisfets/etes en l'exercici d'altres rols, amb frases com la següent: "M'agrada jugar amb el meu fill/a, però m'ho passo millor sortint amb els meus amics/igues".

Donada la desitjabilitat social associada a aquest indicador, és important estar alerta durant tot el transcurs de l'entrevista a les respostes de les figures parentals relacionades amb aquest contingut. És possible que davant la pregunta "Diries que el fet de ser pare/mare t'omple de satisfacció?", la resposta sigui positiva, però que en altres moments de l'entrevista els adults/adultes hagin expressat sentir-se insatisfets amb aquesta tasca. En aquest cas, cal fer prevaler la informació més específica, encara que reflecteixi una visió més negativa.

1 = Gens

Les figures parentals se senten insatisfetes amb la criança i educació dels seus fills i filles. Aquest nivell pot venir donat perquè en el transcurs de l'entrevista els adults/adultes indiquen explícitament sentir-se insatisfets/etes com a pares/mares. També es pot observar si, davant les imatges de la pregunta 9, els adults/adultes indiquen clarament la seva preferència en l'exercici d'altres rols de manera complementària a una expressió d'insatisfacció (per exemple, "Jo a això de ser pare/mare no acabo d'agafar-li el gust i prefereixo encarregar-me d'altres tasques de la casa abans que dels nens/nenes").



10. Afrontament de situacions estressants (AFR)

Es refereix al desplegament d'accions adaptatives per les figures parentals durant el procés d'afrontament de situacions estressants relacionades amb l'exercici de la criança. Aquest afrontament implica prendre consciència de la

situació i gestionar-la mitjançant estratègies cognitives, emocionals o conductuals que ajudin les figures parentals a afrontar de manera efectiva i satisfactòria la situació estressant.

AFR.1. Les figures parentals són capaces d'afrontar simultàniament diverses tasques i reptes

5 = Totalment

Els adults/adultes mostren capacitat per afrontar les tasques i reptes que implica l'exercici de la criança simultàniament amb altres responsabilitats (laborals, domèstiques, etc.). Aquest nivell pot venir determinat perquè expressin verbalment que se senten capaços de "tirar endavant" diferents tasques (per exemple, "Em considero una persona resolutiva, capaç de tirar endavant diferents coses alhora") o perquè, en resposta a les diferents preguntes que es plantegen a la secció 10, demostrin aquesta capacitat d'afrontament.

Atès que aquesta competència és particularment sensible a la desitjabilitat social, és necessari estar alerta al discurs de les figures parentals durant l'entrevista i utilitzar la informació més específica que es proporioni per valorar aquest indicador, prioritzant aquesta informació enfront d'expressions generals.

3 = Nivell intermedi

Els adults/adultes mostren una capacitat moderada per afrontar les tasques i reptes que implica l'exercici de la criança simultàniament amb altres responsabilitats. Seria indicatiu d'aquest nivell que aquesta capacitat d'afrontament simultani es produís només en algunes circumstàncies. Per exemple, un pare/mare verbalitza que porta bé la cura dels nens/nenes i les tasques de la casa, però que "s'ensorra" si té una situació estressant a la feina.

1 = Gens

Els adults/adultes no són capaços d'afrontar les tasques i reptes que implica l'exercici de la criança simultàniament amb altres responsabilitats. En el seu discurs, les figures parentals fan explícit un sentiment de desbordament (per exemple, "No puc amb tot") o, en resposta a les diferents preguntes que es plantegen a la secció 10, es fa palesa aquesta manca d'estratègies d'afrontament.



AFR.2. Els adults/adultes són capaços de reconèixer situacions estressants en l'exercici de la criança

5 = Totalment

Els adults/adultes reconeixen les situacions que els generen estrès en l'exercici de la criança. Aquesta competència s'observa si, a la pregunta 10, els adults/adultes són capaços d'identificar una situació que els va generar estrès o els va sobrepassar en relació amb la criança i educació dels seus fills/filles.

A més a més, per puntuar en aquest nivell les figures parentals han de verbalitzar alguna o algunes claus que els permetin identificar aquestes situacions estressants, com sentir-se inquiet/a, tenir més irascibilitat de l'habitual o "estar més maldestre" o "estar absent". Per exemple, "M'adono quan una situació em supera; em començo a posar nerviós/a", o "Després de tot el dia bregant amb els nens/nenes, m'adono que vaig com una gallina sense cap, que no sé ni el que faig".

3 = Nivell intermedi

Un nivell moderat en aquesta competència vindria determinat pel fet que els adults/adultes reconeixen situacions que els generen estrès en l'exercici de la criança, però no són capaços de verbalitzar claus que els permetin identificar aquestes situacions estressants. Per exemple, en resposta a la pregunta 10, expliquen "M'atabalen les tasques de l'escola" o "Quan anem a comprar amb els nens/nenes, m'adono que la situació em supera; és desesperant".

1 = Gens

Els adults/adultes no són capaços d'identificar, ni en resposta a la pregunta 10 ni durant el transcurs de l'entrevista, cap situació que els hagi generat estrès o sobrepassat en relació amb l'exercici de la criança.



AFR.3. Les figures parentals utilitzen estratègies eficaces per afrontar les situacions estressants

5 = Totalment

Les figures parentals utilitzen estratègies eficaces per afrontar les situacions estressants relacionades amb l'exercici de la criança. No es tracta que utilitzin una estratègia en concret, sinó que l'estratègia utilitzada resulti adequada per afrontar la situació descrita. Per puntuar en aquest nivell, els adults/adultes han de verbalitzar almenys tres situacions que hagin resolt de manera efectiva, en resposta a la pregunta "I en aquestes situacions, què fas?, quines estratègies et funcionen? Me'n podries posar alguns exemples?".

Algunes estratègies d'afrontament que les figures parentals poden verbalitzar són: l'ús de l'humor, el desfogament emocional, la cerca de suport, retirar-se de la situació estressant, reelaborar cognitivament la situació, etc. No hi ha estratègies efectives o inefectives en termes absoluts, sinó que la seva efectivitat depèn d'en quina mesura resulta útil per a la situació estressant concreta en la qual s'utilitzin.

Exemples d'aquesta competència serien un pare/mare que, davant un conflicte i abans de perdre els papers, marxa de l'habitació uns minuts per calmar-se i després torna a afrontar la situació, o un pare/mare que es troba l'habitació dels nens/nenes feta un desastre i afronta la situació en clau d'humor.

3 = Nivell intermedi

Un nivell intermedi en aquesta competència vindria determinat per un ús moderat d'estratègies d'afrontament o per una efectivitat moderada d'aquestes.

Respecte a l'ús moderat, aquest nivell implicaria que, en resposta a la pregunta "I en aquestes situacions, què fas?, quines estratègies et funcionen? Me'n podries posar alguns exemples?", els adults/adultes no són capaços d'identificar més de dues situacions en les quals hagin fet un ús efectiu d'estratègies d'afrontament.

L'efectivitat moderada de les estratègies utilitzades vindria determinada per un ajust relatiu entre l'estratègia utilitzada i la situació estressant. Per exemple, un pare/mare que davant un conflicte marxa de casa i, quan hi torna, no afronta la situació està fent servir una estratègia útil per mantenir la calma (evitació, retirar-se de la situació estressant), però aquesta estratègia és insuficient per resoldre el conflicte si posteriorment no s'afronta.

1 = Gens

Les figures parentals no fan servir estratègies eficaces per afrontar les situacions estressants relacionades amb l'exercici de la criança. Aquest nivell vindria determinat perquè els adults/adultes no són capaços d'identificar cap situació estressant que hagin resolt de manera efectiva, bé perquè no són capaços de descriure cap situació, o bé perquè l'estratègia utilitzada en la situació descrita resulta clarament inadequada. Per exemple, un pare/mare que es troba l'habitació dels nens/nenes feta un desastre i es tanca a la seva habitació a plorar desconsolat/ada (desfogament emocional). També és possible que les figures parentals indiquin que, davant una situació atabaladora o estressant, es bloquegen i els costa molt sobreposar-se.

11. Suport social (SUP)

Aquesta dimensió avalua l'ajuda amb la qual compten les figures parentals en relació amb la cura i criança dels seus fills/filles. Per tant, inclou la capacitat de buscar i accedir a fonts de suport diverses, significatives i útils en la criança dels fills/filles, com també certa reciprocitat en el suport.

Així mateix, reflecteix en quin grau el suport proporcionat permet cobrir de manera eficaç i satisfactòria la necessitat de suport existent. La cerca de suport implica en certa manera motivació per millorar les competències parentals.

SUP.1. Les figures parentals compten amb diferents persones i recursos per cobrir les seves necessitats com a pares i mares

5 = Totalment

Quan ho necessiten, les figures parentals busquen els recursos i el suport necessaris per a la cura i educació dels seus fills i filles. Com a conseqüència, les figures parentals disposen de diverses persones a qui demanar ajuda o tenen accés a recursos de suport per a les qüestions relacionades amb la cura i educació dels seus fills i filles. El suport que reben els resulta útil i suficient per cobrir les seves necessitats com a pares/mares i se senten satisfets/etes amb aquesta ajuda.

Així, esmenten diverses persones o recursos diferents als quals poden o solen acudir (tres o més persones). A més a més, les persones o recursos als quals acudeixen els permeten cobrir diferents necessitats de suport: material (per exemple, cuidar el nen/a si es posa malalt), informatiu (per exemple, consultar dubtes en relació amb l'educació dels fills/filles) i emocional (per exemple, desfogar-se sobre les seves preocupacions com a mare/pare).

En el discurs, les figures parentals demostren satisfacció amb l'ajuda rebuda.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals compten amb una o dues persones o un únic recurs a qui demanar ajuda per a les qüestions relacionades amb la cura i educació dels seus fills i filles (per exemple, un avi o àvia, o una persona contractada).

Així, disposen de cert suport en cas de necessitat (per exemple, si el nen/a se posa malalt, el poden deixar amb un avi o àvia), però en el discurs es percep que se senten "amoïnats" per demanar aquesta ajuda, que els costa acceptar-la, que la figura de suport es troba sobrecarregada o que disposen d'ajuda per a algunes qüestions sí però no per a d'altres (per exemple, compten amb qui deixar el nen/a si es posa malalt/a, però no tenen ningú amb qui parlar de les seves preocupacions com a mare/pare).

En el discurs de les figures parentals s'observa que l'ajuda rebuda resulta útil, però no suficient per cobrir totes les seves necessitats, o no es troben plenament satisfets/etes amb aquesta ajuda.

1 = Gens

Les figures parentals no disposen d'ajuda o recursos en el seu context més proper en la majoria de les qüestions relacionades amb la cura i educació dels seus fills i filles.

Així, en cas de necessitat, són les mateixes figures parentals les que s'han de fer càrrec de la situació (per exemple, si el nen/a se posa malalt/a, una de les figures parentals ha de faltar a la feina per tenir-ne cura), o no compten amb altres persones amb qui poder compartir dubtes o preocupacions relacionades amb l'exercici de la criança (per exemple, les figures parentals es tenen l'un a l'altre per parlar d'aquests temes, però no tenen cap amic o familiar amb qui compartir-los).

En el discurs s'observa que les figures parentals se senten insatisfetes respecte a aquesta situació i expliciten que necessitarien més ajuda. També és possible que no disposin de l'ajuda o els recursos necessaris perquè no fan una cerca activa d'aquests recursos, o bé perquè no se senten còmodes acceptant l'ajuda d'altres persones i diuen que prefereixen "fer les coses per si mateixos/eixes, sense que ningú els ajudi".

SUP.2. La xarxa de suport de les figures parentals està composta per persones significatives del seu entorn proper

5 = Totalment

La xarxa de suport de les figures parentals per a les qüestions relacionades amb la cura i educació dels seus fills/filles està composta per persones significatives per a ells, com ara familiars, amics/igues i veïns/ines molt pròxims.

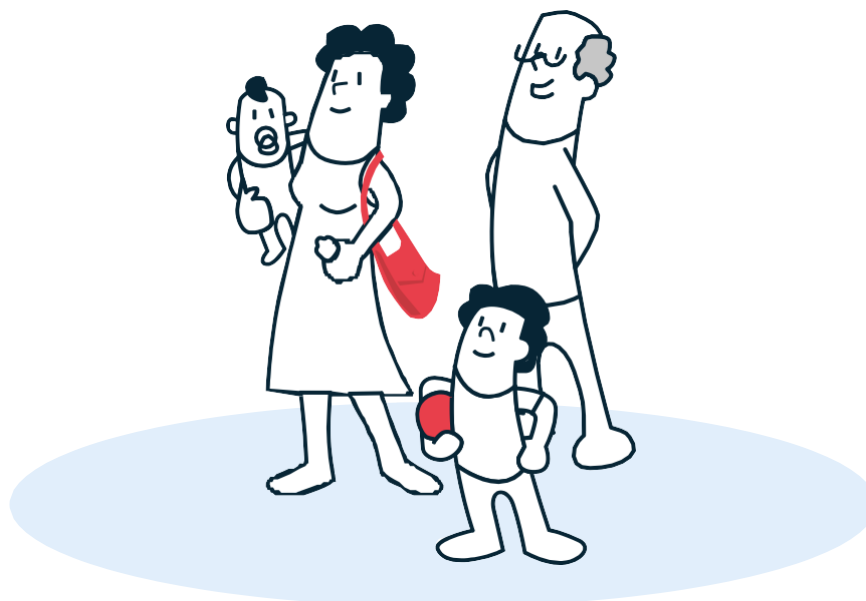
3 = Nivell intermedi

Les figures parentals compten amb algunes persones significatives per a elles en cas de necessitar ajuda (com ara familiars pròxims i amics/igues). No obstant això, en el seu discurs s'aprecia que també han d'acudir a altres fonts de suport per a qüestions de tipus material, informatiu o emocional. Per exemple, transmeten que poden demanar a un avi/àvia que tingui cura del seu fill/a, però que l'única persona amb la qual es poden desfogar en allò relatiu a l'educació dels seus fills/filles és un veí/ina amb qui no tenen molta confiança. O compten amb un germà/ana per demanar consell, però necessiten ajuda dels serveis socials per "tirar endavant" la seva família.

1 = Gens

Les figures parentals no compten amb persones significatives per a elles (com ara familiars, amics/igues o veïns/ines molt pròxims) si necessiten ajuda en les qüestions relacionades amb l'exercici de la criança. Per exemple, transmeten que l'única persona amb qui compten com a font de suport és el/la professional de serveis socials, el capellà de la parròquia o l'orientadora de l'escola/institut. O informen que no poden comptar amb ningú perquè els ajudi o doni suport en tot allò relacionat amb la cura i educació dels fills/filles.

També és possible que comptin amb una figura de suport del seu entorn proper, però que aquesta no sigui apropiada per a aquesta funció. Per exemple, una de les figures parentals transmet que l'única persona amb la qual es pot desfogar de les seves preocupacions amb el seu fill/a adolescent és amb el seu germà/ana més petit/a, a qui transmet els seus problemes i preocupacions.



SUP.3. Quan és necessari, les figures parentals compten amb fonts de suport formal**5 = Totalment**

Les figures parentals acudeixen, quan és necessari, a fonts de suport formal per a les qüestions relacionades amb la cura i educació dels seus fills/filles. Alguns exemples serien demanar assessorament al tutor/a de l'escola en qüestions acadèmiques, sol·licitar una cita al logopeda si se sospiten problemes relacionats amb el llenguatge, demanar consell al psicòleg/òloga dels serveis socials per abordar un problema familiar, etc.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals acudeixen a fonts de suport formal només per a algunes qüestions relacionades amb la cura i educació dels fills/filles, però no per a d'altres en què podria ser útil. Per exemple, demanen informació al tutor/a de l'escola sobre el rendiment escolar del seu fill/a, però mai s'han plantejat demanar una derivació a l'especialista en oftalmologia malgrat que el nen/a es queixa que té mal de cap quan llegeix molt temps seguit.

També és possible que les figures parentals acudeixin a fonts de suport formal més del que cal, demostrant per tant una clara dependència cap a aquestes fonts de suport i un ús inapropiat. Per exemple, demanen consell o es desfoguen de manera recurrent amb el/la professional de serveis socials o la Creu Roja, de manera que semblen intentar establir una relació d'"amistat" més que de "professional-usuari/ària".

1 = Gens

Les figures parentals no han acudit ni tenen pensat acudir a cap font de suport formal per a les qüestions relacionades amb la cura i educació dels seus fills/filles. Han acudit a la Creu Roja "obligats" o "pressionats" per altres persones. Mai han detectat aquesta necessitat o, si l'han detectat, no s'han planificat o no han reunit l'energia necessària per demanar aquest tipus de suport.

És possible que no coneguin els recursos que estan al seu abast a la seva comunitat. Per exemple, verbalitzen que no hi ha cap recurs que els pugui ajudar o que no sabrien a qui acudir en cas de necessitat.

En cas de no comptar amb cap xarxa de suport de cap mena, també puntuaria en aquest nivell.

SUP.4. Les figures parentals són fonts de suport per a altres persones significatives del seu entorn proper**5 = Totalment**

Altres persones significatives (com ara familiars, amics/igues o veïns/ines molt pròxims) compten amb les figures parentals per demanar-los ajuda en qüestions relacionades amb l'educació dels fills/filles amb certa freqüència. Per exemple, un germà/ana, cunyat/ada o amic/iga demana consell a alguna de les figures parentals, o li demana ajuda per tenir cura del seu fill/a.

Aquesta ajuda no és percebuda per les figures parentals com una font d'estrès ni una sobrecàrrega, sinó com una font de satisfacció.

3 = Nivell intermedi

Altres persones significatives (com ara familiars, amics/igues o veïns/ines molt pròxims) compten amb les figures parentals per demanar-los ajuda en qüestions relacionades amb l'educació dels fills/filles, i aquesta ajuda és percebuda com una sobrecàrrega. Per exemple, una de les figures parentals informa que el seu germà/ana li demana ajuda per tenir cura del seu fill/a de manera constant i això és viscut de manera negativa.

També és possible que les figures parentals siguin una font de suport molt esporàdica d'altres persones. Per exemple, una de les figures parentals informa que un veí/veïna li va demanar consell una vegada sobre a quina escola podria matricular el seu fill/a.

1 = Gens

Les figures parentals no són fonts de suport per a altres persones significatives en aspectes relacionats amb l'educació dels fills/filles.

12. Gestió domèstica (DOM)

Aquesta dimensió avalua les habilitats de les figures parentals per gestionar eficientment les tasques relacionades amb l'organització domèstica.

Concretament, es valora la seguretat i el manteniment adequat, la neteja i l'ordre a la llar.

DOM.1. La casa és segura per als nens, nenes i adolescents i es manté en bon estat d'habitabilitat

5 = Totalment

Les figures parentals mantenen la casa habitable i en condicions òptimes de seguretat. La casa es percep com una "llar", amb mobles i estris en bon estat.

Les figures parentals han previst procediments per garantir la seguretat dels nens, nenes i adolescents a la llar d'acord amb la seva edat. Per exemple, els medicaments i els productes tòxics estan protegits amb clau.

Les figures parentals s'ocupen d'arreglar els desperfectes o avaries de la llar amb rapidesa.

3 = Nivell intermedi

No hi ha elements perillosos obvis a la llar, però les figures parentals no han previst procediments específics de seguretat apropiats per a l'edat dels seus fills i filles.

No s'atenen totes les reparacions necessàries de manera immediata, però sí les que afecten la seguretat dels nens, nenes i adolescents. Per exemple, falten cortines o una bombeta, el tovallolet està trencat o un armari no tanca adequadament.

1 = Gens

Les figures parentals no es preocupen per mantenir la casa habitable i hi ha elements perillosos obvis. Per exemple, hi ha vidres trencats, endolls espatllats, falten finestres o portes, o hi ha altres elements que fan que la casa resulti inhabitable, com ara mobles en mal estat. Els nens, nenes o adolescents han patit algun mal/lesió per això, o el perill que el pateixin és imminent.

DOM.2. Les figures parentals mantenen la casa neta i en bones condicions d'higiene

5 = Totalment

Les figures parentals mantenen la casa neta i en bones condicions d'higiene. A la llar es perceben olors neutres o agradables. Les condicions de neteja i higiene de la casa fan que sigui un lloc apropiat perquè els infants hi juguin.

Les figures parentals afirmen dedicar un temps diari a tasques de neteja de la llar (com ara fregar la cuina, repassar el bany, escombrar el terra, etc.).

3 = Nivell intermedi

La casa presenta condicions moderades d'higiene, encara que hi ha signes de manca de neteja. Per exemple, s'observa pols sobre els mobles, hi ha vaixela bruta acumulada d'un dia per l'altre o taques de brutícia al bany. Tanmateix, la manca de neteja no suposa una amenaça per a la salut dels nens, nenes i adolescents.

Les figures parentals afirmen dedicar algun temps setmanal a tasques de neteja de la llar.

1 = Gens

La falta d'higiene és tan elevada que els nens, nenes i adolescents han emmalaltit o podrien emmalaltir per això. Per exemple, s'observen munts de roba bruta, escombraries acumulades o insectes a la llar. Hi ha olors de podrit o restes de menjar visibles.

Les figures parentals no dediquen temps a la neteja de la llar o la fan esporàdicament.

DOM.3. La llar està ordenada de manera que resulta còmode viure-hi**5 = Totalment**

Les figures parentals mantenen la llar ordenada, de manera que resulta còmode viure-hi. No s'observen elements desordenats o amuntegats per la llar, més enllà d'algun objecte d'ús diari (com un abric que encara no s'ha penjat, o la motxilla de l'escola pendent de desar).

Hi ha espais diferenciats per fer diferents activitats i un lloc per desar cada cosa, de manera que resulta senzill trobar-ho tot i es facilita la convivència.

3 = Nivell intermedi

Les figures parentals s'asseguren que la casa estigui prou ordenada per viure-hi, si bé hi ha un cert desordre que la fa menys agradable. Per exemple, hi ha roba o joguines desordenades de manera constant o s'acumulen objectes que no tenen un espai assignat, per la qual cosa no sempre és fàcil trobar-los.

1 = Gens

Les figures parentals no es preocupen de mantenir la llar ordenada, de manera que resulta incòmode viure-hi. El grau de desordre de la llar afecta el desenvolupament de les activitats quotidianes, que es veuen dificultades, a més, perquè no hi ha espais diferenciats per a les diferents activitats. Per exemple, és difícil trobar roba neta per posar-se o una joguina concreta, hi ha objectes que dificulten el pas o que s'amunteguen i impedeixen utilitzar determinats espais (com la taula, el llit, el taulell de la cuina, etc.).





5

ORIENTACIONS PER A L'APLICACIÓ I CORRECCIÓ DE L'ECP-12

L'entrevista per a l'avaluació de competències parentals (ECP-12) es planteja com una eina d'avaluació que permet mesurar de manera rigorosa i sistemàtica les competències requerides per a un exercici positiu i responsable de la criança. Per fer un ús adequat d'aquest instrument d'avaluació, és fonamental tant conèixer bé l'eina com ser fidel a les orientacions generals d'aplicació i correcció d'aquesta.

Com s'ha comentat anteriorment, l'ECP-12 és una eina d'avaluació que permet avaluar 12 competències parentals en un format d'entrevista semiestructurada. El guió de l'entrevista s'ha

desenvolupat de tal manera que aquesta pugui constituir una conversa amena en la qual les persones entrevistades no se sentin jutjades. Per això, és important que l'entrevista es desenvolupi en un context i un clima agradables. La durada aproximada d'aplicació de l'ECP-12 és d'uns 40 minuts. Perquè es compleixin aquestes condicions, l'aplicació d'aquesta entrevista requereix que el/la **professional** tingui certes habilitats comunicatives, formació especialitzada en criança positiva i un entrenament previ en el maneig de l'eina. En aquest sentit, i fins a familiaritzar-se amb l'instrument, es recomana gravar l'entrevista en vídeo

o àudio (amb el previ consentiment de la persona entrevistada) perquè el/la professional presti tota la seva atenció a la persona entrevistada i pugui dur a terme l'entrevista en menys temps, ja que no haurà d'anar prenent notes. A més a més, l'enregistrament d'aquesta entrevista facilitaria també el procés de correcció de l'instrument en un moment posterior.

Respecte a l'**informant**, l'entrevista s'ha d'efectuar amb el cuidador/a principal. Hi poden participar altres figures parentals rellevants, tot i que no és imprescindible. Per "membres de la família" s'entén totes les persones que conviuen a la llar. Les figures parentals són les persones responsables i que participen en alguna mesura en la criança i educació dels nens, nenes i adolescents, independentment del vincle que els uneixi (mare, pare, àvia, tutor legal, etc.) i de la seva situació de convivència. Entre les figures parentals, el cuidador/a principal és la persona que assumeix la major responsabilitat en les tasques educatives. Encara que l'ECP-12 avalua les competències

parentals d'una família de manera global, algunes competències tenen un caràcter individual i poden variar molt d'una figura parental a una altra. En cas de discrepància, l'entrevistador/a ha de prioritzar la informació referida o aportada pel cuidador/a principal. En el cas de les famílies amb diversos fills i filles, i per a alguns indicadors, l'entrevista se centrarà en el fill/a que mostri més necessitats d'intervenció i, com a norma general, amb una edat compresa entre els 3 i els 12 anys.

En el decurs de l'entrevista, o amb posterioritat en cas d'haver-se gravat, l'entrevistador/a ha d'emetre la valoració de cadascun dels indicadors que integren cada competència al **full de registre** (vegeu l'annex 1). Per fer-ho, segons la informació que es va obtenint durant l'entrevista, l'entrevistador/a pot anar anotant les dades que consideri més rellevants i oportunes per a aquesta valoració. Per facilitar-ne l'emplenament, al full de registre es presenta, al costat de cada pregunta de l'entrevista, la descripció de l'indicador que pot ser valorat amb la resposta a la pregunta, com també un



espai previst per a anotacions o la puntuació d'aquest indicador. Aquests indicadors es poden valorar de manera desordenada, en funció del discurs de la persona entrevistada i de les observacions fetes pel professional o la professional.

La valoració quantitativa de cadascun dels 53 indicadors que integren l'ECP-12 a partir de la informació aportada per la persona entrevistada pot presentar algunes dificultats. Per això, la informació obtinguda a través de l'entrevista es pot complementar amb informació obtinguda per altres vies (observació, informació proporcionada per altres professionals, etc.) per tal de valorar alguns dels indicadors. En tot cas, l'entrevistador/a s'ha d'assegurar que disposa de tota la informació necessària per poder puntuar tots els indicadors avaluats abans de dur a terme la valoració. Aquesta valoració es fa d'acord amb una escala que oscil·la entre 1 (absència total) i 5 (presència total); a la descripció dels indicadors de l'ECP-12 es defineixen i s'especifiquen els valors extrems (1 i 5) i l'intermedi (3) de cada indicador. Pot passar que en la correcció es trobin discrepàncies entre la informació obtinguda mitjançant l'observació i la facilitada verbalment per l'informant a l'entrevista; en aquest cas, el/la professional ha de prioritzar l'observació per a la valoració dels ítems.

El procés de correcció de l'ECP-12 s'inicia amb la valoració de cada indicador al full de registre i es completa amb l'emplenament de la **plantilla de correcció** (vegeu l'annex 2), que recull la informació de les puntuacions obtingudes per la família en cadascuna de les competències avaluades, com també en el total de l'instrument. Per emplenar aquesta plantilla, primer cal anotar la puntuació donada a cada indicador i, a continuació, se sumen les puntuacions de tots els indicadors associats a cada competència. Això permet obtenir una puntuació sumatòria per competència (per exemple, SUM EST), que es traslladarà al quadre de puntuacions totals per competències. Aquesta puntuació sumatòria cal dividir-la entre el total d'indicadors completats a l'entrevista per tal d'obtenir la puntuació total ponderada de cada competència. Finalment, la puntuació global de l'ECP-12 és el resultat de la suma dels totals ponderats de totes les competències dividida pel nombre total de competències avaluades. En el cas de la corresponsabilitat (CO), és important tenir en

compte la configuració parental de la família abans de valorar aquesta competència. Per a les famílies monoparentals, en les quals només una figura es fa càrrec de la cura i la criança, i el nen/a no té relació amb una altra figura parental, no s'ha de valorar la corresponsabilitat i el càlcul de la puntuació total ponderada de l'instrument es faria sobre 11 competències. En les altres configuracions parentals, sí que es valoraria la CO, com per exemple en parelles de progenitors, parelles amb cònjuge no progenitor, progenitor/a i avi/àvia, altres familiars a càrrec dels nens/nenes o que participin juntament amb els progenitors en la criança, propparents, etc.; també es valoraria la CO en situacions de no convivència de la parella parental com poden ser divorcis, separacions involuntàries i custòdies compartides, entre d'altres.

Les **puntuacions totals** obtingudes, tant pel que fa a les competències com de manera global, poden ser interpretades de manera directa tenint en compte el rang d'1 (absència total) a 5 (presència total). Així, com més alta sigui la puntuació obtinguda en una competència o a l'ECP-12 en global, més domini de la o les competències mostra la persona avaluada. S'entenen com a adequades per a un exercici positiu i responsable de la criança les puntuacions iguals o superiors a 4 punts en cadascuna de les competències. De manera complementària, en els casos en què l'ECP-12 s'utilitzi per valorar l'impacte d'una intervenció, les comparacions de les puntuacions a l'inici i al final de la intervenció permetran comprovar el canvi intraindividual d'una persona en cadascuna de les competències parentals avaluades.

A l'annex 4 s'ofereix un barem per ajudar els i les professionals a interpretar les puntuacions obtingudes, a partir d'una mostra de 593 figures parentals usuàries de diversos serveis de preservació familiar a Espanya. S'hi inclou una taula de valoració general i una altra en què es diferencia en funció de l'edat del nen, nena o adolescent que s'hagi tingut en compte en respondre l'ECP-12. En ambdues taules es proporciona, tant per a la puntuació global de les competències parentals com per a cadascuna de les dimensions, els percentils i els principals estadístics descriptius (puntuacions mitjanes, medianes, desviacions típiques, valors mínims i valors màxims), la qual cosa permet situar les puntuacions obtingudes a l'ECP-12 en comparació amb altres figures parentals usuàries de serveis de preservació familiar.



American Educational Research Association (2014). *Standards for educational and psychological testing*.

Asmussen, K. (2011). *The evidence-based parenting practitioner's handbook*. Routledge.

Ayre, C. i Scally, A. J. (2014). Critical values for Lawshe's content validity ratio: Revisiting the original methods of calculation. *Measurement and evaluation in counseling and development*, 47(1), 79-86.
<https://doi.org/10.1177/0748175613513808>

Azar, S. T. (2002). Parenting and child maltreatment. A: M. H. Bornstein (ed.), *Handbook of parenting. Volume 4: Social conditions and applied parenting* (pàg. 361-388). Lawrence Erlbaum Associates, Inc., Publishers.

Azar, S.T. i Cote, L. R. (2002). Sociocultural issues in the evaluation of the needs of children in custody decision making: What do our current frameworks for evaluating parenting practices have to offer? *International Journal of Law and Psychiatry*, 25, 193-217.
[https://doi.org/10.1016/S0160-2527\(02\)00102-4](https://doi.org/10.1016/S0160-2527(02)00102-4)

Bavolek, S. J. (1984). *Handbook for the Adult-Adolescent Parenting Inventory (AAPI)*. Family Development Resources.

Boland, A., Cherry, G. i Dickson, R. (ed.) (2014). *Doing a systematic review. A student's guide*. SAGE.

Bradley, R. H. (1993). Children's home environments, health, behavior, and intervention efforts: A review using the HOME Inventory as a marker measure. *Genetic, Social, and General Psychology Monographs*, 119(4), 437-490.

Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development*. Harvard University Press.

Budd, K. S. (2005). Assessing parenting capacity in a child welfare context. *Children and Youth Services Review*, 27(4), 429-444.
<https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2004.11.008>

Coleman, P. K. i Karraker, K. H. (2000). Parenting self-efficacy among mothers of school-age children: Conceptualization, measurement, and correlates. *Family Relations*, 49(1), 13-24.
<https://doi.org/10.1111/j.1741-3729.2000.00013.x>

Conley, C. (2004). A review of parenting capacity assessment reports. *Journal of the Ontario Association of Children's Aid Societies*, 47(3), 16-23.

Consejo de Europa (2006). *Recomendación Rec (2006)19 del Comité de Ministros a los Estados Miembros sobre políticas de apoyo al ejercicio positivo de la parentalidad*. Recuperat de <http://www.coe.int/es>

Consejo de Europa (2011). *Recommendation Rec(2011)12 of the Committee of Ministers to member states on children's rights and social services friendly to children and families*. Recuperat de <http://www.coe.int/es>

Daly, M. (2007). *Parenting in contemporary Europe: A positive approach*. Consejo de Europa.

Daly, M., Bray, R., Bruckauf, Z., Byrne, J., Margaria, A., Pecnik, N. i Samms-Vaughan, M. (2015). *Family and parenting support: Policy and provision in a global context*. Innocenti Insight, UNICEF Office of Research.

Department of Health (2000). *Framework for the assessment of children in need and their families*. Recuperat de <http://webarchive.nationalarchives.gov.uk/20130404002518/https://www.education.gov.uk/publications/eOrderingDownload/Framework%20for%20the%20assessment%20of%20children%20in%20need%20and%20their%20families.pdf>

DeVellis, R. F. (2017). *Scale development. Theory and applications*. SAGE Publications.

Elosua, P. (2003). Sobre la validez de los tests. *Psicothema*, 15(2), 315-321.

Escobar, J. i Bonilla-Jiménez, F. I. (2009). Grupos focales: una guía conceptual y metodológica. *Cuadernos Hispanoamericanos de Psicología*, 9(1), 51-67.

European Kidscreen Groupe (2006). *The KIDSCREEN questionnaires. Quality of life questionnaires for children and adolescents*. Pabst Science Publ.

Ferrando, P. J. i Anguiano, C. (2010). El análisis factorial como técnica de investigación en Psicología. *Papeles del Psicólogo*, 31(1), 18-33.

Frank-Stromborg, M. i Olsen, S. J. (2004). *Instruments for clinical health-care research*. Jones and Bartlett.

Higgins, J. P. T. i Green, S. (eds.) (2011). *Cochrane handbook for systematic reviews of interventions. Version 5.1.0. The Cochrane collaboration*. Recuperat de www.cochrane-handbook.org

Hoghugh, M. (2004). Parenting – An Introduction. A: M. Hoghugh i N. Long (eds.), *Handbook of parenting: Theory and research for practice* (pàg. 1-18). SAGE Publications.

Kirk, R. S., Reed, K. i Lin, A. (1996). *North Carolina Family Assessment Scale (NCFAS)*. School of Social Work, Jordan Institute for Families, University of North Carolina at Chapel Hill.

Lawshe, C. H. (1975). A quantitative approach to content validity. *Personnel psychology*, 28, 563-575.

Lerner, R. M. (1986). *Concepts and theories of human development* (2a ed.). Random House.

Martín, J. C., Cabrera, E., León, J. i Rodrigo, M. J. (2013). La Escala de Competencia y Resiliencia Parental para madres y padres en contextos de riesgo psicosocial. *Anales de Psicología*, 29(3), 886-896.

Martínez-González, R. A. (2009). *Programa-guía para el desarrollo de competencias emocionales, educativas y parentales*. Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad.

Martínez-González, R. A. i Iglesias-García, M. T. (2018). Validation of the parenting competence scale for parents with young children (PCS-YC). *Early Child Development and Care*, 188, 1593-1605. <https://doi.org/10.1080/03004430.2018.1490897>

Minuchin, S. (1985). *Familia y terapia de la familia*. Paidós.

Moher, D., Liberati, A., Tetzlaff, J., Altman, D. G. i Group, T. P. (2009). Preferred reporting items for systematic reviews and meta-analyses: The PRISMA statement. *PLoS Med*, 6(7), article e1000097.
<https://doi.org/10.1371/journal.pmed.1000097>

Muñiz, J. (2018). *Introducción a la Psicometría*. Teoría clásica y TRI. Pirámide.

Muñiz, J. i Fonseca-Pedrero, E. (2019). Diez pasos para la construcción de un test. *Psicothema*, 31(1), 7-16.

Naciones Unidas. (1989). *Convención sobre los derechos del niño*. UNICEF. Recuperado de <https://www.un.org/es/events/childrenday/pdf/derechos.pdf>

Onwuegbuzie, A. J., Dickinson, W. B., Leech, N. L. i Zoran, A. G. (2011). Un marco cualitativo para la recolección y análisis de datos en la investigación basada en grupos focales. *Paradigmas*, 3(1), 127-157.

Osterlind, S. J. (1998). *Constructing test items: Multiple-choice, constructed-response, performance, and other formats* (2a ed.). Kluwer Academic Publishers.

Pedrosa, I., Suárez-Álvarez, J. i García-Cueto, E. (2013). Evidencias sobre la validez de contenido: avances teóricos y métodos para su estimación. *Acción Psicológica*, 10(2), 3-18.

Racionero, S. i Valls, R. (2007). Dialogic learning: A communicative approach to teaching and learning. J. L. Kincheloe i R. A. Horn (eds.), *The Praeger handbook of education and psychology* (vol. 3, pàg. 548-557). Praeger.

Rodrigo, M. J., Máiquez, M. L., Martín, J. C. i Rodríguez, B. (2015). La parentalidad positiva desde la prevención y la promoción. A: M. J., Rodrigo (coord.), *Manual práctico de parentalidad positiva* (pàg. 25-43). Síntesis.

Rodrigo, M. J., Máiquez, M. L., Martín, J. C. i Byrne, S. (2008). *Preservación familiar: un enfoque positivo para la intervención con familias*. Pirámide.

Rodrigo, M. J. i Palacios, J. (1998). Concepto y dimensiones en el análisis evolutivo-educativo de la familia. A: M. J., Rodrigo i J. Palacios (coords.), *Familia y desarrollo humano* (pàg. 45-70). Alianza.

Rosner, B. (2006). *Fundamentals of Biostatistics* (6a ed.). Thomson Brooks/Cole.

Sameroff, A. J. i Mackenzie, M. J. (2003). Research strategies for capturing transactional models of development: The limits of the possible. *Development and Psychopathology*, 15(3), 613-640.
<https://doi.org/10.1017/S0954579403000312>

Sireci, S. i Faulkner-Bond, M. (2014). Validity evidence based on test content. *Psicothema*, 26(1), 100-107.

Suárez, Byrne, S. i Rodrigo, M. J. (2016). Validación de la Escala de Parentalidad Positiva (EPP) para evaluar programas presenciales y online de apoyo parental. *Revista de Estudios e Investigación en Psicología y Educación*, 3(2), 112-120.
<https://doi.org/10.17979/reipe.2016.3.2.1883>

Sullivan, M. J. (2008). Coparenting and the parenting coordination process. *Journal of Child Custody*, 5, 4-24.

<https://doi.org/10.1080/15379410802070351>

Thieman, A. A. i Dall, P. W. (1992). Family preservation services: Problems of measurement and assessment of risk. *Family Relations*, 41(2), 186-191. <https://doi.org/10.2307/584831>

White, A. (2005). *Assessment of parenting capacity (Literature review)*. Centre for Parenting and Research.

Wilson, M. (2005). *Constructing measures: An item response modeling approach*. Lawrence Erlbaum Associates.



1. Com és un dia en la vida de la teva família?

Què fan els teus fills/filles des que es lleven fins que se'n van a dormir?

1.1. A quina hora se solen llevar? Què solen prendre per esmorzar? Com van a l'escola?

1.2. On i amb qui mengen a migdia?

1.3. Què fan a les tardes? Van a alguna activitat extraescolar? Practiquen algun esport?

1.4. Es dutxen cada dia? A quina hora? A quina hora sopen i amb qui? A quina hora se'n van a dormir?

1.5. Quan estàs tu amb ells/elles? T'asseus a jugar molt amb els teus fills/filles? A què jugues amb ells/elles?

Llegeixes contes amb ells/elles amb freqüència? T'agrada que es relacionin amb altres nens/nenes?

1.6. A què els agrada jugar? Quin tipus de joguines tenen? Tenen bicicletes o patinets? Trencaclosques o contes?

Pintures o manualitats? Algun instrument de música?

1.7. Quines coses teniu en compte a l'hora de comprar-los les joguines? I com decidiu a quines activitats els apunteu?

EST.1. Les figures parentals organitzen la vida quotidiana dels nens, nenes i adolescents amb **rutines i hàbits saludables** relacionats amb l'alimentació, la higiene, l'activitat física i el descans

EST.2. Els nens, nenes i adolescents participen en **activitats d'oci o estimulació reglades i estables**

EST.3. Els nens, nenes i adolescents participen en activitats i rutines estimulants **promogudes per les figures parentals**

EST.4. Les figures parentals proposen als seus fills i filles activitats que faciliten el seu **desenvolupament psicomotor** (activitats físiques, esport...)

EST.5. Les figures parentals promouen activitats que faciliten el **desenvolupament cognitivolingüístic** dels seus fills i filles (lectura de contes, jocs educatius...)

EST.6. Les figures parentals aporten als seus fills i filles experiències que promouen el seu **desenvolupament socioemocional**

EST.7. Els nens, nenes i adolescents tenen accés a **joguines i materials variats i estimulants**, apropiats per a la seva edat i nivell de desenvolupament

EST.8. Les experiències d'estimulació proporcionades per les figures parentals **són enriquidores i s'ajusten** a les característiques específiques dels nens, nenes i adolescents

**2. Ara m'agradaria que em parlessis del temps que passeu junts tota la família.
En quin moment del dia esteu tots junts/juntes?**

2.1. Feu diàriament alguna cosa tots plegats? I els caps de setmana?

2.2. Què us agrada fer junts/juntes?

2.3. Pots recordar alguna situació o moment en què us hàgiu divertit tots plegats en els darrers dies?

FAM.1. Tots els membres de la família participen en **activitats conjuntes** (sopar, veure una pel·lícula, passejar, jugar,

FAM.2. Tots els membres de la família participen en **activitats lúdiques o d'oci** (anar al cine, visitar familiars, sortir d'excursió...)

FAM.3. La **família es diverteix** fent coses tots plegats

3. En el cas dels teus fills/filles, quins adults/adultes participeu i sou responsables de la seva criança i educació?

[És important valorar, d'una banda, si les figures parentals o altres adults/adultes que conviuen a la llar participen en la cura dels nens, nenes i adolescents (indicador CO.1), i de l'altra, si els adults/adultes que actuen com a figures parentals, convisquin junts o no, es respecten i cooperen en les qüestions relacionades amb l'educació dels fills/filles (indicadors CO.2, CO.3 i CO.4). És a dir, aquests indicadors es podrien contestar per a famílies monoparentals o biparentals. Únicament en els casos en què hi ha una sola figura parental i els fills/filles no convisquin ni mantinguin relació amb una altra figura parental, aquests indicadors es consignaran com "No escau".]

3.1. Com us organitzeu per atendre la cura dels nens/nenes?

Qui s'encarrega de cada tasca?

3.2. Qui i com decidiu les coses que tenen a veure amb els nens/nenes?

3.3. Què feu quan no us poseu d'acord? Discutiu molt amb aquests temes?

3.4. Com veus l'altre/a com a mare/pare/àvia?

3.5. Estàs content/a amb la manera com us organitzeu amb el tema dels nens/nenes?

CO.1. Els adults/adultes que conviuen a la llar **comparteixen les tasques de cura i educació** dels nens, nenes i adolescents

CO.2. Les figures parentals **consensuen** i acorden tot allò relacionat amb l'educació dels seus fills i filles

CO.3. Les figures parentals **es respecten i s'ajuden** mútuament en l'exercici de la criança

CO.4. Les figures parentals **se senten** satisfetes amb com gestionen entre si tot allò relacionat amb l'educació dels seus fills i filles

**4. Ara m'agradaria conèixer la teva opinió sobre la importància de la família.
Tu creus que els pares/mares poden influir en com són els seus fills i filles?**

4.1. En quins aspectes poden influir més? I com?

4.2. Per exemple, què poden fer els pares/mares perquè un nen/a es porti bé?

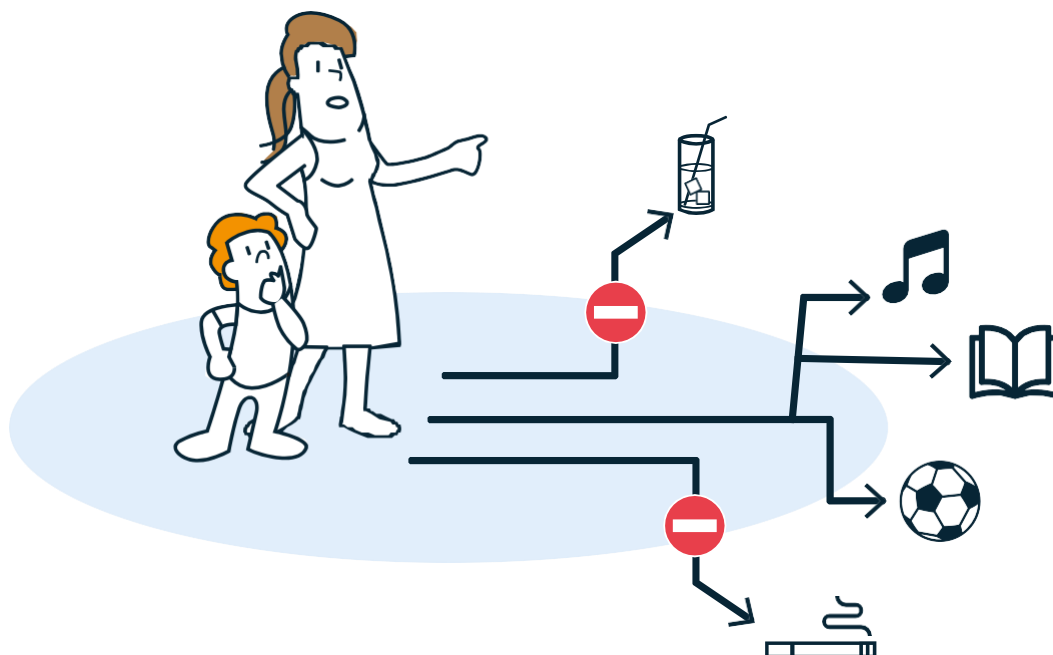
I perquè li vagi bé a l'escola? I perquè aprengui a relacionar-se amb altres nens/nenes?

4.3. Creus que és bo exigir als fills/filles perquè aprenguin i madurin? En quines coses sou vosaltres més exigents? I com ho feu?

CRE.1. Les figures parentals creuen que **la seva manera d'actuar** com a pares i mares influeix en com són els seus fills i filles

CRE.2. Les figures parentals atorguen importància al que succeeix a la família de cara al rendiment dels seus fills i filles a l'escola i altres contextos

CRE.3. Les figures parentals creuen que **és bo per al desenvolupament plantejar** reptes assolibles pels fills/filles en funció de la seva edat i capacitats



5. Ara m'agradaria que em parlessis una mica més del teu fill/a. Com és?

[En cas que hi hagi més d'un fill/a, demaneu-li que pensi en el fill/a en el qual se centri la intervenció.]

[*AFE.4 i AFE.5: En cas que el fill/a estigui present durant l'entrevista, es pot utilitzar l'observació com a suport per valorar tots dos indicadors.]

Digue'm les 5 coses que millor el/la defineixen.

AFE.1. Els adults/adultes reconeixen la **vàlua** dels seus fills i filles

5.1. T'agradaria que fos molt diferent de com és? En què t'agradaria que canviés?

AFE.2. Les figures parentals **accepten** els seus fills i filles tal com són

5.2. Quines coses li agrada fer al teu fill/a? Coneixes bé els seus amics/igues?

AFE.3. Les figures parentals **mostren interès** i s'impliquen en el món dels seus fills i filles

5.3. Com diries que és la relació que mantens amb ell/a?

5.4. Quines coses fas per demostrar-li que l'estimes? Al teu fill/a li agraden aquestes mostres d'afecte?

5.5. Diries que hi ha moments en què et resulta complicat ser respectuós/osa i afectuós/osa amb ell/a? Quins? Cada quant temps passa?

AFE.4. Els adults/adultes **es mostren afectuosos** amb els seus fills i filles ajustant-se a les seves característiques

5.6. Si algú (un professor, una veïna...) et truca per explicar-te que el teu fill/a s'ha portat malament, què fas?
Com sols actuar en aquests casos? T'alteres o ets capaç de parlar de manera calmada amb ell/a?

AFE.5. Les figures parentals utilitzen el **diàleg i el raonament** amb els seus fills i filles com a estratègia educativa*

5.7. Sols parlar molt amb el teu fill/a? En quins moments del dia? Qui acostuma a iniciar la conversa?

5.8. Com sols parlar-li al teu fill/a? Sols parlar-li enfadat/ada, o t'hi adreces amb afecte?
Sols escoltar i estar atent/a sempre a allò que et diu?

AFE.6. Les figures parentals **promouen la comunicació** en les seves relacions amb els fills i filles de manera cordial i respectuosa

5.9. Diries que el teu fill/a confia en tu? Per exemple, si té un problema, acudeix a tu i te l'explica perquè l'ajudis?

AFE.7. L'actuació de les figures parentals **promou** que els seus fills i filles **puguin confiar en ells**

5.10. Pensa en la darrera vegada que el teu fill/a hagi necessitat alguna cosa de tu (per exemple, si ha tingut un problema amb els amics/igues o et demana ajuda perquè no sap fer alguna cosa sol/a). Què fas en aquests casos? Sempre que necessita la teva ajuda actues igual?

AFE.8. Els adults/adultes **estan disponibles i responen eficaçment** a les necessitats dels seus fills i filles

**6. A continuació, m'agradaria que pensessis sobre el comportament escolar del teu fill/a.
Com li va a l'escola?**

6.1. En relació amb els deures per fer a casa, necessita la vostra ajuda? Reviseu tot el que fa?

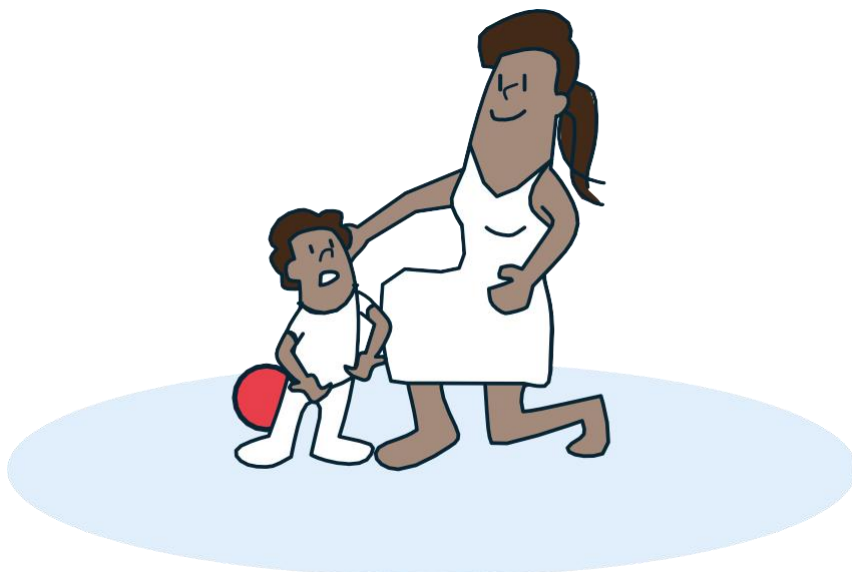
ESC.1. Les figures parentals **donen suport** als seus fills i filles en les seves **tasques escolars**

ESC.2. Els adults/adultes **supervisen el comportament escolar** dels seus fills i filles

6.2. Acostumeu a parlar amb els professors/ores? I amb els seus companys/anyes de classe?

6.3. Aneu molt a l'escola? Per a què soleu anar-hi?

ESC.3. Les figures parentals **s'impliquen** activament a l'**escola**



7. Les relacions amb els fills/filles no sempre són fàcils. Ara m'agradaria que parléssim sobre la part més complicada: que es comportin com ens agradaria.

7.1. Hi ha normes a casa? Com les decidiu? Què passa si els nens/nenes no les obeeixen?

7.2. Si jo tingués l'oportunitat de parlar amb els teus fills/filles, em sabrien dir quines són aquestes normes?

NOR.1. Els adults/adultes estableixen **normes i límits clars** als seus fills i filles

7.3. Quan decidiu aplicar un càstig, acostumeu a ser fermes en la decisió o els perdoneu amb facilitat?

NOR.2. Les figures parentals **apliquen de manera consistent** les seves pràctiques disciplinàries

7.4. I com ho feu per controlar què està fent el vostre fill/a quan no podeu estar pendent d'ell/a? (Per exemple, si és gran, quan surt fora de casa; si és petit/a, quan mira la tele.)

NOR.3. Les figures parentals **supervisen allò que fan** els seus fills i filles en el seu **temps lliure**

7.5. Concretament, quines normes teniu per a l'ús de videoconsoles, tauletes i mòbils?

NOR.4. Les figures parentals supervisen l'ús que els seus fills i filles fan de les **noves tecnologies**

7.6. Les normes són les mateixes per a tots els vostres fills/filles? Les normes van canviant amb l'edat?

NOR.5. Les figures parentals apliquen les normes **de manera flexible** per ajustar-se a les característiques dels nens, nenes i adolescents i a les circumstàncies

8. Com acabem de comentar, tots els nens/nenes es porten malament a vegades. Aquí veus una sèrie de situacions de nens/nenes que s'han portat malament. M'agradaria que pensessis si t'identifiques amb alguna d'aquestes situacions.

[Per contestar a aquests indicadors, cal utilitzar les imatges 1.1-1.3, "Imatges de situacions de nens/nenes que s'ha portat malament". L'entrevistador/a pot utilitzar totes les imatges que siguin necessàries per obtenir la informació.]

8.1. Com et vas sentir en aquesta situació?

8.2. I li vas saber transmetre com et senties tu?

8.3. Si tinguessis el teu fill/a davant en aquesta situació, què li diries?

8.4. A vegades és difícil no perdre els papers en aquestes situacions. Tu què n'opines?

REG.1. Les figures parentals saben **identificar i posar nom** a les seves emocions

8.4. A vegades és difícil no perdre els papers en aquestes situacions. Tu què n'opines?

REG.2. Les figures parentals saben **expressar adequadament i sobreposar-se a les seves emocions**, sense que afecti negativament l'exercici de la seva criança

8.5. Per què creus que el teu fill/a es va comportar així? Sols entendre per què es porta malament a vegades? I com se sent en aquestes situacions? Et resulta fàcil posar-te en el seu lloc?

REG.3. Les figures parentals són capaces de **posar-se en el lloc** dels seus fills i filles

8.6. Quan el teu fill/a et diu que el deixis tranquil/il·la, o s'enfada i et crida, o et diu que no t'estima i fins i tot quan és petit/a intenta pegar-te, què fas en aquests casos?
Com reacciones?

REG.4. Les figures parentals saben **acceptar adequadament les emocions dels seus fills i filles**

**9. Ara m'agradaria que em parlessis de tu com a pare/mare. Com et veus?
Quines diries que són les teves millors i pitjors qualitats?**

[Per contestar a aquests indicadors, cal utilitzar les imatges 2.1-2.3.]

Mira, en aquestes imatges apareixen representats pares/mares molt diferents.

A la imatge 2.1 veiem un pare/mare que se sent capaç de tot, que podrà afrontar qualsevol problema, se sent com un superheroi/superheroïna. A la imatge 2.2 veiem un pare/mare que sent que no és capaç, sembla fins i tot haver llençat la tovallola. A la imatge 2.3 veiem un pare/mare cuinant/practicant esport; sembla que hi té més aptituds i gaudeix més fent altres coses abans que ser pare/mare.

Cap d'aquestes imatges és real, però amb quina diries que t'identifiques més?

JO.1. Els adults/adultes tenen una **visió realista de les seves competències** com a pares i mares

9.1. Et sents capaç d'afrontar qualsevol situació en allò que té a veure amb la criança dels teus fills/filles?

9.2. La veritat és que l'educació i criança dels fills/filles no és una tasca fàcil. Quines diries que són per a tu les dificultats més importants?

JO.2. Els adults/adultes tenen **confiança** en les seves capacitats parentals

JO.3. Les figures parentals són conscients dels **problemes i dificultats** que comporta l'exercici de la criança

9.3. Dediques temps a pensar en aquestes coses? T'atures a pensar sovint com pots millorar com a pare/mare?

9.4. Què intentes fer per millorar com a pare/mare? T'apuntaries a una escola de pares/mares?

JO.4. Els adults/adultes **mostren interès** per les qüestions relacionades amb l'exercici de la criança

9.5. Malgrat les dificultats, diries que el fet de ser pare/mare t'omple de satisfacció, que et dona felicitat? O preferiries estar fent qualsevol altra cosa com el pare/mare de la imatge C?

JO.5. Les figures parentals **gaudeixen** amb l'exercici del rol parental

10. La veritat és que no és una tasca fàcil, això de ser pare/mare. Altres pares/mares amb qui he parlat m'expliquen que a vegades senten que no arribaran al final del dia.

A tu també et passa això a vegades, que et sents desbordat/ada intentant tirar-ho tot endavant (la família, la feina, la casa...)?

10.1. Aquesta sensació de no poder amb tot, et passa sovint o en general et consideres una persona resolutiva?

AFR.1. Les figures parentals són capaces d'**afrontar simultàniament** diverses tasques i reptes

10.2. Em podries posar algun exemple d'una situació que t'hagi atabalat o desbordat, i explicar-me l'última vegada que et va passar?

10.3. Et resulta fàcil reconèixer aquestes situacions, quan et sents atabalat/ada o desbordat/ada?

10.4. Com t'adones que estàs atabalat/ada? Què és el que et dona el senyal d'alarma?

AFR.2. Els adults/adultes són capaços de **reconèixer situacions estressants** en l'exercici de la criança

10.5. I en aquestes situacions, què fas? Què és el que et funciona? Me'n podries posar alguns exemples?

10.6. Et costa molt sobreposar-te en aquestes situacions, quan et sents atabalat/ada?

AFR. 3. Les figures parentals utilitzen **estratègies eficaces** per afrontar les situacions estressants

11. Quan necessites ajuda com a pare/mare, què fas?

11.1. A qui demanes ajuda? Amb qui comptes? On acudeixes?

11.2. Hi ha alguna cosa en què aquestes persones no et puguin ajudar?

SUP.1. Els adults/adultes compten amb diferents **persones i recursos** per cobrir les seves necessitats com a pares i mares

SUP.2. La xarxa de suport de les figures parentals està composta per **persones significatives** del seu entorn proper

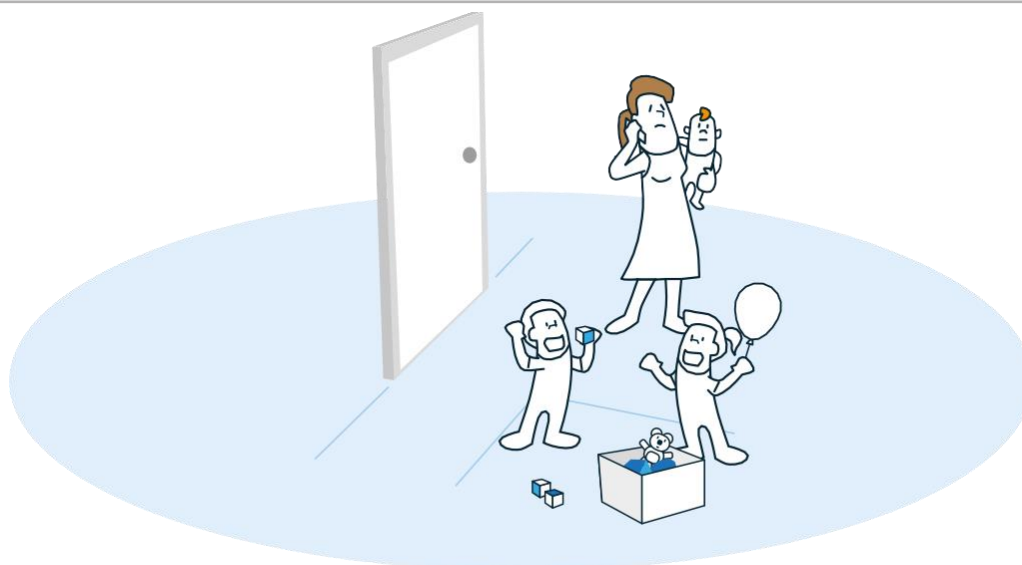
11.3. T'ha fet falta alguna vegada acudir a un/a professional per a alguna d'aquestes qüestions?
Sabries a qui acudir?

SUP.3. Quan és necessari, les figures parentals compten amb **fonts de suport formal**

11.4. I al contrari, qui acudeix a tu per demanar-te ajuda en aquests temes?

11.5. T'agrada que ho facin?

SUP.4. Les figures parentals són **fonts de suport per a altres persones** significatives del seu entorn proper



**12. Per acabar, m'agradaria que em parlessis una mica de la vostra llar.
Com és la teva llar? T'agrada per criar els teus fills/filles?**

[En cas que el/la professional hagi fet una visita domiciliària, cal que faci servir la informació obtinguda en la visita per valorar els ítems d'aquest bloc.]

12.1. I diries que és segura? Per exemple, hi ha un lloc on pugués desar les coses perilloses com ara els medicaments o els productes de neteja?

12.2. Quan es trenca alguna cosa, triga molt temps a arreglar-se?

DOM.1. La casa és **segura** per als nens, nenes i adolescents i es manté en bon estat d'habitabilitat

12.3. Dediqueu molt temps a netejar la casa? Amb quina freqüència?

DOM.2. Les figures parentals mantenen la casa **neta** i en bones condicions d'higiene

12.4. Quan has de buscar alguna cosa, et resulta fàcil trobar-la perquè les coses solen ser al seu lloc?

12.5. Teniu llocs diferents per fer coses diferents? Per exemple, els nens/nenes tenen un lloc per fer els deures?

DOM.3. La llar està **ordenada** de manera que resulta còmode viure-hi



PLANTILLA DE CORRECCIÓ

1. Estimulació i estructuració (EST)

EST.1. Les figures parentals organitzen la vida quotidiana dels nens, nenes i adolescents amb rutines i hàbits saludables relacionats amb l'alimentació, la higiene, l'activitat física i el descans

EST.2. Els nens, nenes i adolescents participen en activitats d'oci o estimulació reglades i estables

EST.3. Els nens, nenes i adolescents participen en activitats i rutines estimulants promogudes per les figures parentals

EST.4. Les figures parentals proposen als seus fills i filles activitats que faciliten el seu desenvolupament psicomotor (activitats físiques, esport...)

EST.5. Les figures parentals promouen activitats que faciliten el desenvolupament cognitivolingüístic dels seus fills i filles (lectura de contes, jocs educatius...)

EST.6. Les figures parentals aporten als seus fills i filles experiències que promouen el seu desenvolupament socioemocional (interaccions amb iguals)

EST.7. Els nens, nenes i adolescents tenen accés a joguines i materials variats i estimulants, apropiats per a la seva edat i nivell de desenvolupament

EST.8. Les experiències d'estimulació proporcionades per les figures parentals són enriquidores i s'ajusten a les característiques específiques dels nens, nenes i adolescents

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA EST

SUM

2. Temps compartit en família (FAM)

FAM.1. Tots els membres de la família participen en activitats conjuntes (sopar, veure una pel·lícula, passejar, jugar, xerrar...)

FAM.2. Tots els membres de la família participen en activitats lúdiques o d'oci (anar al cine, visitar familiars, sortir d'excursió...)

FAM.3. La família es diverteix fent coses tots plegats

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA FAM

SUM

3 Corresponsabilitat parental (CO)

CO.1. Els adults/adultes que conviuen a la llar comparteixen les tasques de cura i educació dels nens, nenes i adolescents

CO.2. Les figures parentals consensuen i acorden tot allò relacionat amb l'educació dels seus fills i filles

CO.3. Les figures parentals es respecten i s'ajuden mútuament en l'exercici de la criança

CO.4. Les figures parentals se senten satisfetes amb com gestionen entre si tot allò relacionat amb l'educació dels seus fills i filles

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA CO

SUM

4. Creences i expectatives adequades sobre el desenvolupament infantil (CRE)

CRE.1. Les figures parentals creuen que la seva manera d'actuar com a pares i mares influeix en com són els seus fills i filles

CRE.2. Les figures parentals atorguen importància al que succeeix a la família de cara al rendiment dels seus fills i filles a l'escola i altres contextos

CRE.3. Les figures parentals creuen que és bo per al desenvolupament plantejar reptes assolibles pels fills/filles en funció de la seva edat i capacitats

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA CRE

SUM

5. Afecte, comunicació i acceptació (AFE)

AFE.1. Els adults/adultes reconeixen la vàlua dels seus fills i filles

AFE.2. Les figures parentals accepten als seus fills i filles tal com són

AFE.3. Les figures parentals mostren interès i s'impliquen en el món dels seus fills i filles

AFE.4. Els adults/adultes es mostren afectuosos amb els seus fills i filles ajustant-se a les seves característiques personals

AFE.5. Les figures parentals utilitzen el diàleg i el raonament amb els seus fills i filles com a estratègia educativa

AFE.6. Les figures parentals promouen la comunicació en les seves relacions amb els fills i filles de manera cordial i respectuosa

AFE.7. L'actuació de les figures parentals promou que els seus fills i filles puguin confiar en elles

AFE.8. Els adults/adultes estan disponibles i responen eficaçment a les necessitats dels seus fills i filles

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA AFE

SUM

6. Implicació escolar (ESC)

ESC.1. Les figures parentals donen suport als seus fills i filles en les seves tasques escolars

ESC.2. Els adults/adultes supervisen el comportament escolar dels seus fills i filles

ESC.3. Les figures parentals s'impliquen activament a l'escola

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA ESC

SUM

7. Normes i supervisió (NOR)

NOR.1. Els adults/adultes estableixen normes i límits clars als seus fills i filles

NOR.2. Les figures parentals apliquen de manera consistent les seves pràctiques disciplinàries

NOR.3. Les figures parentals supervisen el que fan els seus fills i filles en el seu temps lliure

NOR.4. Les figures parentals supervisen l'ús que els seus fills i filles fan de les noves tecnologies

NOR.5. Les figures parentals apliquen les normes de manera flexible per ajustar-se a les característiques dels nens, nenes i adolescents i a les circumstàncies

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA NOR

SUM

8. Autoregulació emocional (REG)

REG.1. Les figures parentals saben identificar i posar nom a les seves emocions

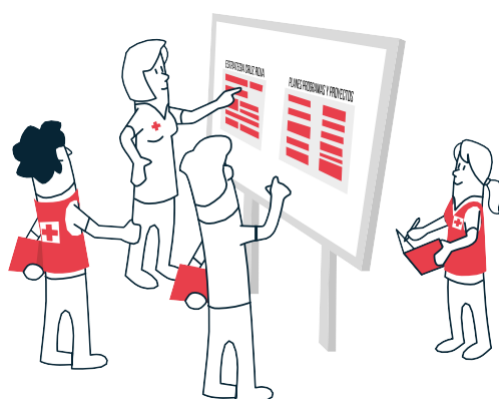
REG.2. Les figures parentals saben expressar adequadament i sobreposar-se a les seves emocions, sense que afectin negativament l'exercici de la seva criança

REG.3. Les figures parentals són capaces de posar-se en el lloc dels seus fills i filles

REG.4. Les figures parentals saben acceptar adequadament les emocions dels seus fills i filles

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA REG

SUM



9. Percepció adequada del rol parental (JO)

JO.1. Els adults/adultes tenen una visió realista de les seves competències com a pares i mares

JO.2. Els adults/adultes tenen confiança en les seves capacitats parentals

JO.3. Les figures parentals són conscients dels problemes i dificultats que comporta l'exercici de la criança

JO.4. Els adults/adultes mostren interès per les qüestions relacionades amb l'exercici de la criança

JO.5. Les figures parentals gaudeixen amb l'exercici del rol parental

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA JO**SUM****10. Afrontament de situacions estressants (AFR)**

AFR.1. Les figures parentals són capaces d'afrontar simultàniament diverses tasques i reptes

AFR.2. Els adults/adultes són capaços de reconèixer situacions estressants en l'exercici de la criança

AFR.3. Les figures parentals utilitzen estratègies eficaces per afrontar les situacions estressants

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA AFR**SUM****11. Suport social (SUP)**

SUP.1. Les figures parentals compten amb diferents persones i recursos per cobrir les seves necessitats com a pares i mares

SUP.2. La xarxa de suport de les figures parentals està composta per persones significatives del seu entorn proper

SUP.3. Quan és necessari, les figures parentals compten amb fonts de suport formal

SUP.4. Les figures parentals són fonts de suport per a altres persones significatives del seu entorn proper

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA SUP**SUM****12. Gestió domèstica (DOM)**

DOM.1. La casa és segura per als nens, nenes i adolescents i es manté en bon estat d'habitabilitat

DOM.2. Les figures parentals mantenen la casa neta i en bones condicions d'higiene

DOM.3. La llar està ordenada de manera que resulta còmode viure-hi

PUNTUACIÓ SUMATÒRIA DOM**SUM**

PUNTUACIONS TOTALS per COMPETÈNCIES

	Puntuació sumatòria	Nre. indicadors	Puntuació ponderada
1. Estimulació i estructuració = SUM EST / nre. indicadors completats (fins a 8)			
2. Temps compartit en família = SUM FAM / nre. indicadors completats (fins a 3)			
3. Corresponsabilitat parental = SUM CO / nre. indicadors completats (fins a 4)			
4. Creences i expectatives adequades sobre el desenvolupament infantil = SUM CRE / nre. indicadors completats (fins a 3)			
5. Afecte, comunicació i acceptació = SUM AFE / nre. indicadors completats (fins a 8)			
6. Implicació escolar = SUM ESC / nre. indicadors completats (fins a 3)			
7. Normes i supervisió = SUM NOR / nre. indicadors completats (fins a 5)			
8. Autoregulació emocional = SUM REG / nre. indicadors completats (fins a 4)			
9. Percepció adequada del rol parental = SUM JO / nre. indicadors completats (fins a 5)			
10. Afrontament de situacions estressants = SUM AFR / nre. indicadors completats (fins a 3)			
11. Suport social = SUM SUP / nre. indicadors completats (fins a 4)			
12. Gestió domèstica = SUM DOM / nre. indicadors completats (fins a 3)			
SUMA TOTAL PONDERADA			

PUNTUACIÓN GLOBAL de l'ECP-12

	Suma total ponderada	Nre. competències avaluades
(EST+FAM+CO+CRE+AFE+ESC+NOR+REG+JO+AFR+SUP+DOM) / nombre de competències avaluades		
GLOBAL		



1. Imatges del bloc de preguntes 8

1.1. Situació A



1.2. Situació B



1.3. Situació C



2. Imatges del bloc de preguntes 9

2.1. Figura parental que se sent capaç de tot



2.2. Figura parental que sent que no és capaç



2.3. Figura parental fent una activitat que gaudeix més que ser pare/mare



El barem s'ha fet a partir d'una mostra de **593 figures parentals usuàries de serveis de preservació familiar a Espanya** que han permès confirmar la validació de l'escala.¹ Es tracta d'una mostra formada gairebé en la seva totalitat per pares i mares (96.30%), majoritàriament dones (85.00%), amb una edat mitjana de 42.19 anys (DT = 7.83; rang: 18-72 anys) i en un 74.40% amb nacionalitat espanyola. Aquestes figures parentals estaven a l'atur en un 45.50% dels casos i presentaven un nivell d'estudis divers: el 6.50% no havia completat l'educació primària, el 42.60% tenia estudis primaris, el 25.00% havia cursat estudis secundaris i el 25.90% restant havia fet estudis universitaris. Estaven a càrrec de llars biparentals en un 62.60% dels casos i van informar sobre les seves competències parentals en relació amb nens, nenes i adolescents amb una edat mitjana d'11.87 anys (DT = 3.27) i una distribució equitativa en funció del sexe biològic (56.00% de nois).

4.1. Percentils i estadístics descriptius de les competències parentals (dimensions i puntuació global) de la mostra total (N = 593)

Percentils	EST	FAM	CO	CRE	AFE	ESC	NOR	REG	JO	AFR	SUP	DOM	Global
1	1.13	1.00	1.00	1.33	1.38	1.00	1.00	1.00	1.40	1.33	1.00	1.67	1.67
10	1.75	1.33	1.00	2.33	2.28	1.67	1.60	1.83	2.22	2.00	1.75	3.00	2.26
20	2.13	2.00	1.50	2.67	2.63	2.33	2.00	2.00	2.60	2.33	2.25	3.33	2.59
30	2.38	2.33	2.00	3.00	2.88	2.67	2.40	2.50	2.80	2.67	2.50	4.00	2.79
40	2.63	2.67	2.50	3.00	3.13	3.00	2.60	2.55	3.00	3.00	2.75	4.00	2.95
50	2.75	3.00	2.75	3.33	3.38	3.00	2.80	3.00	3.40	3.00	3.00	4.00	3.12
60	3.00	3.33	3.00	3.67	3.63	3.33	3.00	3.00	3.60	3.33	3.50	4.33	3.34
70	3.25	3.67	3.50	4.00	3.88	3.67	3.40	3.25	3.80	3.67	3.75	4.67	3.56
80	3.63	4.00	4.00	4.33	4.25	4.33	3.80	3.50	4.00	3.67	4.00	5.00	3.86
90	4.13	4.67	4.25	4.67	4.63	4.67	4.20	4.00	4.40	4.33	4.50	5.00	4.20
99	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.68

Estadístics

M	2.87	2.96	2.76	3.39	3.38	3.15	2.92	2.90	3.33	3.14	3.07	4.07	3.19
Mdn	2.75	3.00	2.75	3.33	3.38	3.00	2.80	3.00	3.40	3.00	3.00	4.00	3.12
DT	0.89	1.12	1.16	0.90	0.87	1.07	0.96	0.88	0.82	0.81	1.02	0.83	0.71
Mín.	1.00	1.00	1.00	1.00	1.13	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.22
Màx.	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.95

EST: Estimulació i estructuració; FAM: Temps compartit en família; CO: Corresponsabilitat parental; CRE: Creences i expectatives; AFE: Afecte i comunicació; ESC: Implicació escolar; NOR: Normes i supervisió; REG: Autoregulació emocional; JO: Satisfacció pel rol parental; AFR: Afrontament; SUP: Suport social; DOM: Gestió domèstica; Global: Puntuació total.

¹ La mostra utilitzada en el procés de validació ha estat recopilada en virtut de convenis i contractes de col·laboració amb la Creu Roja Espanyola, la Conselleria d'Igualtat, Polítiques Socials i Conciliació de la Junta d'Andalusia, l'Ajuntament de Motril i el Govern de Cantàbria.

4.2. Percentils i descriptius de les competències parentals (dimensions i puntuació global) per edat del nen, nena o adolescent a què fa referència l'ECP-12

Infància (menors de 12 anys) (n = 282)

Percentils	EST	FAM	CO	CRE	AFE	ESC	NOR	REG	JO	AFR	SUP	DOM	Global
1	1.10	1.00	1.00	1.67	1.38	1.00	1.00	1.00	1.36	1.28	1.00	1.55	1.57
10	2.00	1.67	1.00	2.33	2.38	2.00	1.80	2.00	2.40	2.00	1.75	3.00	2.40
20	2.38	2.33	1.75	2.67	2.78	2.33	2.20	2.25	2.80	2.33	2.25	3.33	2.68
30	2.63	2.67	2.25	3.00	3.13	3.00	2.60	2.50	3.00	2.67	2.50	3.67	2.94
40	2.88	3.00	2.50	3.00	3.38	3.00	2.80	2.80	3.20	3.00	3.00	4.00	3.12
50	3.13	3.33	3.00	3.67	3.75	3.33	3.20	3.00	3.60	3.33	3.25	4.00	3.34
60	3.38	3.67	3.25	4.00	4.00	3.67	3.40	3.50	3.80	3.33	3.50	4.33	3.62
70	3.63	4.00	3.75	4.00	4.25	4.00	3.80	3.53	4.00	3.67	3.75	4.67	3.86
80	4.00	4.33	4.00	4.33	4.50	4.33	4.20	4.00	4.20	4.00	4.00	5.00	4.11
90	4.38	5.00	4.50	5.00	4.75	5.00	4.60	4.43	4.60	4.33	4.75	5.00	4.42
99	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.76

Estadístics

M	3.13	3.33	2.88	3.55	3.62	3.42	3.19	3.11	3.51	3.23	3.16	4.05	3.38
Mdn	3.13	3.33	3.00	3.67	3.75	3.33	3.20	3.00	3.60	3.33	3.25	4.00	3.34
DT	0.93	1.12	1.17	0.95	0.88	1.07	1.00	0.93	0.85	0.85	1.06	0.87	0.75
Mín.	1.00	1.00	1.00	1.00	1.38	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.55
Màx.	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.95

EST: Estimulació i estructuració; FAM: Temps compartit en família; CO: Corresponsabilitat parental; CRE: Creences i expectatives; AFE: Afecte i comunicació; ESC: Implicació escolar; NOR: Normes i supervisió; REG: Autoregulació emocional; JO: Satisfacció pel rol parental; AFR: Afrontament; SUP: Suport social; DOM: Gestió domèstica; Global: Puntuació total.

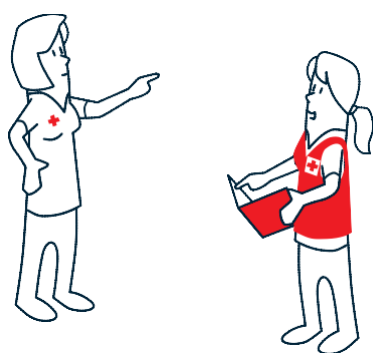
Adolescència (majors de 12 anys) (n = 282)

Percentils	EST	FAM	CO	CRE	AFE	ESC	NOR	REG	JO	AFR	SUP	DOM	Global
1	1.13	1.00	1.00	1.33	1.15	1.00	1.00	1.00	1.42	1.33	1.00	2.00	1.67
10	1.63	1.33	1.00	2.00	2.14	1.67	1.60	1.75	2.20	2.00	1.75	3.00	2.20
20	2.00	1.67	1.50	2.33	2.50	2.00	2.00	2.00	2.60	2.33	2.00	3.33	2.50
30	2.25	2.00	2.00	3.00	2.75	2.33	2.20	2.25	2.80	2.67	2.50	4.00	2.66
40	2.50	2.33	2.25	3.00	2.88	2.67	2.40	2.50	3.00	3.00	2.75	4.00	2.84
50	2.63	2.67	2.50	3.00	3.13	3.00	2.60	2.75	3.20	3.00	3.00	4.00	2.97
60	2.75	3.00	3.00	3.33	3.38	3.00	2.80	3.00	3.40	3.33	3.25	4.33	3.13
70	3.00	3.33	3.25	3.67	3.63	3.33	3.00	3.00	3.60	3.33	3.50	4.67	3.36
80	3.15	3.33	3.75	4.00	4.00	3.67	3.20	3.25	4.00	3.67	4.00	5.00	3.56
90	3.63	4.00	4.25	4.33	4.25	4.33	3.80	3.50	4.20	4.00	4.25	5.00	3.91
99	4.63	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.98	4.75	4.98	4.96	5.00	5.00	4.50

Estadístics

M	2.64	2.64	2.65	3.24	3.17	2.91	2.67	2.70	3.18	3.05	3.00	4.08	3.02
Mdn	2.63	2.67	2.50	3.00	3.13	3.00	2.60	2.75	3.20	3.00	3.00	4.00	2.97
DT	0.78	1.02	1.14	0.83	0.81	1.00	0.84	0.78	0.76	0.76	0.97	0.79	0.62
Mín.	1.00	1.00	1.00	1.00	1.13	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.22
Màx.	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.67

EST: Estimulació i estructuració; FAM: Temps compartit en família; CO: Corresponsabilitat parental; CRE: Creences i expectatives; AFE: Afecte i comunicació; ESC: Implicació escolar; NOR: Normes i supervisió; REG: Autoregulació emocional; JO: Satisfacció pel rol parental; AFR: Afrontament; SUP: Suport social; DOM: Gestió domèstica; Global: Puntuació total.



ECP-12

Entrevista per a
l'avaluació de
competències
parentals

MANUAL
TÈCNIC

Finançat per:



www.cruzroja.es 902 22 22 92